

11th March 1963] [Sri R. Venkataraman]

Thus, this Government have already taken effective steps to enable the societies to liquidate their stocks quickly. The Sales Promotion Campaign will also have its impact on the production and sale of handloom goods by Weavers outside the Co-operative fold.

MR. SPEAKER: According to the rules, no point of information can be raised on the statement made by a Minister in response to a calling attention notice under Rule 41.

Now, let us pass on to the next item in the agenda.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

(1) DEMAND NO. XVI—AGRICULTURE.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,27,39,000 under Demand No. XVI—Agriculture ”.

SRI K. S. MANI: Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 6,27,39,000 under Demand No. XVI—Agriculture be reduced by Rs. 100 ”.

(2) DEMAND NO. XVIII—ANIMAL HUSBANDRY.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,78,54,400 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry ”.

SRI T. P. ALAGAMUTHU: Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,78,54,400 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100 ”.

(3) DEMAND NO. XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,75,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture ”.

SRI M. KAMALANATHAN: Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 8,75,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100 ”.

[11th March 1963]

(4) DEMAND No. XLVI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,78,82,100 under Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading ”.

SRI SAW. GANESAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 6,78,82,100 under Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading be reduced by Rs. 100 ”.

MR. SPEAKER : The Demands and the Cut Motions are before the House for discussion.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்னுரையாக நிகழ்த்த வேண்டிய சொற்பொழிவினை அச்சடித்துக் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் விவசாய இலாகா பாலிசி, கால்நடை வளர்ச்சித் திட்ட பாலிசி சம்பந்தமானதாகத் தான் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி மட்டும் முதலிலே முன்னுரையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை பற்றிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பயிலுதலும், புதிய வழிமுறைகளைப் புகுத்துதலும், தற்போது நடைமுறையிலுள்ள வேளாண்மை முறைகளில் முன்னேற்றம் காணுதலும், அதன் மூலம் தேவையான தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுடன், தொழிலுக்கு வேண்டிய கச்சாப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதும் தான் இந்த இலாகா வினுடைய வேலைத் திட்டமாகும். இந்த இலாகாவில் பொதுவாகச் செய்ய வேண்டிய பணிகள்—

1. தரமான விதைகளையும், செடிகளையும் விநியோகித்தல் ;
2. பயிர்களுக்கும், நிலத்திற்கும் தக்க உர வகைகளை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்லுதல் ;
3. பயிர்க்கு ஏற்படக்கூடிய பூச்சி அரிப்புக்களையும், நோய்களையும் தவிர்த்தல் ;
4. தேவையான நவீன விவசாயக் கருவிகளை விநியோகித்தல் ;
5. தாவர சம்பந்தமான நல்ல முறைகளைப் புகுத்துதலும், தக்க நீர்ப் பாசன வசதிகள் செய்து தருதல் ;
6. மண்வளப் பாதுகாப்பு ;
7. உணவு தானியப் பயிர்கள்—பிரத்தியேகமான தோட்டப் பயிர்கள் பயிரிடல் ;
8. திருந்திய மார்க்கட்டிங் முறைகளை அனுசரித்தல்.

பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றிய பரிசீலனைகள் கோவையிலுள்ள விவசாயக் கல்லூரியிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், மற்றும் மாநிலத்தில் இதர இடங்களிலுள்ள பல ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் நடந்து வருகின்றன. மற்றைய, விரிவு படுத்தல், விநியோகம் செய்தல் முதலிய திட்டங்கள் இலாகாவினுடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் உதவியோடும் ஒத்துழைப்போடும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக, பணிகள் வெகுவாக அதிகரித்துள்ளன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள கால்நடைகளைக் கொண்டு நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், வேலை வாங்கவும் எல்லா வகைகளிலும் அவைகளை அபிவிருத்தி செய்து, அவற்றிற்கு வரும் தொத்து வியாதிகளையும், மற்ற வியாதிகளையும்

11th March 1963] [திரு. பூ. கக்கன்]

கட்டுப்படுத்துவதுதான் இத்துறையினரின் நோக்கமாகும். நல்ல கன்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்குக் கேந்திர கிராமத் திட்டமும், அதனையொட்டி செயற்கை இன வளர்ச்சி நிலையங்களும் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

வேளாண்மைத் துறை, கால்நடை பராமரிப்புத் துறை இந்த இரு துறைகளின் பணிகளைப் பற்றிய விளக்கங்கள் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குப் புத்தக வடிவில் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அவைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களை மனத்தில் கொண்டு, தங்களது மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Now, I wish to tell the House that in the list that is given to me, there are the names of 30 hon. Members who wish to take part in the discussion on these Demands. That number includes the hon. Leader of the Opposition and also the Hon. Minister. I will, therefore, be constrained to allot only 5 minutes to each hon. Member. I wish to make this clear even in the first instance so that the hon. Members may not mistake me or get angry with me later.

திரு. மு. கருணாநிதி: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு என்று இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கி விடுங்கள். நாங்கள் பிரித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

MR. SPEAKER: If that is done, the hon. Members belonging to the Dravida Munnetra Kazhagam will get just one-fourth of the time allotted for the discussion of these Demands. Thus, in actual practice, it will be a loss to them. As a matter of fact, more time is allotted to them and more number of Members belonging to that party are being called by me.

திரு. கோ. சி. மணி: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் வேளாண்மைத் துறையினுடைய ஆண்டு அறிக்கையையும், வேளாண்மை, மூலதனச் செலவு போன்ற, —பதினாறு, முப்பத்தொன்பது ஆகிய இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளையும் நம்முடைய கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்பேரில் தரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் சிலபல கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பேச்சுக்களில் எந்த விதமான புதுமையோ, விவசாயத்திற்குப் புதிய சீர்த்திருத்தத்தையோ, பாதுகாப்பையோ குறிப்பிடுகிற அளவுக்கோ இல்லை என்பதைப் பார்த்திருப்போது, உள்ளபடியே சென்ற ஆண்டைப் போல் இந்த ஆண்டும்—பழமொழி சொல்வதைப்போல்—புதிய மொந்தையில் பழைய கள் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரம் போதும் என்ற நிலைதான் இந்த உரையில் அமையப் பெற்றிருக்கிறது. இதற்காக அனுமதி கேட்கப் பட்டிருக்கிற தொகை 16—வது மான்யத்தின் கீழ் ரூபாய் 6,27,39,000, 39-வது மான்யத்தின் கீழ் கேட்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூபாய் 8,75,000. தொகை ஓரளவிற்கு அதிகப்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும் அதில் பாராட்டப்படவேண்டியது சாமர்த்தியமாக, திறமையாக நாகரீகமாக தலைப்புக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன, ஏறத்தாழ 23 தலைப்புக்கள், நான்கு மாற்று வேலைத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்புக்கள் இதில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தலைப்புக்களைப் பாரக்கும்போது இவைகளை செவ்வனே செயல்படுத்தி விட்டால் இந்த ஆண்டிற்குள்ளேயே நாம் நினைத்திருக்கும் சீர்த்திருத்தங்களை நிச்சயமாக பெற்றுவிட முடியும் என்ற அவா தூண்டி விடப்படுகிறதே தவிர ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தகைய தலைப்புக்களின் கீழ் தொகை ஒதுக்கப் பட்டு அதற்காகவுள்ள செலவினங்களும் காட்டப்பட்டு அதற்கான புள்ளி

[திரு. கோ. சி. மணி] [11th March 1963]

விவரங்கள் சேகரிக்கப்படு தரப்படுவது உண்மையாக இருந்தால் இந்த மன்றத்தில் கொடுக்கப்படுகிற வெட்டுப் பிரேரணைகளுக்கே வேலை இராது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் இங்கு தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் எட்டிற்கு பெருமை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர இந்த நாட்டிற்கு அது உண்மையாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக 1956-57-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட அறிக்கையில் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் அதற்கான விவரங்களைச் சேகரித்து அதை எப்படி எப்படி மாற்றியமைப்பது, எப்படி எப்படிச் சீர்த்திருத்துவது என்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவிற்கு திருப்திகரமான பதிலை இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் சமர்ப்பித்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. குறிப்பாக 1956-57-ல் வெளியிட்ட அறிக்கையில் ஒரு விவசாயின் ஆண்டு வருமானம் 1951-ல் 447 ரூபாய் ஆக இருந்திருக்கிறது. அதே விவசாயின் வருமானம் 1957-ல் 437 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது, கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு ஆண்டு காலத்தில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தின் வருமானம் 10 ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. ஆக முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒரு விவசாயிக் குடும்பத்தின் வருவாய் எத்தனை 2 சதம் குறைந்திருக்கிறது. தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உணவு உற்பத்தி 38 லட்சத்திலிருந்து 44 லட்சமாக உயர்த்திக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

புள்ளிவிவரப்படி ஆறு லட்சம் டன் அளவிற்கு தான் உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. விளைபொருள்கள் உயர்ந்தும், அதன் உற்பத்தி அளவு உயர்ந்தும் இந்த ஐந்தாண்டு களில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தின் வருமானம் பத்து ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. செலவினத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 56-57ல் 461 ரூபாய் இருந்தால்தான் சிக்கனமாக ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தை நடத்தமுடியும் என்று அந்த அறிக்கையிலேயே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆக செலவு 461 ரூபாயாகிறது. ஆனால் அவனுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருவாயோ 437 ரூபாய்தான். ஆக மிகுதித் தொகையை யார் கொடுப்பது? எப்படிக் கொடுப்பது? அவர்களை எப்படி வளர விடுவது? இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப் பட்டிருந்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் பரிகாரம் தேடாமல் இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இந்த துண்டு விழுகிற தொகையை யார் கொடுப்பார்கள்? அதைச் சரிக்கட்டிக் கொடுக்க இந்த நாட்டில் அவர்களுக்கு யாரும் இல்லை. அப்படிக் கொடுத்தாலும் அது கடனாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அல்லது அந்த விவசாய மக்கள் மார்வாடிகளிடம் கடன் பட்டிருக்கலாம் அல்லது கூட்டுறவு சங்கத்தில் கடன் பட்டிருக்கலாம், அல்லது தனிப் பட்டவர்களிடம் கடன் பட்டிருக்கலாம், அல்லது நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் கடன் பட்டிருக்கலாம். ஆக அவர்களின் கடன் தொகை நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர அவர்கள் முன்னே வாய்ப்பில்லை. ஆனால் 1960-ல் இந்த நிலை மாற்றப்பட்டிருக்கலாமே, ஏன் 1957-ம் ஆண்டின் கதையைச் சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டால் 1960ம் ஆண்டு அறிக்கைப் படி ஒரு குடும்பச் செலவிற்குத் தேவைப்படுவது 618 ரூபாய், என்று அந்த அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக 1951-ல் இருந்து 1957 வரை ஒரு குடும்பத்தின் செலவு அதிகச் செலவு 157 ரூபாயாகிறது. ஆக எத்தனை திட்டங்கள் போட்டும் அவர்களின் செலவு ஏறிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டின் துவக்கத்தில் இருக்கிறோம். இனிமும் அந்த விவசாயிகளின் நிலை சரிக்கட்ட முடியாத நிலையில் தான் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் அபிவிருத்தி என்ற தலைப்பின் கீழ் தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் முதல் திட்டத்தில் 38 லட்சத்தில் இருந்து 44 லட்சம் அளவிற்கு உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டத்தில் 53 லட்சத்திலிருந்து 69.5 லட்சம் டன் அளவிற்கு விளைவு உயர்த்திக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 61-62ல் கூடுதலாக உற்பத்தியாகியிருப்பது 2.27 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 62-63ல் எதிர்பார்ப்பது 2.75 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எதிர்பார்க்கக் கூடியது அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் அது அதிகரித்திருப்பதாகக் காணவில்லை.

11th March 1963] [திரு. கோ. சி. மணி]

அந்த அளவிற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைவதற்குள் அதிகப்படியாக 17 லட்சம் டன் உற்பத்தியை செய்தே தீர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிலும் இம்மன்றத்திலும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்த 17 லட்சம் டன் உற்பத்தியை எப்படி, எங்கிருந்து யார் செய்து கொடுக்க முடியும்? நிலத்தில் என்ன உரம் போட்டாலும் என்ன ஆழத்தில் உழுதாலும் என்ன தான் பாடுபட்டாலும் எவ்வளவுதான் விளைய முடியும்? பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன் சைனாக்காரன் நம்மை ஆக்கிரமித்திருக்கிறான், சைனா தேசம் 60 கோடி மக்களைக் கொண்டது, நம் நாடு 40 கோடி மக்களைக் கொண்டதுதான். ஆகவே அவர்களுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு நாம் 1½ ஆள் ஈடுகட்டித் தீர வேண்டும், ஆகவே நாம் 1½ மடங்கு உற்பத்தியை உயர்த்திக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இதை உயர்த்துவது? நாம் உரம் கொடுக்கிறோம், கலப்பைகள் கொடுக்கிறோம், பல திட்டங்களுக்காகத் தொகை ஒதுக்கிறோம். ஆனால் உரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம், இதை எடுத்துக் கொண்டால் கொடுக்கிற உரம் தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு தேவைப்பட்ட சமயத்திலேயே சேருகிறதா சேர வேண்டிய நிலத்திற்கு அது போய் சேருகிறதா என்று புள்ளிவிவரம் நிச்சயமாக இந்த அவைக்குத் தெரியாது என்றே நான் கருதுகிறேன். அதற்குள்ள பட்டியல் காட்டப் படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறதென்றால் வீட்டுக்குள் இருந்து எழுதி எட்டளவில் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர நடைமுறையில் இருப்பது போல் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடியைச் சார்ந்தவர்கள் தான். உள்ளப்பட்யே அவர் ஒரு விவசாயிதான். அவரைப் பற்றி நான் இங்கு குறை கூறுகிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். அவர்கள் தரக்கூடிய புள்ளிவிவரங்கள் புனிதமானதல்ல. ஆகவே அதை அப்பட்யே எடுத்துக் கொள்ளாது திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உரக் குழிகள் வெட்டுகிறார்கள். உரம் கேளிக்கிறார்கள் என்று எட்டளவில் சொல்கிறார்களே தவிர அது நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இதை யெல்லாம் அருள் கூர்ந்து சிந்தித்த பார்க்க வேண்டும். எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் நேரம் குறைவு, அதை ஐந்து நிமிடங்கள் அதிகப்படுத்தித் தந்தால் இதுபற்றி அதிகமாகச் சொல்ல முடியும் என்று கூறி எனக்கு தெரிந்த கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயியின் வருமானம், செலவு பற்றிய புள்ளிவிவரத் தகவலை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக அளித்தார்கள். அதை ஏற்றுக் கொண்டால் கூட அவர்களுக்கு மிஞ்சுவது எவ்வளவு? ஒரு ஏக்கர் விவசாயம் செய்ய ஆகும் செலவு ரூ. 12, ரூ. 36 வரப்பு வெட்ட நான்கு பேர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம் ரூ. 8, விதை கலம் 30 ரூபாய், நாற்று பிடுங்க ஆறு ஆட்களுக்கு ரூ. 12, நடவு ஆட்கள் 15 பேர்களுக்கு ரூ. 15, கதிர் அறுத்து அடிக்க ஆட்கள் 12, ஆளுக்கு 4 கலம் வைத்து ரூ. 35, ஆக 136 ரூபாயாகிறது. ஆகக் கூடுதல் 136 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு விவசாயத்தைச் செய்ய மட்டும் செலவு ஆகிறது. அதைத் தாக்க, பரிபாலிக்க ஆகக் கூடிய செலவை இதில் சேர்க்கவில்லை. நீர் இறைக்கும் கூலியை விட்டிருக்கிறேன். போரடிக்கும் செலவு இதில் சேர்க்கவில்லை, காவல் சம்பளத்தை நீக்கியிருக்கிறேன். கோவில் பூசாரிக்கும் தர வேண்டியதை நீக்கியிருக்கிறேன், ஆசாரிக்குத் தரவேண்டியதைச் சேர்க்கவில்லை, கொல்லருக்குத் தரவேண்டியதைச் சேர்க்கவில்லை. இதெல்லாம் கிராமத்தில் நடக்காமலிருக்குமா? அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதை யெல்லாம் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். இதெல்லாம் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட கடன்கள், அறுவடை காலத்தில் காத்திருக்கின்றன. இவைகளை நீக்கியே சொல்லுகிறேன். 136 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய—மிகக் குறைந்த செலவு. வெளியில் போகின்றபோது அமைச்சர் அவர்கள் யாரையாவது கேட்டால்—ஆளும் கட்சிக்காரர்களில் யாரையாவது கேட்டால் கூட—சொல்லுவார்கள், இந்தச் செலவுக்குக் குறைந்து செய்ய முடியுமாது என்று. இப்படி 136 ரூபாய் செலவு செய்து, உரம் நீக்கி சாகுபடி செலவிற வயலில் உயர்ந்த பட்ச கொள் முதல் 30 கலம்—உரமே போடாதது. உரத்தையே பார்க்காத நிலத்தில், 10 கலம் ஒரு மாவுக்கு என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 கலம் உயர்ந்த பட்சக் கொள்முதல். உரமே இடாமல் யாரும் செய்ய முடியாது. ஏக்கருக்கு 30 கலம் என்று வைத்தால்

[திரு. கோ. சி. மணி] [11th March 1963]

அதனுடைய விலை ரூ. 262-8-0. ஏக்கருக்கு 136 ரூபாய் செலவு செய்வதைக் கழித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு மிஞ்சும் என்பதை தயவு செய்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு நிலச்சுவான்தாருடைய நிலை. குத்தகைக்குப் பெற்று இருக்கிறவர்களுடைய நிலையைப் பார்த்தால் 40 சதவீதம் நிலச்சுவான்தாருக்குக் கொடுத்து விடவேண்டும். 40 சதவீதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, 60 பெற்று செலவழிக்க வேண்டிய பூரா தொகையையும் இதிலிருந்து செலவு செய்து மிகுதியைத்தான் எடுத்துச் செல்லமுடியும். அந்த விவசாயிக்கு மேல்வாரம் நீக்கி 157 ரூபாய் 8 அணு கண்டு முதலிலே கிடைக்கிறது. ஏற்கெனவே செலவழித்த தொகை 136 ரூபாயைக் கழித்துவிட்டால் மிகுதி ஒரு ஏக்கருக்கு 21 ரூபாய் 8 அணு கிடைக்கிறது. இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிற சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு விவசாயி 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ள கூடாது என்று செய்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கருக்கு 21 ரூபாய் 8 அணு என்றால் 5 ஏக்கருக்கு 100 சொச்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. எல்லாவற்றையுமே பணமாகக் கொடுத்தால் முடியுமா, தன் உழைப்பு எங்கே போவது என்று நீங்கள் கேட்கலாம். தன் உழைப்பு மிஞ்சி, ஒரு தொழிலை நடத்துகிறவனுக்கு 21 ரூபாய் வருகிறது என்றால் இதனை நம்பி எத்தனை நாள் அவன் வாழ முடியும்? எப்படி அவன் அபிவிருத்தி செய்வதாகக் கருத முடியும்? உரம் போய்ச் சேரவில்லை என்று அன்றே குறிப்பிட்டேன். சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் ஒரு இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, 40 ரூபாய் பெருமானமுள்ள மூட்டைகள் காலாகாலத்தில் போய்ச் சேராமல் அடுத்த வருஷம் வரையில் இருந்து வீணாகி விட்டன என்று குறிப்பிட்டேன். அப்படிக் குறிப்பிட்டதற்கு அடுத்த ஆண்டு உரம் போய்ச் சேராமலேயே செலவு எழுதிருக்கிறார்கள்....

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் போன முறை இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது உர மூட்டை பற்றி குறை கூறினார்கள். உடனடியாக கலெக்டரிடத்தில் நாங்கள் விவரத்தை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அவர்களுடைய பதிலை, கனம் சபாநாயகருடைய அனுமதியுடன், இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

'There was neither a huge stock of 40,000 tons accumulated nor had the stock become unfit for consumption as alleged by the hon. Member. Action has been taken to dispose of, during the current manurial season, even the little stock with the Koradacheri Society, that is, 1,894 tons as on 31st July 1962. The facts have been *prima facie* exaggerated'.

என்ற பதிலை கலெக்டர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்.

திரு. கோ. சி. மணி : நான் இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட காலத்தில் உரம் செலவழிக்கப்படவில்லை, உரத்தை எடுத்துச் செலவழித்து விட்டதாகப் புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறார்கள், இத்தனை லட்சம் டன் உரத்தைச் செலவழித்து இத்தனை டன் உணவு உற்பத்தி செய்திருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தான். அத்தனை டன் உரங்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்டதாகக் கணக்கில் இருக்கிறதே தவிர, வயலில் போடவில்லை என்பதற்காத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அத்தனையும் நஷ்டம் ஆகி விட்டதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் பேசும்போது விவசாய அமைச்சரிடத்தில் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.....

MR. SPEAKER : What is the point of the hon. Member?

திரு. மு. கருணாநிதி : உரத்தைப் பற்றித் தான்.

MR. SPEAKER : Is that a point of order?

11th March 1963]

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் தான் அப்போது பேசினேன்.

MR. SPEAKER : This practice of automatically getting up and talking something is exactly what is objected to by various hon. Members. Is it not? So, I request hon. Member to rise on a point of order or a point of information or a point of clarification only with the permission of the Chair and they must respect the Chair. Otherwise, if one or two hon. Members get up at the same time, some confusion will be created and everything will be in a mess. So, I request hon. Members—I am not particularly mentioning any hon. Member—to get the permission of the Chair before raising their point. If the hon. Member, Sri Karunanithi wants, he can raise his point.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன், தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கொராட்ச் சேரியில் வினியோகிக்கப் படாமல் ஏராளமான உரம் வீணாக்கப்பட்டது என்றும், ஒரு விடுதியில் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் வைக்கப்பட்டு கரையானாலும், வெய்யிலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்டு வீணாகிவிட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் கூறினேன். அவரும் விசாரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த விசாரணை தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டருக்குச் செல்லுவதற்கு முன் கொராட்ச்சேரி வட்டாரம் முழுவதிலும் ஒரு பரபரப்பை உண்டு பண்ணி, இரவோடு இரவாக அந்தச் சாக்குப் பைகள் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு, வேறு உரங்கள் வைப்பதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்றது என்பதைத் தகவலாக அமைச்சருக்கு தருவதற்கு விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கலெக்டர் அவர்களே பார்த்து இந்த மாதிரி ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கும்போது அதை நம்புவதா? அல்லது கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதை நம்புவதா?

MR. SPEAKER : The hon. members time is over and he should finish his speech in two minutes. Already the hon. member has taken 20 minutes though I have allotted five minutes for each hon. member.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, அந்த உரம் நஷ்டம் ஆனது என்றால் வயலுக்குப் போய் அந்த நேரத்தில் சேராதது உள்ளபடியே நஷ்டம் என்றுதான் இந்த நேரத்தில் கூறுகிறேன். அந்த உரம் வயலிலே போய்ச் சேர்ந்திருந்தால் இப்போது சொன்ன புள்ளிவிவரத்தைக் கூட அதிகரித்துக் காட்டியிருக்கக் கூடும்—உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி யிருக்கிற புள்ளி விவரத்தை, அந்த அடிப்படையில் தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து, விவசாய தினக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு எனத் தனிச் சட்டம் தலை. அது பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலில் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு அப்படி ஒரு சட்டம் இருந்தால் விஸ்தரிக் கப்படவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்டதினக் கூலித் தொழிலாளர் சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலில் இருக்கிற பகுதிகளில் விஸ்தரிக்கவில்லை. அதனால் கிராமப்புரங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 92,86,207 விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. நம் நாட்டு மக்கள் தொகையில் பெரும் பகுதியினர் இந்த தினக் கூலி விவசாயத் தொழிலாளர்கள். இப்படிப்பட்ட, நான் குறிப்பிட்டிருக்கிற இந்த 92 லட்சத்து சொச்சம் பேர்களும் உள்ளபடியே நிர்ணயம் இல்லாத சம்பளத் தைப் பெற்றுத் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல் நடத்தியும் கூட அவர்களுக்கு பாதி நாள் வேலை கிடைப்பது என்பது அறிதாக இருக்கிறது. வேளாண் மரபை 6 மாதத்திற்குள் முடிவுபெற்று விரிகிறது. 6 மாதத்திற்குள் பரபரப்பான முறையில் அவசர அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய தொழில்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[11th March 1963]

விவசாயம். 22 நாட்களுக்குள் குருவையை நட்டுவிடவேண்டும். நாற்று விட்டு 22-ம் நாளுக்குள் நட்டு விடவேண்டும். அதற்குள் பல சச்சரவுகள் கிராமங்களில் வந்து விகிதின்றன. விவசாயி கேட்கிற கூலி தராவிட்டால் வர மறுக்கிறான். கூலி அதிகமாகக் கேட்கிறான் என்று காரணத்தினால் நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களைக் கூப்பிடாமல் மறுக்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வந்து நடவு நடத்துகிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் இலாகாவிடம் போய்ச் சொன்னால், நிலச்சுவான்தார்கள் 1 மரக்கால் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லலாம், விவசாயி 6 மரக்காலும் கூலி கேட்கலாம். 6 மரக்கால் கேட்பது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. 1 மரக்கால் தருவேன் என்று சொல்லுவதும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. இரண்டு பேரும் அடித்துக்கொண்டு காயம் படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். காயம் பட்டால் எங்களிடம் வாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை யார் தீர்த்து வைப்பது? இதற்கு ஒரு நிர்ணயம் இருந்தால், இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தால், சட்டத்தில் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது ஆகையால் அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்த்து வைப்பதற்காக வரக்கூடிய நியாயஸ்தர்களும் தீர்த்து வைப்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு குழுவை நியமித்து மாவட்ட வாரியாகப் பரிசீலனை செய்து, அறிக்கை தயாரித்து, இப்போது 3,500 சிறுநூக்களைச் சுற்றிப்பார்த்துத் தயாரித்தோம் என்று ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்—அதைப்போல எல்லா மாவட்டங்களுக்குச் சென்று விவசாயக் குடும்பங்கள், நடுத்தர வருமானமுள்ள குடும்பங்கள், நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், இவர்களுடைய சங்கப் பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேர்களையும் அழைத்து வைத்துப் பேசி எவ்வளவு கூலி நிர்ணயிக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பிறகு அந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும். முன்பு நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் கூட ஒரு கேள்விக்கு இந்த சட்டமன்றத்தில் பதில் சொல்லும்போழுது, பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிற பகுதிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்காத காரணம், இதைவிட அதிகமான கூலியை அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிறவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் இந்த மன்றத்திற்கு வராதபோழுது அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அம்மாதிரி இருக்கலாம். ஏன் அப்படிக் குறைந்த கூலியை ஒரு சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்? ஒரு பகுதியில் வாழ்கிறவர்களுக்கு முரணான கூலியை ஏன் சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நடவு நடக்கிற காலத்தில், அறுவடைசெய்கின்ற காலத்தில் நிர்ணயம் செய்ததை விட கூலி ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. வேலையில்லாத காலத்தில் நிர்ணயம் செய்ததை விட கூலி குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் தான் கூலி நிர்ணயத்தை அமுல் நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது, பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் பகுதிகளில் அதைவிட அதிகமாகக் கூலி கிடைக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் தான் அங்கே இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்யவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : நான் தினக் கூலித் தொழிலாளர்களைக் குறிப்பிடுகிறேன். 92,86,000 தொழிலாளர்கள் நிச்சயம் பண்ணையாட்கள் அல்ல. நான் சொல்லுவது தினக்கூலி தனியாட்கள், அந்தக் கூலிகள் கண்டிஷனாக வேலைக்குவரவேண்டும் என்பதாழில்லை, கண்டிஷனாக வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை. அவன் வருவான் போவான். அப்பேற்பட்டவர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பண்ணையாட்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள். பண்ணையாட்களை நீக்கிவிட்டு, தனியான ஒரு சாதாரண அந்தக் கூலிகளைப்பற்றி நான் பேசுகின்றேன். அவர்கள் பண்ணையாட்கள் அல்ல என்பதையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். தகராறு ஏற்படாமல் கூலியை நிர்ணயித்துவிட்டால் விவசாயம் சுமுகமாக நடக்கும். நாம் இயற்றியிருக்கும் துணைச் சட்டங்களும் நல்ல முறையில் அமுலாகும். உச்ச வரம்புச் சட்டம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு நல்ல

11th March 1963]

[திரு. கோ. சி. மணி]

முறையில் அமலாகவில்லை. நாம் சட்டம் இயற்றினாலும், நடந்து கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து, அதுவேண்டும். அப்படி பரிசீலனை காணுவதற்கு ஒரு குழுவை நியமனம் அமைத்து, அதன் மூலம் விசாரணை நடத்தி ஒரு ரிப்போர்ட் வாங்கி, நடைமுறைக்குப் பொருந்தும்படியாக ஒரு சட்டத்தை இயற்றி, அமல் நடத்தித் தீர்வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் நமது நாட்டில் மற்ற தொழில்களைப் போன்று லாபம் தரத்தக்க தொழிலாகவும், அனைவரும் விரும்பும் தொழிலாகவும் விளங்குகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் நிலங்களின் விலைகளும் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலில் கணிசமான ஆதாயம் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அனுபவத்தில் பல இடங்களில் நிதர்சனமாகத் தெரிகிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களாக பாவிக்கப்பட்டு வரக்கூடிய 92 லட்சம் பேர்களில் அவர்கள் வீட்டிலுள்ள இன்று பிறந்த குழந்தைகள் உட்படத்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வெவ்வேறு விதமாக தொழிலில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லாவில் கூட்டாகச் சேர்ந்து 30, 40 பேர்களாகச் சேர்ந்து அறுவடை செய்கிறார்கள். அறுவடை நடந்துகொண்டிருந்த பொழுது நான் தஞ்சை ஜில்லாவில் சற்றுப் பிரயாணம் செய்தேன். அங்கே 4 பேர்கள், 5 பேர்கள், 2 பேர்கள், 3 பேர்கள் சேர்ந்துகூட அறுவடை செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களை அழைத்து என் கூட்டாக 40, 50 பேர்கள் சேர்ந்து அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று கேட்பொழுது, “கணவன் மனைவி, இன்னும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் புரிவதற்கு சக்தியுள்ளவர்களாகச் சேர்ந்து நன்றாக அறுவடை செய்தால், உழைப்புக்குத் தகுந்தபடி தனியாக அதிகமான கூலியை பெறமுடியும், நாங்கள் எவ்வளவு அறுவடை செய்கிறோமோ அதற்கான கூலியை நெல் கண்டு முதலிலிருந்து கூலியாகப் பெறுகிறோம், ஆகையினால் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அறுவடை செய்வதில்லை” என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் உடல் வலியு உள்வலிகள், இல்லாதவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து அறுவடை செய்து, அத்தனை பேர்களுக்கும் நபர் வாரியாக வரக்கூடிய கூலியை சராசரியாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவரவர்கள் உழைப்புக்குத் தகுந்த மாதிரி அவரவர்கள் கூலி பெறுகிறார்கள். இது பல்வேறு விதங்களில் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

விவசாயத் துறையிலே உர விநியோகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், சமீப காலத்தில் நான் எல்லா ஜில்லாக்களையும் சுற்றிவர அவசியம் நேர்ந்தது. அப்பொழுது பல இடங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இந்த வருஷம் எப்படி உர விநியோகம் நடைபெற்றது என்பதை பரவலாக விசாரித்து அறிந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஜில்லா கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளில் 100, 200 டன் உரம் இப்பொழுது இருப்பில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு வரக்கூடிய உரத்தை எடுத்து வைத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுடைய நிதிநிலை போதியதாக இல்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவு பங்குத் தொகை இருக்கிறதோ, எவ்வளவு ரிசர்வ் நிதி இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி தான் பாங்குகளில் கடன் பெற முடிகிறது. டிபான்ட்மெண்ட் அனுப்பக்கூடிய எல்லா உரத்தையும் எடுத்துவைத்துக்கொள்ளும் சக்தியை இன்னும் ஒவ்வொரு ஜில்லா மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியும் அடையவில்லை என்ற நிலையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளும், மற்ற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் நிதிநிலைமை சரிவர இல்லாததன் காரணமாக பூரா ஸ்டாக்கையும் எடுத்து வைக்க முடியாத நிலை ஏற்படு

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [11th March 1963]

கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, உர விநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ரசாயன உரம் வேண்டிய அளவுக்கு மேல் எல்லா இடங்களுக்கும் சரியாக பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பல இடங்களுக்கும் சென்றிருந்த நான் அறிவேன். ஒரு சில இடங்களில் பருவ காலத்தில் உரம் வந்து சேரவில்லை. சில இடங்களில்தான் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டது என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் உரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு சிலருக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சில ஸ்தாபனங்களுக்கு கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கான லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1963-64-ல் இன்னும் அதிகமாக கோட்டா கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். 1963-64-ம் ஆண்டில் கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு அவர்கள் அதிகப் படியான கோட்டா கேட்பார்களா என்று நான் ஜியூகிறேன். காரணம், அமோனியம் சல்பேட் போன்ற நேரடியாக போடக்கூடிய அத்தகைய உரங்கள் வேண்டிய அளவு கிடைத்திருக்கிறது. கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு அவசியம் இல்லாத நிலை வந்துவிடுமோ என்று கூட அஞ்சுகிறேன். இந்த உரம் கிடைக்கவில்லை என்றால்தான் கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது, ஆகவே, கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு கோட்டாவை அதிகரிக்கவேண்டுமா என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். கலப்பு உரம் தயாரிப்பவர்கள் இடத்திலே நைட்ரேட் போன்ற சில ரசாயன உரங்கள் இருக்கின்றன. உடனடியாக கலப்பு உரம் தயாரிக்கப்படவேண்டும். அதை ஸ்டாக்கில் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் அதை நேரடியாக விற்பதற்கு அனுமதி கேட்டால், கலப்பு உரத்தை விநியோகிப்பதை விட இந்த உரத்தை விவசாயிகளுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ நேரடியாக விநியோகிப்பதற்கு அனுமதி கேட்டால், அரசாங்கம் தடையின்றி அதற்கு அனுமதி கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், அவர்களிடத்தில் இருக்கும் கால்சியம் நைட்ரேட் உரம் கட்டித்தட்டிவிடும். ஆகவே அதை நேரடியாக விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அவர்கள் விநியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்தால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அனுமதி கொடுத்தால், அவர்கள் மேலும் ஸ்டாக்கை எடுத்து வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுசூலமாயிருக்கும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிடம் இருக்கும் உரத்தை அந்தந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் வழங்கவேண்டும், சில மகசூலுக்குத் தான் வழங்க வேண்டும் என்பதை அமல் நடத்தாமல் விதி விலக்கு அளித்து, யாருக்கு வேண்டுமானாலும் எந்த ஜில்லாவில் எந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதி விலக்கை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தற்காலிகமாக கொடுப்பது அனுசூலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு கொடுத்தால், இருப்பதை விற்றுவிட்டு வந்திருக்கக்கூடிய உரத்தை அந்தந்த ஸ்தாபனம் ஸ்டாக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும். பல்வேறு பயிர்களுக்கு இந்த உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இது அனுசூலமாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்கும்பொழுது டிராக்டர்களைப் பெறுபவர்கள் நீண்ட காலக் கட்டுகை அரசாங்க உதவி பெறுவதினாலே அவர்களுடைய நிலங்களை அடமானம் வைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது கோரப்படுகிறது. அவ்வாறு அடமானம் வைத்துக் கொடுக்கும்பொழுது பத்திரங்கள் எழுதுவதற்கு ஆகும் கட்டணத்தை அரசாங்கம் குறைத்திருக்கிறது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பெரிய விவசாயிகள், தொன்று தொட்டு நிலத்தை அடமானம் வைத்துப் பழக்கப்படாதவர்கள், இந்த டிராக்டர்களை வாங்குவதற்கு நிலத்தை அடமானம் வைக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று தயங்குகிறார்கள். ஏற்கெனவே கடைப்பிடித்து வந்த பழைய முறைப்படி அங்குள்ள ரெவென்யூ அதிகாரிகளே லால்வன்ஸி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் இந்த அடமானப் பத்திரம் இல்லாமலேயே கடன் கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11th March 1963]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

புதிய ஏரிகள், சிறிய அணைகளைக் கட்டுவதற்கான ஆரம்பப் பரிசீலனைகள் பல வருஷங்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் தென்கரை, சுந்தரபாண்டியம், ஆதிய ஏரிகளை அமைப்பதற்கு பல ஆண்டுகளாக பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தென்கரையின் விஸ்தீரணம் 500 ஏக்கர். அதே மாதிரி சுந்தரபாண்டியத்தின் விஸ்தீரணம் 500 ஏக்கர். பல வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே பரிசீலனைத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் இன்னும் வேலையை தொடங்குவதற்கான நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இவற்றை சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து, துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று, சின்னய்யன் கோட்டை அணை, கிளவன் கோவில் அல்லது பிளவைக்கல் அணை, இவை இரண்டும் பல வருஷங்களாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அவற்றையும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் சிறிய ஏரிகளை மராமத்து செய்யும் வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லாமல் அரசாங்கம் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 2½ வீதம் மான்யத் தொகை கொடுக்கிறது. இது பிரத்யட்ச அனுபவத்திற்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறிய ஏரிகளின் மராமத்திற்காக வழங்கப்படுகிற மான்யத் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்துகள் தெளிப்பதற்கும், உரங்கள் போடுவதற்கும், நோயைத் தடுப்பதற்கும், பலதரப்பட்ட யோசனைகளையும், மருந்துகளையும் விவசாயிகளுக்கு அளித்திருந்தாலும்கூட, காலாகாலத்திலே பூச்சி மருந்துகளைத் தெவிக்கவோ, நோய்களைப் போக்கவோ, உரம் போடுவதற்கு பருவ காலத்தில் என்ன காரியங்களை செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயத்தறை அதிகாரிகள் சொல்லுவதைக் கடைபிடிப்பதிலோ, காலாகாலத்தில் அவைகளைச் செயல்படுத்தி வரவேண்டிய திறமை இன்னும் விவசாயிகளிடத்தில் உருவாகவில்லை. இத்தகைய திட்டங்களை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்காமல் இருந்த காலத்தில் எப்படி அவர்களுடைய அலுவல்களிலே ஈடுபட்டார்களோ, அதே மனப்பான்மையைத்தான் இப்பொழுது புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமல் நடத்தப்படுகின்ற இந்தக் காலத்திலேயும் பலர் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். காலத்திற்கேற்ப அவைகளை எப்படி மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்து அவர்கள் புது முறைகளைக் கையாளும் திறமை பூரணமாக உருவாகிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. தலைமுறை தலைமுறையாக விவசாயத்திலே ஈடுபட்டு வந்தவர்கள் அக்காலத்தில் எந்தெந்த முறைகளைக் கையாண்டு வந்தார்களோ, லாபம் தராத நிலைமையில் அழுது வழிந்து கொண்டு விவசாயத்தைச் செய்து வந்தார்களோ, அதே முறையில்தான் இப்பொழுதும் பலர் நடந்து கொள்கிறார்களே தவிர, புதிய முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு விவசாய வேலைகளைச் செய்ய முற்றிலும் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. திருந்திய விவசாய முறைகளில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு, தகுந்த பயிற்சி அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு, விவசாயக் குடும்பத்திலுள்ளவர்களுக்கு விவசாய செய்நேர்த்தி முறைகளிலே பயிற்சி அளிப்பதற்கு 6 இடங்களிலே பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆரம்பித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அவசியமானால் இன்னும் அதிகமான பள்ளிகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது, தரமான வித்துக்களைப் பெருக்குவதற்காக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், பஞ்சாயத்துக்களும், இந்த மூல வித்துக்களை குறிப்பிட்ட கிராம சகாயக்குகளுக்கு வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் இந்த மூல வித்துக்களைப் பெற்றுச் செல்கிறார்களா என்பதை வேளாண்மை அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி கிராம சகாயக் யாராவது மூல வித்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தால், விவசாயத் துறை அதிகாரி, உள்நூர் பஞ்சாயத்தைக் கலந்துகொண்டு தரமான விதைகளைப் பெருக்குவதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது. புதிய வகையில் இந்தப் பொறுப்பை

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[11th March 1963]

ஏற்றுக்கொண்டு செய்யக் கூடியவர்கள் செய்யாது போனாலும் கூட, மற்றவர்கள் இதைச் செய்ய முன் வரவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வாய்ப்பை அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்.

உரக் குழிகள் தயாரிப்பு சம்பந்தமாக, சில இடங்களிலே சில குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவற்றை சட்டமன்றத்திலே வந்து சிலர் சொல்கிறார்கள். நமக்கு சிரத்தையிருக்குமானால் நம்முடைய பஞ்சாயத்திலே, பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியிலே எந்தெந்த இடங்களிலே உரக் குழிகள் சரியாக தயாரிக்கப்பட வில்லை என்பது நமக்குத் தெரியாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? தவறாக மான்யத்தை வாங்குவதற்கு அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் முயல் வாரர்களேயானால், அதை நாம் தெரிந்திருக்கும்பொழுதுகூட, நாம் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறோம். அப்படி சரியாக தயாரிக்காத பொறுப்பு அமைச்சரவையின் கவனக் குறைவு என்ற முறையிலே சட்டமன்றத்தில் சொல்லி, அதற்குப் பரிகாரம் தேடலாம் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஒரு ஸ்தலத்திலே குறைகள் இருந்தால், அந்த ஸ்தல அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வந்து, அந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் முயல் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. பார்த்தசாரதி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடைய மாநிலத்தில் அக்கிரகஸ்தல் பிராடியூஸ் மார்க்கெட்டின் ஆக்டை அமலுக்குக் கொண்டு வந்ததைப் பற்றி நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் என்னென்ன சிரமங்கள் ஏற்படலாம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதற்காக நான் இப்பொழுது பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வருவதில் சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது என்று நினைத்து இந்தச் சட்டத்திலே 6-வது பிரிவிலே விதிவிலக்குகள் அளிக்கலாம் என்றும், அவர்கள் எந்த அளவுக்கு எந்த பொருள்களை வியாபாரம் செய்தால் சிறிய வியாபாரிகளாக கருதப்படுவார்கள் என்பதற்கு விதிகள் வகுக்க வேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி விதிகளை வகுக்கும்பொழுது 21-வது விதியிலே, விதிவிலக்கைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் எவ்வளவு அளவு என்று கண்டிருக்கிறது. பொருள்களின் பட்டியலிலே நெல்லைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்பதால் சில தவறுகள் ஏற்படலாம். சிலருக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படலாமென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் கீழே நாம் நெல்லையும் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகையினால் நெல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்களும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆனால் சிறிய அளவிலே சில பெண்களெல்லாம் நெல்லை வாங்கி அதை அரிசியாக்கி விற்று ஜீவனம் செய்கிறார்கள். சிறிய அளவிலே வாங்கி நெல் குத்துகிறார்கள். எந்த அளவுக்கு நெல் வாங்கி அவர்கள் வியாபாரம் செய்தால் சிறிய வியாபாரிகள் ஆவார்கள், லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டியதில்லை என்பதற்கு ஒரு அளவைக் குறிப்பிடாததினால் அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதைப் பரிசீலித்து, அந்த 21-வது பிரிவிலே நெல்லையும் சேர்த்து, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நெல் வாங்கினால், லைசென்ஸ் பெறத் தேவையில்லை என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று இங்கே யூனிட் அப் ப்ரைஸ் கொடேஷன், அதாவது டைரக்டர் அவர்களடைய அனுமதி பெற்று அதை மார்க்கெட்டின் கமிட்டி அமலாக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கள் எய்யாவது மாவட்டத்தில் நெல் மார்க்கெட்டின் கமிட்டி வந்ததால் அங்கு அறுபது கிலோ ஒரு மூட்டை என்று சொல்லி அதற்கு ஸ்டாண்டைஸ்ட் விலை போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் பகுதியில் அவர்கள் முன்பெல்லாம் 1½ மணங்கு ஒரு மூட்டை என்று சொல்லி வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் சேலம் பக்கத்தில் எல்லாம் இரண்டு மணங்கு ஒரு மூட்டை என்று வைத்து பிறகு 7

11th March 1963] [திரு. கே. பார்த்தசாரதி]

கிலோ வைத்து வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அறுபது கிலோவுக்குப் ப்ரைஸ் கொடுஷன் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதனால் பக்கத்திலுள்ள மார்க்கெட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் இப்படி ஒரு மூட்டை 60 கிலோ என்று வைத்து வியாபாரம் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய புள்ளி விபரங்களுக்கு வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட ப்ரைஸ் கொடுஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு டைரக்டர் ஸ்டாண்டர்டைஸ் பண்ணியது சரியாக இருக்கலாம். ஆகவே இதை மறு முறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த முறை இல்லாமல் பழைய பழக்க வழக்கங்களில் இருக்க வேண்டிய எடை அளவு முறையில் அந்தந்த பகுதியில் எந்தெந்த பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அதன்படி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இப்பொழுதுள்ளபடி இல்லாமல் பழைய பழக்க வழக்கத்தின்படி யூனிட்டாகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி அந்த முறையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் மற்றொன்று இந்த ஆக்கடப்பற்றி. இந்த ஆக்ட் ஏற்படுத்திய காலத்தில், இந்த ஆக்கட இதற்குமுன் இருந்த சட்டசபையில் பாஸ் செய்தார்கள். அப்பொழுது இந்த மார்க்கெட் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தும் போது அதைத் தேர்தல் முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. ஒரு வருடத்திற்கு இந்த கமிட்டிகளை நியமனம் மூலம் ஏற்படுத்துவார்கள். அந்தக் காலம் முடிந்த பிறகு அந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம் தேர்தல் மூலமாக ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு கமர்சியல் க்ராப்ஸ் மார்க்கெட்டிங் ஆக்ட்டின் கீழ் தேர்தல் மூலமாக கமிட்டிகளை அமைத்து இருந்தோம். இதற்கு முன்பாக விவசாயிகளுடைய வியாபார விளைவுப் பொருள்களை மட்டும் இதில் சேர்த்திருந்தோம். இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விட்டோம். இப்பொழுது நெல் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் கூட இந்த ஆக்ட்டின் கீழ் வருகிறார்கள். இப்படி எல்லா விளைவுப் பொருள்களையும் இந்த ஆக்ட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் பார்த்தால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் லட்சக் கணக்கான வாக்காளர்கள் வருவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகள் 7 அல்லது 8 என்று வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் பெரிய பெரிய தொகுதிகளாக ஏற்பட்டு லட்சக்கணக்கான வாக்காளர்கள் வருவதாக இருக்கிறது. இப்படி லட்சக் கணக்கான வாக்காளர்களை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலை நடத்த வேண்டியது அவசியமில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி மேலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்யாவிட்டாலும் இந்த வருடம் நியமன காலம் முடிவடையும்போது இதைப்பற்றி யோசித்து முடிவு எடுக்கலாம். ஆகவே தேர்தல் வைக்க வேண்டும் என்பது அனாவசியமான காரியம். ஆகவே நியமன முறையிலேயே கமிட்டிகளை அமைக்கலாம் என்று செய்தால் சர்க்காருக்கும் செலவு குறையும். இதனால் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்கு எந்த விதமான இடையூறும் இல்லை. அப்படி செய்துவிட்டால் கமிட்டிகள் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கும். வியாபாரிகளும் நல்ல முறையில் ஒன்று சேர்ந்து வியாபாரத்தை நடத்துவதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். தேர்தல் முறை என்று வைத்துவிட்டால் மாவட்டங்களில் விவசாயிகளிடையே அனாவசியமான மனக்கசப்பும் மனமாச்சரியமும் ஏற்படும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்க இவைகள் எல்லாம் நடவடிக்கை இருக்க தேர்தல் முறையை எடுத்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நியமன முறையை அமைத்தால் ஒன்றும் கெட்டு விடப்போவதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில மாவட்டங்களில் மட்டும் நெல்லை இதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். நெல்லை இந்த ஆக்ட்டின் கீழ் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இந்த ஆக்ட் அமலில்

[திரு. கே. பார்த்தசாரதி]

[11th. March 1963]

இல்லை. சில இடங்களில் இந்த ஆக்ட் அமலில் இல்லாத காரணத்தால் செஸ் விதிப்பதை தவிர்க்க விளைபொருளை அடுத்த மாவட்டத்திக்குக் கொண்டுபோய் விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அங்கு செஸ் இல்லாத காரணத்தால் அங்கு பொருள்களைக் கொண்டு போய் விற்பனை செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த ஆக்டை அமலுக்கு கொண்டு வரும்போது கூடுமான வரையில் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் அமலுக்குக் கொண்டு வரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூடுமான வரையில் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா இடங்களிலே நெல்லை ஒரு பொருளாகச் சேர்த்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சேர்த்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை தமிழ் நாடு பூராவுக்கும் அமலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, on the Agriculture, Animal Husbandry and the two other Demands moved just now, I wish to say a few words.

Sir, the other day, the Hon. Minister for Finance was giving us certain figures regarding the income of the agriculturists and the cost of production, etc., per acre, in respect of some districts. My only request is that these figures may be compared with the cost of production, income, etc., in respect of the State Seed Farms run by the Government themselves. Let the Government find out the cost of production and the actual yield from those Seed Farms and see for themselves how they compared with the figures quoted by the Hon. the Minister for Finance on the floor of the House. I would like to take this opportunity to point out that the cost of cultivation has gone up very high and the agriculturists are not getting the expected yield from their lands. So, at this juncture, the agriculturists should be afforded adequate protection by way of price support or any other method. In my view, that is very essential at present.

The Government should also come forward to give relief to the agriculturists by introducing suitable crop insurance and cattle insurance schemes. I want to lay stress on this aspect as I am convinced that such schemes would go a long way in alleviating the suffering of the agriculturists who are mainly depending on agriculture for their livelihood. By bringing such legislation our State would be setting up an example for other States.

Regarding the supply of fertilisers, I find that the supply is very meagre. My only request in this regard is that whatever is supplied, let it be supplied in time. Let it not be supplied in the summer when there will not be any crop at all in fields. Whenever the agricultural operations start under seasonal conditions, fertilisers may be supplied immediately. For doing this, the Government should stock sufficient quantities of the fertilisers beforehand and should see that those fertilisers were supplied to the right persons at the right time. If this is not done, the agriculturists will be put to lot of difficulties. I understand that though thousands of tons of fertilisers had been allotted, they were not made available to the agriculturists just at the time of agricultural operations when they were mostly needed by them.

11th March 1963] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

I request the Government to pay attention to this matter and take steps to see that the fertilizers were supplied to the agriculturists at the right time.

As for the supply of seeds, I think their supply through Grama Sahayaks is commendable. It will also in a way encourage the agriculturists to produce in an advanced method. The only difficulty is storage facility. The immediate disposal or distribution of these commodities produced by the Grama Sahayaks depends upon the purchasing capacity of the ryots and other factors. Such of the co-operative societies which are in a position to have some warehouses may be given facilities for constructing godowns. Societies may be entrusted with the procurement work of the seeds. In the Panchayats, such facilities may be afforded for the proper storage and distribution.

Regarding the supply of pesticides, some doubts have been expressed as to whether the extensive use of these pesticides in the villages was not actually producing still more pest. Besides people feel that clayey is not resisting the application of fertilizers and its fertility is being deteriorated. I request that proper research may be conducted in this regard about the resistance of the soil so that there may not be any reduction in the yield as such and the fertility of the soil is kept up.

It is stated that the yield has increased in the field. My sincere opinion in regard to this matter is that more land has been brought under cultivation and there has not been more yield from the lands already under cultivation. In most cases ryots have not only brought more lands under cultivation but also the agriculturists are repeating the crops in particular land which was not there previously.

(The time bell was run)

I would like to say a few words about Food Production and Special Minor Irrigation Programme. The two Divisions dealing with these schemes may be amalgamated so that these schemes may be carried out properly. The Food Production Division estimates one thing and the Special Minor Irrigation Division estimates another thing with the result that there is no co-ordination between the two Divisions. Certain estimates of work are pending with the Food Production Division and at the same time certain works are being carried out by Special Minor Irrigation Programme without consultation. In food production department I see certain works being executed to the convenience of the department and contractors. In certain cases where there are encroachments in the tank bed upto the Tank bed repairs are being carried out. This aspect of the matter may be kindly considered. Repairs to tanks and other sources of irrigation may simultaneously be taken up.

One word about animal husbandry. So far as Key Village Centres are concerned, Sub-centres are functioning very well. But they may be well equipped with the machinery required by them for the treatment of diseases.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [11th March 1963]

Regarding poultry, in addition to upgrading the breeding of poultry, the country variety also should be encouraged. Otherwise, in course of time, they may be eliminated. Certain villages may be selected for upgrading of poultry on exchange basis. If they are spread over a number of places it will go a long way to improve poultry production. With these words, I conclude my speech. Thank you, Sir.

* திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் ராஜ்யத்தில் மற்ற எல்லா இலாகாக்களையும்விட விவசாய இலாகாவுக்கும் கால்நடை இலாகாவுக்கும் அதிக உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் குறித்து நான் அரசாங்கத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 38 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருப்பதாகவும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போது 68 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க விஷயமாகும். இதற்காக அரசாங்கத்தையும், சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினரையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தி ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காகப் பெருகுகிறதென்றால் மூன்று வகைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இந்த அரசாங்கம் அதைச் சாதித்து வருகிறார்கள். பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள், சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் ஆகியவைகள் மூலமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகுகின்றது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு விவசாய இலாகாவினரும், இன்ஜினியரிங் இலாகாவும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து வருகின்றார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் மூன்று வகையாக முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதாக நமது ராஜ்ய முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், விவசாய இன்ஜினியரிங் இலாகாக்களிலுள்ள சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாய மக்களையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு கோரப்படுகிற இந்த மானிய கோரிக்கைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு முக்கியமாக வேண்டியது உரம். இது பற்றி அமைச்சருடைய அறிக்கையில் பலவாறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏட்டளவில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். அமோனியம் சல்பேட், நைட்ரேட் போன்ற உரங்களை ஆங்காங்கு விநியோகிக்கும் பொறுப்பு கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. உரங்கள் தேவைக்கு அதிகமாகக் கிடைத்திருப்பதைப்பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன். உள் நாட்டில் மலங்கள் மூலமாகவும், குப்பைகள் மூலமாகவும் தயாரிக்கப்படும் உரங்களும் விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையில் பயன்படுகின்றன. இப்படி தமிழ் நாட்டில் 65 நகரங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்களிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பெரிதும் வரவேற்கிறோம். சிறு சிறு கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பாக பசுந்தான் உரங்கள் தயார் செய்வதற்குச் சர்க்கார் உதவித் தொகை கொடுக்கிறார்கள். இதுவும் ஏட்டளவில் தான் இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் அமோனியம் சல்பேட் தவிர, நகர் புறங்களில் குப்பை போன்றவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் உர வகையையும் விவசாயிகள் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பாகவும், பஞ்சாயத்தின் சார்பாகவும் சிறு சிறு கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் உரம் தயாரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்காருடைய உதவித் தொகையைக் கொடுப்பது வீண் விரதாவைத் தவிர, அதனால் எந்த விதமான பலனும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அந்தத் திட்டங்களைக் கைவிடும்படியாகவும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நூற்றுமுப்பத்தாறு சர்க்கார் விதைப்பண்ணைகள் இருக்கின்றன. மேலும் 74 விதைப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். நான்கு விவசாயி என்ற முறையில் என் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன். விதைப்

11th March 1963] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

பண்ணையினால் சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய செலவு ஏற்படுகிறதே தவிர, அதனால் விவசாய மக்களுக்குப் பயன் இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதை கிடைக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து, அவர்களைக்கொண்டே தயாரிக்கச் செய்து சர்க்காரால் வாங்கிக்கொள்ளப்படவேண்டும். தஞ்சையில் நல்ல நெல் விதை கிடைக்கலாம். கோவை, சேலம் பகுதிகளில் நல்ல சோள விதைகள் கிடைக்கலாம். அந்தந்த இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல மானியத்தொகை கொடுத்து, விவசாயிகளிடமிருந்து பொறுக்கு விதைகளை வாங்கி மற்ற விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்தால், சர்க்காருக்குச் செலவு குறைவதோடு, விவசாயிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பயன்படும். திருப்பூருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. அது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை. இதுபோன்ற சர்க்கார் நடத்தும் 136 விதைப் பண்ணைகளுக்கும் சாதாரணமாக நாலேந்து லட்சம் ரூபாய் விரதாவாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. மேலும் விதைப்பண்ணைகள் விஸ்தரிக்கப்படப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல், நல்ல பருத்தி விதைகள், நெல், சோளம் முதலிய விதைகளை விவசாயிகளே நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்யும்பொருட்டு, அவர்களுக்கு மானியத்தொகை கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்தால் சர்க்காருக்குச் செலவு குறையும், விவசாயிகளுக்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த வகையில் திட்டமிடப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தென்னந் தோப்புகள் வைப்பதற்குக் கூட, தோப்பு வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து தென்னங்கன்றுகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம். இதனாலும், சர்க்காருக்குச் செலவு குறையும். பாக்குத் தோப்புகளும் இந்த வகையிலேயே விஸ்தரிக்கப்படலாம்.

அரிசி மில் வைப்பதற்கு லேசென்ஸ் வழங்குவதில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கத் திட்டத்தின்படி அரிசி மில்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுப்பதில் பாதுபாடுகள் இருப்பதால், இது பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, ரைஸ் மில்களை வைக்கத் தாராளமாக லேசென்ஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடை அபிவிருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், நம் ராஜ்யத்தில் தரமுள்ள கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. குறிப்பாக விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. விவசாயம் செய்வதற்கு ட்ராக்டர் போன்ற இயந்திரங்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இருந்தாலும், கீ விஸ்டே செண்டர்களில் ஜீப்களை வைத்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் போய் வருகிறார்களே தவிர, முன்போல் பொலி காளைகளை வைத்துப் பராமரித்து, கால்நடைகளின் இனத்தைப் பெருக்குவதற்கான வசதிகள் வர வரக் குறைந்து வருகின்றன. மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, தரமான கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை பெருகுவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, பழைய முறையைக் கையாளலாம். கன்று ஒன்றுக்குப் பத்து ரூபாய் வீதம், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 360 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அது அவசியமில்லாத காரியம். அந்தச் செலவைக் குறைக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எஸ்.பி.வி.ஏ. என்பது இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களுக்கு மாட்டு வண்டிகள் வருவது குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்றாலும், இந்தக் கழுத்துப் புண் சங்கம் (எஸ்.பி.வி.ஏ.) போல் கேட்பதறி இருந்துகொண்டு தொந்தரவாக இருக்கிறது. நகரங்களுக்குப் பொதுமரபாலும் லாரிகளின் மூலமாகவே சரக்குகள் வருவதன் காரணமாக இந்த எஸ்.பி.வி.ஏ. ஸ்தாபனத்தை எடுத்துவிடும்படியாக நான் யோசனை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

நாட்டில் பால் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதற்காக பால் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஆக, விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும், கால்நடை அபிவிருத்திக்காகவும் சர்க்கார் எடுத்துவரும் முயற்சிக்காக நான்

[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [11th March 1963]

முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், மற்றும் விவசாய இலாகா டைரக்டர் அவர்களையும், கால்நடை இலாகா டைரக்டர் அவர்களையும் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** தலைவர் அவர்களே, விவசாய அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற அறிக்கை பல திட்டங்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. அந்தத் திட்டங்களினுடைய நன்மை தீமைகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் பலரும் தங்களுடைய கருத்துகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கூற இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற அத்தனை வாய்ப்புகளையும் பெற்று உணவு உற்பத்தித் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கையோடு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை எதிர்காலத்தில் எந்த அவைக்கு இருக்கும் என்பதைப்பற்றி நாம் நிச்சயமாக ஐயப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நமது நண்பர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் உணவு உற்பத்தித் துறையில் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதைப்பற்றியும், அதன் மூலம் எவ்வளவு வருவாய் வருகிறது என்பதைப்பற்றியும் ஒரு புள்ளி விவரம் தந்தார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்து வேறு ஒரு புள்ளி விவரம் தந்தார். இன்று பேசிய திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் ஒரு புள்ளி விவரம் தந்தார். இந்தப் புள்ளி விவரம் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளாது தள்ளிவிட்டாலும் அமைச்சர் கொடுத்த ஒரு புள்ளி விவரத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தாலும் இப்போது உணவு உற்பத்தித் துறையில் ஊக்கம் குன்றுவதற்கான நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். குறிப்பாக இன்றைக்கு வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய செலவு என்ன, அதில் கிடைக்கும் வருவாய் எவ்வளவு, மிச்சம் எவ்வளவு என்றிது புள்ளி விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்ட ரீதியாகப் புள்ளி விவரம் கொடுத்தபோது அளித்தார்கள். அதில் வடாற்காடு மாவட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரில் சாகுபடி செய்வதற்கு ரூ. 195 செலவாகிறது என்றும், அதில் இருந்து ரூ. 300 வருமானம் வருகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது மிச்சம் ரூ. 105 ஒரு ஏக்கருக்கு நிற்கிறது. ஆனால், ஆங்காங்குள்ள வாரமுறைகளைப் பார்க்கவேண்டும். எப்படி எப்படியெல்லாமோ வாரங்கள் இருக்கின்றன, என்றாலும் 60,40 நேரத்தில் மொத்த வருமானம் ரூ. 300-ல் விவசாயிக்கு 180 ரூபாய் வரும். அவன் அந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிட ரூ. 195 செலவிட்டிருக்கிறான் என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒத்துக்கொள்கிறார். அப்படியென்றால் இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்துகின்றவன் ரூ. 15 நஷ்டம் அடைகிறான் என்றால் விவசாயத்தில் நிச்சயமாக ஊக்கம் குன்றி வரக்கூடிய சூழ்நிலையே வளர்ந்துவிட்டது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை நீடிக்குமானால் நாம் எவ்வளவு வாய்ப்புகள் அளித்தாலும் விவசாயம் பெருக முடியாது.

இன்னும் நம் நாட்டுக்கு அதிகமாக அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருகிற விவசாயப் பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்னென்ன வழிவகைகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஏமாற்ற மடையவேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கிறோம். நம்முடைய நிலங்களை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். நீர்ப்பயிர் மட்டும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய பூமி, நீர்ப்பயிரோடு, நீர்வளம் கொஞ்சம் குன்றினாலும் பயிர் செய்யக்கூடிய பூமி, நீர் வளமே தேவைப்படாத பயிர் விளையும் பூமி என்று இப்படி நிலங்களை மூன்றாக வகைப்படுத்திக்கொண்டால், நீர்ப்பயிர் மட்டும் விளைவிக்கக்கூடிய பகுதியில் நெல்லை நல்ல முறையில் பயிரிட வகை செய்ய வேண்டும். நீர் அதிகம் தேவைப்படாத நிலத்தில் முதல்போகம் நெல், இரண்டாம் போகம் நிலக்கடலை, மிளகாய் போன்றவற்றை, பயிரிட சில இடங்களில் முயற்சி செய்யவேண்டும். இன்னும் இதே இடத்தில் கரும்பையும் வாழையையும் பயிரிடலாம். வாழை இப்போது வெளிநாடுகளில் மார்க்கெட்டு் பெறுகின்ற நிலையை அடைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக வாழைப் பழத்தை ருஷ்யர்கள் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். சிறுமலைப்பழம் என்றால் கட்டைவிரல் அளவில் இருக்கிறது. உரித்தால்

11th March 1963]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

பழம் சுண்ணவிரல் அளவுதான் இருக்கிறது. இதன் விலை நம் நாட்டிலேயே 6 பைசா. இந்த மலைப்பழத்தை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வெறும் அரிசியை மட்டும் தின்று பயன் இல்லை. நெல் பயிரோடு வேறு பயிரையும் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு மாற்று உணவாக, பரோட்சின் சத்து அதிகமாக உள்ள மாற்றுப்பொருள் தேவை. மேலும் மா, முந்திரி போன்ற மரங்களைப் பயிர்செய்வதற்கும் வழிசெய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டுக்குப் பொண்ணையும், பொருளையும் தேடித்தந்த சந்தனம், தேக்கு போன்ற மரங்களையும் அதிகமாகப் பயிரிட வழி செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட துறையில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படாததாலும், நெல்லுக்கு உரிய விலை தரவும், பிற வர்ணிகப் பொருள்களை வளர்க்கவும் தவறியிருக்கிற காரணத்தினால் எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஹெர்டு பிரேரணையை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். ஜீவரத்னம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயப் பெருமக்கள் அதிகமாக உள்ள ஒரு பகுதியில் இருந்து விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்: விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்று நன்கு தெரிந்த ஒருவர் விவசாய இலாகா அமைச்சராக ஏற்பட்டதைக்கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகள் அதிகம் நிறைந்து தொழில் வளமே இல்லாத வடாற்காடு ஜில்லாவின் தேவைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவைகளை அவர் அனுதாபத்தோடு கவனித்துப் பார்த்து ஆவன செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பாலாற்றங்கரையோரத்தில் ஏராளமான நிலங்கள் சாகுபடிக்கு இருக்கின்றன. மின்சார அனுமதி கேட்டால் மின்சாரம் கொடுப்பது கிடையாது. பாலாற்றுப் பாசன் விதி குறுக்கே நிற்கின்றது. ஆகவே பாலாற்றங்கரை ஏரியாவில் உள்ள நிலங்களுக்கு எல்லாம் குழாய்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் வெறும் நிலங்களாகக் கிடப்பன வற்றைப் பயிர் வைக்கின்ற பூமியாக ஆக்கவேண்டும். சர்க்கார் சார்பிலேயே இம்மாதிரி குழாய்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, பஞ்சாயத்துக்களிடம் இந்த ஏரிகளின் மராமத்து ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்விப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி நிலை சரியில்லை. அம்மாதிரியுள்ள பஞ்சாயத்துக்களிடம் இருந்து அரசாங்கமே நேரிடையாக இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். விவசாய இலாகா அரசாங்கச் செலவில் நேரிடையாக இந்த மராமத்து வேலைகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று ரசாயன உரம் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கிராமசேவக் குகளையும், விவசாய இலாகா அதிகாரிகளையும், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களையும் தேடி அலைய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வடாற்காடு மாவட்ட டெவலப் மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்தில் யாரும் ரசாயன உரம் வாங்க முன்வருவது இல்லையென்றும், 25 லட்சம் பெறுமான உர மூட்டைகள் தேங்கிக் கிடப்பதாகவும் கலெக்டர் சொன்னார். கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு தேவை யானவர்களுக்கு, தேவையான உரம் கொடுப்பது என்று வந்தால் விவசாயமும் நன்கு நடக்கும். இப்படி கையில் ரசாயன உரம் தேங்காது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று எங்கள் ஜில்லா விவசாயத்தில் மிக முக்கியமான ஜில்லா வாசு இருப்பதனால் டிராக்டர்கள் மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. உழைத்துப் பயிரிடுகிறவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்திலேயே அதிகம். போதுமான டிராக்டர்கள் கிடையாது. ஆகவே கூடியவரையில் டெவலப் மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்தில் பள்ளாக்குக்கு ஒரு டிராக்டர் வேண்டுமென்று

[திரு. ஆர். ஜீவரத்னம்]

[11th March 1963]

குறிப்பிட்டார்கள், அப்படி இல்லாவிட்டாலும் ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு டிராக்டராவது வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு மின்சாரம் வழங்க முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கிணறுகள் தோண்டவும், தண்ணீர் இறைக்கவும், நல்ல வழி ஏற்படும்.

கிணறு வெட்டுவதற்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கொடுக்கிறார்கள். சிமிண்டு, மற்ற பொருள்களின் விலை, கூலி ஆகியவை உயர்ந்துவிட்டதனால் இது போதவில்லை. ஆகவே ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்பதை இரண்டாயிரம், நாலாயிரம் என்று உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் மானியத் தொகையை 50 சத விதிக் அதிகமாகக் கித்தரவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள எலகிரி மலையை அபிவிருத்தி செய்து உருளைக்கிழங்கு, காப்பி போன்றவற்றைப் பயிரிட வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அடுத்தாற்போல் வட ஆற்காடு மாவட்டமானது உணவு உற்பத்தியில் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பெருமையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவரை ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய விவசாயக் கல்லூரியை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எங்காவது ஒரு பகுதியில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு உரம் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே, உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசி மில்களுக்காக அனுமதி கோரி மனுக்கள் கொடுத்தால் அனுமதி வழங்க இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களும் மில்லுக்காக அனுமதி கேட்பவர்கள் சென்னைக்கு நடந்து நடந்து திரும்புவதற்கே 100 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் என்று செலவாகி விடுகிறது. ஆகவே, அனுமதி கோரி வரக் கூடிய மனுக்களை உடனுக்குடன் பரிசீலித்து “உண்டு, இல்லை” என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, மார்க் கட்டிப் கமிட்டிக்குத் தேர்தல் மூலமாகவும், நியமனத்தின் மூலமாகவும் ஆட்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். தேர்தல் என்பதிலே நமக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. கமிட்டிக்கு ஆட்களைப் போடுவதில் நியமன முறையைக் கடைப்பிடித்தால் நல்லபடியாக இருக்கும், மனமாச்சரியங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலநடை வளர்ச்சிப் பண்ணை ஒன்றை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய கருவிகள் செய்கிறார்கள். அந்தக் கருவிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய இரும்புக் கோட்டாவுக்காக மனுக் கொடுத்தால் ஓரிருவருக்குத் தான் அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். பரவலாக எல்லோருக்கும் இரும்புக் கோட்டா கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குரிய கருவிகளை சுலபமாகப் பெற்றுக் கொள்ள வழிவகைகள் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தில் காய்கறிப் பஞ்சம் இருப்பதற்குக் காரணம் நஞ்சை நிலங்களில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளைக் கட்டிவிடுவதுதான். சென்னை நகரில் காய்கறிப் பஞ்சத்தைப் போக்கும் வகையில் இனிமேலாவது தொழிற்சாலைகளை வறண்ட பிரதேசமான வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், சிறப்பாக நமது நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த

11th March 1963] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

அளவுக்கு விவசாய இலாகாவின் மூலம் கொடுத்து வருகிறோம் என்பதற்காக முதலில் அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே நூற்றுக்கு எண்பது பேர் விவசாயம் செய்கின்றவர்களாக இருப்பதாலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் படிப்பறிவு அற்றவர்களாக இருப்பதாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இன்று விவசாயிகள் பல நன்மைகளைப் பெற்றிருப்பதோடு, ஒரு சில தின்மைகளையும் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவற்றைத் தீர்க்க இந்த அமைச்சரவை தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவசாயிகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுத்தார்கள். அதை இரவு சப்ளையாகக் கொடுத்தார்கள். ஆறு ஆண்டு காலமாக இரவில் கொடுத்து வந்தும், இன்னும் பகல் சப்ளையாக மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள். அதோடு ஆறு மணி நேரம் என்பதை, எட்டு மணி நேரம்.....

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப் பற்றியெல்லாம் எலக்ட்ரிசிட்டி பட்ஜெட்டை விவாதிக்கும்போது சொன்னால், அதற்கான புள்ளி விவரங்கிடையெல்லாம் கொடுக்கலாம். இதைப் பற்றி அக்கிரகல்கூர் மானியத்தில் சொல்வது பொறுத்தமல்ல.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நேரம் கிடைத்த நேரத்தில் இதைப் பற்றிச் சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுமே என்ற காரணத்தினால் தான் இப்போது இதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆறு மணி நேரம். மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவதால் விவசாயி வீணாகமேலும் இரண்டு மணி நேரத்திற்குக் கூலி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எட்டு மணி நேரத்திற்கு இந்த மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதோடு, அதைப் பகல் நேரத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கடன்களைப் பெறுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு தொழிற்சாலையிலே மூலத்தனம் போடுகிறார்கள் என்றால், அந்த மூலத்தனத்தைப் போலச் சம பங்கை அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுக்கிறது. ஆனால் விவசாயி ஒரு பூமியை 30,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினால், அரசாங்கம் 3,000 ரூபாய் கூடக் கடன் கொடுப்பதில்லை. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் ஒரு விவசாயியினுடைய சொத்து மதிப்பைக் காட்டும் பாங்கு பாஸ் புத்தகம் வைத்திருப்பது போல் இங்கும் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இங்கே விவசாயி கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு முறையும் கணக்கப் பிள்ளையை யும், மணியக்காரரையும் போய்ப் பார்த்து சொத்து மதிப்பை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக விவசாயி பல்வேறு துறைகளில் கடன் வாங்கக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சொத்து மதிப்பைக் காட்டுகின்ற பாஸ் புக் திட்டத்தை நம்முடைய நாட்டிலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் வாங்கும்போது ஸ்டாம்ப் டியூட்டி கட்டணமானது குறைந்த அளவுக்கு, 15 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது ஐ.எ.இ.சி. சப்-மெர்ஜிபின் பம்பு வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 145 ரூபாய் ஸ்டாம்ப் கட்டணம் செலுத்தி, ஆறுயிரம் ரூபாய் கடன் பெறுகிறார்கள். பதினேனது ரூபாயாக இருந்த இந்தக் கட்டணத்தைத் திடீரென்று இந்த அளவுக்கு உயர்த்தியிருப்பது விவசாயிகளின் தலையில் மேலும் பளுவை ஏற்றிக் கொண்டு போவதாகத்தான் அமையும். விவசாயிகளுக்கு 100-க்கு ஆறு ரூபாய் வட்டிக்குக் சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறது என்றால், இந்த ஸ்டாம்ப் டியூட்டி கட்டணத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு பால் வட்டி ஒன்பது ரூபாயாக ஆகிறது. இப்படி அவர்கள் மேல் மேலும் பளுவை ஏற்றுவதன் காரணமாக நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்பதைச் சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

[11th March 1963]

இந்த ஆண்டு எங்கள் தொகுதியில் பெரிய பருத்தியில் பெரிய புழு விழுந்து விட்ட காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷமும் இந்த நிலைமை நீடித்தால் விவசாயி எழமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். விவசாயத்துறையில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிக்காக கடந்த ஆண்டு 4,96,000 ரூபாயைச் செலவு செய்தோம். இந்த ஆண்டு 11,00,000 ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களில், பயிர்களில் புழு பூச்சிகள் விழுவதைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. அவர்கள் இந்தப் பெரிய புழுக்களை ஒழிக்க என்ன செய்வது என்று ஆராய்ச்சி செய்து “பாலிடால்” அடித்துவிட்டால் போதும் என்று கூறிவிட்டார்கள். பாலிடாலில் அந்தப் புழுக்கள் மிதந்து செல்கின்ற நிலைமையைத்தான் நாங்கள் பார்க்கிறோம். பாலிடாலினால் அந்தப் புழுக்களை அழிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதற்கு மாற்ற யோசனையைத் தேடித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரைக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இரண்டாயிரம் செலவில் கிணறு வெட்டவே முடியாது. பத்தாயிரம் செலவு செய்தால் கூடப் பாதிக்கின்றதுதான் வெட்ட முடியும். பாதிக்கிணறு தானும் நிலைமை என்னவாகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். முழுக்கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால், குறைந்தது பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் செலவாகும். மேலும் விவசாயி ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால், முப்பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு “சால்வன்சி சர்ட்டிகேட்” கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி, தங்களிடம் இருக்கும் பணத்தையும் வைத்துக் கால் கிணறுதான் வெட்ட முடிகிறது. ஆகவே, கிணறு முழுவதும் தோண்டும் வகையில் விவசாய இலாகா மூலம் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஐந்து “போர் வெல்” வேலை செய்து வருகின்றன. “போர் வெல்” சக்ஸஸ் ஆனவுடன் பம்ப் செட்ரே வேண்டுமென்றால், வேப்பேரியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பம்ப் செட்டுகள் கிடைப்பதே இல்லை. பம்ப் செட் வேண்டுமென்றால் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே பம்ப் செட்டுக்காக ரிஜிஸ்டர் செய்து விட்டு போர் வெல்லுக்காகவும் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதிலே அவர்களுக்குச் சிரமம் ஏற்படுவதோடு, காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது. இதிலே ஏற்படக் கூடிய காலதாமதத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையானது இன்றைக்கு ஒரு பொதிக்கு 30 ரூபாய் குறைந்து விட்டது. ஆனால் அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகவே இருக்கிறது. சென்ற ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பருத்தியினால் அவதிப்பட்ட விவசாயிகள், இன்று நெல்லை வைத்துக் கொண்டு அவதிப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் முன் வந்து பாங்கிலிருந்து பணம் கொடுத்து வாங்கி ஸ்டாக் செய்து பொதிக்கு 10 ஏற்றி வைத்து இந்த வியாபாரத்தை நடத்தலாம். விவசாயிக்கு ஒரு பொதிக்கு 30 ரூபாய் குறைந்தால் எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்படும். ஆக விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்து அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத எங்கள் வட்டாரங்களில் சிறு நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு பணம் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டப் பிரேரணைகளை வரவேற்று நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். ஒரு நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைந்தால்தான் அதை முன்னேற்றம் அடைந்த நாடாகக் கருத முடியும். தொழில் துறையில் மட்டும் தன்னிறைவு அடைந்ததால், அது தன்னிறைவு அடைந்த நாடு என்று சொல்லமுடியாது. மேலே நாடுகள் நவீன உலகமாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கு பலவிதமான முன்னேற்றங்கள் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் உணவுக்கு என்று ஒரு

11th March 1963]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

மாத்திரை செய்து அதனால் ஒரு உயிர் வாழ முடியுமா என்றால் அப்படிப்பட்ட மாத்திரையை அவர்களால் செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்தாலும் அந்த மாத்திரைகளைக் கொண்டு அவர்கள் நீண்ட நாட்கள் உயிர் வாழ முடியாது. ஆகவே விவசாயத் துறையிலே அதிகப்படியான அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் நாம் இப்போது இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 600 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தோம் விவசாயத்திற்காக. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 400 கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம். ஆக 1,000 கோடி ரூபாய் விவசாயத்திற்காக செலவு செய்யப்பட்டது. அதனால் எந்தளவு விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், உண்மையிலே அந்தப் பணம் எல்லாம் விரயமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதே கருத்தைத்தான் பண்டித நேரு அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். 1,000 கோடி ரூபாய் வேஸ்டாகி யிருக்கிறது. அதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று அவர்களே எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 17 லட்சம் டன் அளவிற்கு விவசாய, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது நம் இலட்சிய நோக்கம். அந்த லட்சியம் நிறைவேறுமா என்றால் நிச்சயமாக நிறைவேறுது. இன்று விவசாயப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருப்பதால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டேன் ஒரு ஏக்கருக்கு ஆகும் செலவு 391 ரூபாய் என்றும், கிடைக்கிற வருவாய் 400 ரூபாய் என்றும் ஆக 9 ரூபாய்தான் மிச்சம் வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டேன். ஏன் சொன்னேன் என்றால், சென்ற ஆண்டில் 54 படி கொண்ட மூட்டை 24 ரூபாய்க்கு மதுரை மார்க்கட்டில் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. நானும் விற்கிறார்களேன். நானும் ஒரு விவசாயிதான். நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம் சரியானது தான். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரம் தவறு என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் சில ஐட்பங்களுக்கான செலவுகள் அதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்தவரை செலவு 185 ரூபாய் வரவு 310 ரூபாய், ஆக லாபம் ரூ. 125. நார்த் ஆற்காட்டில் செலவு ரூ. 195, வரவு ரூ. 300, லாபம் ரூ. 105. செங்கல்பட்டை எடுத்துக்கொண்டால் செலவு ரூ. 168, வரவு ரூ. 296, லாபம் ரூ. 128. அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டாலும் இப்படித்தான். ஆக கிட்டத்தட்ட ஒரு ஏக்கருக்கு வருகிற வருவாய் அதாவது லாபம் ரூபாய் 150. இதில் வரியைச் சேர்க்கவில்லை. அது தனியாக இருக்கிறது. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நேரம் இல்லாததால் சுருக்கமாகவும் வேகமாகவும் பேசுகிறேன். இன்று 70 சதவீதம் மக்கள் 5 ஏக்கருக்கு கீழ் விவசாயம் செய்கிறவர்கள். 15 சதவீதம் 50 சென்ட் விவசாயம் செய்பவர்கள். 15 சதவீதம் நிலம் இல்லாதவர்கள். ஆக ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் வருகிறது லாபம். ஆக ஒருவர் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருந்தால் வருகிற வருமானம் ரூ. 500. இதை வைத்துக்கொண்டு குழந்தை குட்டிகளோடு எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் எவ்வளவு பேர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிகளில், என்ஜினீயரிங் கல்லூரிகளில் படிக்கிறார்கள்? அவர்களில் எத்தனை பேர்களுக்கு இன்று கார் வசதி இருக்கிறது? ஆக, விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இன்று ஒரு ரெயில்வே தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 1,600. இரும்புத் தொழிற்சாலை அல்லது உருக்குத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டால், அவன் வருமானம் ரூ. 1,700 ஆக இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட விவசாயம் செய்பவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க நாம் முயல் வேண்டும். எந்த முறையில் விலைவாசி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதற்காக 1959-ல் மதிப்பிற்குரிய நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவசாய அமைச்சராக இருந்த போது ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதில் விலைவாசி பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

"The greatest incentive to the agriculturists to go all out and increase the yields in their lands to the utmost extent is to increase them of a reasonable price for their produce. At present,

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[11th March 1963]

this may not be an urgent problem, because the prices now ruling for agricultural produce are not unattractive. But, there have been occasions in the past when a downward trend in the prices of agricultural produce had a depressing effect on agricultural production and such occasions may well arise again in the future”.

என்று தெளிவாக அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் விலைகளை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள் என்று இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

“The cost of production of rice varies from place to place. Preliminary enquiries undertaken in different districts in the State have shown that the cost of production of rice varies greatly from district to district”.

என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே விவசாயப் பொருள்களின் விலைகளை நிச்சயமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலைவாசியை நிர்ணயம் செய்யும்போது கால்ஸ் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் எவ்வளவு என்று பார்த்து விலை நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கு ஒரு தனிக் கமிட்டி போடவேண்டும். வெளிநாடுகளில் “ப்ரைஸ் பிர்வலிஸ் மெஷினரி” என்று ஒரு போர்ட் மூலம் அது இயங்கி வருகிறது. அவர்கள் அறுவடைக்கு முன்பே விலையை நிர்ணயித்து விரகிறார்கள். அதேபோல் இங்கும் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளின் தரமும் உயர வேண்டும். அவர்களுக்கு உப தொழில்களான கார்ட்டேஜ் அண்ட் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸின் கீழ் அவர்களுக்கு தொழில்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பின்னர் அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பின்னர் மற்ற தொழில்கள் போல் விவசாயத்தையும் ஒரு தொழில் என்று மக்கள் நினைக்கும் அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் பிற வசதிகளும் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு கடன் வசதி நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும். தக்காவி மான்யுபலீஸ் மாற்றவேண்டும். அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வட்டியில்லாக் கடன்கள், மான்யம் போன்றவை கொடுக்கப்படவேண்டும். கால்நடை அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும். இப்போது புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமாகச் செய்துவிட்டால், மாடுகள் எங்கு சென்று மேய்வது? இதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். பின்னர் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். மேலேநாடுகளில் தண்ணீருக்காக மழையை நம்பி இருப்பதில்லை. அங்கு வலீஸனால் ரெயினின் பெய்கிறது. பின்னர் “ஸ்டேட் பைப் (5) இயர் ப்ளான் பார் அக்ரிகல்ச்சர்” என்று தனி ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடவேண்டும் விவசாயத்திற்காக. சிறந்த நிபுணர்களை, சிறந்த விவசாயிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து விவசாய நிலையைப் பெருக்கவேண்டும். விவசாயிகள் வரியை டிமிக்கி கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளை புனர் பரிசீலனை செய்து, அதை தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக என் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மீ. அழகர்சாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய மாநிலத்திலே, விவசாயத் துறையிலே போற்றத்தக்க முறையிலே வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கடந்த 10—15 ஆண்டுகளாக மாநில அரசும், மத்திய அரசும் மேற்கொண்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, மற்ற இதர ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் நமது ராஜ்யத்திலே விவசாயத் துறையிலே பல வழிகளில் நாம் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். அதற்காக இந்த விவசாயத் துறையிலே பணியாற்றுகிற எல்லோரையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடைபெறவேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய ரசாயன உரங்கள் கால்காலத்தில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ரசாயன உர விநியோகத்தில் காணப்படுகிற பல்வேறு குறைபாடுகளை இன்று இருக்கக்கூடிய இந்த கூட்டுறவு அமைப்பு பலப்படுத்துவதன்

11th March 1963]

[திரு. மீ. அழகர்சாமி]

மூலமாகக் குறைத்துவிட முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கலவை உரங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கலவை உரம் தயார் செய்வதற்கான லைசென்ஸ்களை வழங்குவதில் அரசு மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். அனுபவம் வாய்ந்த, தொழில் நுட்பத் திறமை வாய்ந்த நல்ல ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்தக் கலவை உரமானது தயாரிக்கக்கூடிய லைசென்ஸ்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இல்லையெல் இந்தக் கலவை உரத்திலும் கூட கல்பு ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடும். அதன் காரணமாக, விவசாயமே பாதிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தென்னை, பருத்தி போன்ற பயிர்களுக்கு இன்ஸெக்டிசைன்ஸ், பெஸ்டிசைன்ஸ் எல்லாம் 50 சதவீதம் விலையில் கொடுக்கப் படுகிறது. இதுபோலவே ஆரஞ்சுபோன்ற பல பயிர்களுக்கும் பெஸ்டிசைன்ஸ் இன்ஸெக்டிசைன்ஸ் போன்றவைகளை 50 சதவீதம் விலையில் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள், பம்ப்-செட்ஸ், ஆயில் என்ஜின்ஸ் இவைகளை ஹைப் பர்சேஸ் லிஸ்ட்டத்தில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதே முறையை அனுசரித்து பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்களையும் ஹைப் பர்சேஸ் லிஸ்ட்டத்தில் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலே மண் வளப் பரிசோதனை நிலையம் ஒன்றை மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியகுளம் தாலுகாவில் அமைப்பதாக கண்டிருந்தது. இதுவரையில் அந்த பரிசோதனை நிலையம் அமைக்கப்படவில்லை. மதுரை மாவட்டம், குறிப்பாக பழ வர்க்கங்கள் நிறைய விளையக்கூடிய பிரதேசம். காபி, எலம் போன்ற பல அன்னியச் செலாவணியைச் சேகரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய பல பொருள்கள் விளையக்கூடிய பல பிரதேசங்கள் மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் மதுரை மாவட்டத்தில் மண் வளப் பரிசோதனை நிலையம் மிக மிக அவசியம் என்று சொல்லி, அதை சீக்கிரமாக அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவுவதற்கும், மாதிரி பழத்தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கும் வேண்டிய நிலங்களை காட்டிலாகா விலிருந்து தான் பெறவேண்டிய ஒரு அவசியம் இருக்கிறது. காட்டிலாகா விலிருந்து நிலங்கள் மாற்றப்படுவதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்பட்டு வருவதை நாமெல்லோரும் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைப்பதிலும், மாதிரித் தோட்டங்களை நிறுவுவதிலும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அதைத் தவிப்பதற்கு உடனடியாக நிலங்களை அக்கிரகல்சரல் டிபார்ட்மெண்ட்டுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஃபாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாநிலத்தில் கோக்கோ பயிர் செய்வதற்கு நல்ல இடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலே கோடைக்கானல் கீழ் மலைப்பகுதியிலே சிறந்த அம்சங்களோடுகூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன. இப்போதுகூட, கோடைக்கானல் பகுதியில், பூளத்தூர் என்ற கிராமத்தில் கோக்கோ பயிர் செய்யப்படுகிறது. சமீபத்தில் அந்தப் பகுதியில் ஒரு பொருட்காட்சி நடத்தினார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த கோக்கோ பழங்களைக்கூட கொண்டுவந்து வைத்திருந்தார்கள். அங்கே நல்ல தரமுள்ள கோக்கோ பயிர் செய்யப்பட்டுவருகிறது. மேலும் நல்ல முறையில் இதைப் பயிர் செய்ய எந்தெந்த வழிகளில் ஊக்கம் கொடுத்து, உற்சாகப்படுத்தமுடியுமோ அந்த வழியில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோக்கோவுக்கு மாதிரியாக ஒரு பண்ணை அமைக்க ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பண்ணையை அமைப்பதற்குத் தகுதியான இடம் அந்தப்பகுதி என்று சொல்லி, அந்தப் பகுதியிலே இந்த மாதிரிப் பண்ணையை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[11th March 1963]

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை மான்ய கோரிக்கையின்மீது தரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். வேளாண்மை நடத்துவதற்கு உரம் அவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. இந்த நிலையிலே உரம் உழவர்களுக்குத் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்குச் சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாக முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். குறித்த காலத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை. பயிரிடும் போது மனுக்கள் செய்தால் அறுவடை காலத்தில்தான் அனுமதிச் சீட்டு கிடைக்கிறது. அதோடு ரசாயன உரம் இருக்கிறதே அந்த உரத்தை விட பசுந்தான் உரம் சிறந்தது என்றும் எல்லோருக்கும் தெரியும். பசுந்தான் உரத்திற்கு நாட்டிலே ப்ளெயின்விலே மரங்களை வளர்த்து அதில் இருக்கக்கூடிய பசுந்தழையைக் காட்டிலும், மலைப் பிரதேசத்தில் உண்டாகும் செடிகளின் இலைகள், பசுந்தழைகளை உரத்திற்குச் சேகரித்து வைத்தால் நிச்சயமாக நெல் பயிர்களுக்கு நல்ல சத்துள்ள ஒரு உரமாக ஆகும். எனது பகுதியிலே மலைப்பிரதேசம் இருக்கிறது. அதற்குக் கீழே உள்ள விவசாயிகள் மலையில் இருக்கக்கூடிய அந்தத் தழையைத்தான் உபயோகிப்பது. எனவேதான் அந்தத் தழையை உபயோகிப்பதன் காரணமாக அந்த நஞ்சுகளில் விளையக்கூடிய நெல்லானது சிறந்ததாக இருக்கிறது. குறிப்பாக எனது ஊரான சிறத்தையன் கோட்டையைப் பற்றி சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. சித்தையன்கோட்டை டொப்பி சம்பா நெல் என்றாலே அதற்கு தனிச் சிறப்பு உண்டு. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். அதன் விலைகூட மற்ற நெல்களின் விலையைக் காட்டிலும் 2-3 ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்த நஞ்சு யில் விளையக்கூடிய நெல் அவ்வளவு சிறந்தது. காரணம் அவர்கள் பெரும்பாலும் மலைத் தழைகளை உபயோகிப்பதினால். எனவே நான் யோசனை கூறுவதெல்லாம் மலைத் தழையைச் சேகரித்து, ரிசர்வ் செய்து, மற்ற இடங்களுக்கும் அனுப்பி, நெல் விவசாயம் செய்யக்கூடிய உழவர்களுக்குக் கொடுத்தால் ரசாயன உரத்தைக்காட்டிலும் நல்ல தரமான நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக மலைப் பிரதேசங்களில்—காட்டிலாகா அமைச்சருக்குக் கூட சொல்லிக்கொள்கிறேன்—நல்ல தரமான செடிகளை வளர்த்து தழைகளை உற்பத்தி செய்தால் அந்தத் தழைகளை மற்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்து நெல் விவசாயத்திற்கு உபயோகித்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கதிர்களைச் சேகரித்து அடிப்பதற்குக் கனம்—தராஷிங் ஃப்ளோர்—வேண்டும். குறிப்பாக, பெரியாறு ஆற்றுப் பாசனப் பகுதியில் மதுரைக்குப்போகும் சாலை (ட்ரங்க் ரோடு) இருக்கிறது. அந்தச் சாலையை களமாக உபயோகப்படுத்தும் நிர்ப்பந்தம் உழவர்களுக்கு இருக்கிறது. பொதுவாக அங்கு தராஷிங் ஃப்ளோர் இல்லாததால் விவசாய மக்கள் அந்தக் கதிர்களை சாலையிலேயே—போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக—அடித்தாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக சர்க்காரில் காமன் தராஷிங் ஃப்ளோர்ருக்காக ஆங்காங்கு பகுதிகளில் நிலம் வாங்கி உழவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக கனம் வசதி இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், முன்னாளில் ஏராளமான புறம் போக்கு நிலங்கள் இருந்தன. அவைகளையெல்லாம் ஆகஸ்ட் தியாகிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டதால், இப்போது புறம்போக்கு நிலம் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. எனவே காமன் தராஷிங் ஃப்ளோருக்கு (common thrashing floor) நிலம்சர்க்காரால் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு சாகுபடி பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தென்னகத்தில் பயிரிடக்கூடிய கரும்பு மிகவும் உயர்ந்த ரகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவித கரும்பு சாகுபடி இருக்கக்கூடிய பகுதியிலே அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வேலை இல்லாமல் நின்று இருப்பதாக நேற்று முன் தினம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏன் இவ்விதம் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் விவசாயிகள் கரும்புகளைக் கொடுக்கவில்லை என்பது. இவ்விதமே தான் மைசூர் மாநிலத்தில் மாண்ட்யா சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. அந்தச் சர்க்கரை ஆலை சர்க்காரி

11th March 1963] [திரு. வி. எ. எஸ். மணி]

னால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த சர்க்கரை ஆலைக்கு சர்க்காரே ஏறத்தாழ 1,000 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரே சாகுபடி செய்வதினால்தான், அந்த சர்க்கரை ஆலை நிற்காமல் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அமராவதி சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தவரையிலும், சர்க்காரே சொந்தமாக நிலத்தை வாங்கி கரும்பு பயிர் செய்தால் நிச்சயம் வேலை நிற்காமல் சர்க்கரை ஆலை தொடர்ந்து நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திராட்சை போன்ற கனி வர்க்கங்கள் எங்கள் வட்டாரத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. திராட்சை போன்ற பழங்களை கேன் செய்து குளிர் பதனிட்டு வைத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பலாம். இதற்குத் தகுந்த ஆலையை, ஸ்தாபனத்தை அங்கே ஏற்படுத்தி, வேண்டிய இயந்திரங்களையும் வரவழைத்துக்கொடுத்தால், பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

11-30
a.m.

* திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வேளாண்மை சம்பந்தமான மானியங்களை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கும்பொழுது தானிய உற்பத்தி 38 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. அந்த ஐந்து வருஷ முடிவிற்கு 44 லட்சம் டன்களை உற்பத்தி அதிகமாயிற்று. அதற்கு ஐந்தாண்டுக்குப் பிறகு 53 லட்சம் டன்களை உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபற்றி எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் இது எட்டுச் சுரைக்காய், கைவகை உதவாது என்று சொன்னது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இரண்டு ஐந்தாண்டுகளில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் இந்த வருஷத்தில் 2.75 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதோடு கூட 38 லட்சம் டன்களிலிருந்து, 53 லட்சம் டன்களாக தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அடுத்த ஆண்டிலே சுமார் 43 லட்சம் டன் தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வோம் என்று அறிக்கையில் கண்டிருப்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதோடு அந்த நிலைமையை அடைய முடியும் என்று பரிசீலார்த்தமாக செய்து பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட விவசாயிகள் பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் பேசும்பொழுது, நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு விலை உயர்வு கொடுக்கவேண்டும், விவசாயக் கூலி அதிகமாக இருக்கிறது, கட்டுபடியாகவில்லை, அவதிப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற வருஷத்தில் அவர்களை அட்டைகளை பிடித்துக்கொண்டு ரூபாய்க்கு பக்கா 3 படி அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று தீவிரமாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். அதனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. 3 படி அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், நெல் மூட்டை ரூ. 9 விலைக்குத்தான் வாங்கமுடியும். ரூ. 9 விலைக்கு விற்பனால், விவசாயிகளின் கதி என்ன? சென்ற ஆண்டில் நகராட்சித் தேர்தல் வந்தபோது, “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி வாங்கிக்கொடுப்போம்” என்று சொல்லி அவர்களை ஏமாற்றி போட்டுகள் வாங்கும் நிலையில், அன்று ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். இன்று உபதேர்தல்கள் வருகின்றன, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் வருகின்றன, விவசாயிகளுடைய நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுக்கு இன்று குறைந்த விலை தான் கிடைக்கிறது, அதன் காரணமாக அவர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். இம்மாதிரி வரும்போதும் திட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டு பேசுவது, பச்சோந்தி நிறம் மாறுவதுபோல் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லோயர் பவானித் திட்டத்தின் மூலம் எங்கள் எரியாவில் இப்பொழுது 2 லட்சம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. இப்பொழுது 6 மாதம், 8 மாதத்திற்குள் தண்ணீர்முறை தீர்ந்துவிடுகிறது. அந்த எரியாவிற்கு எலக்ட்ரிக் கரெண்டு கொடுத்தால் எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர்

[திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்]

[11th March 1963]

வருவதற்கு வகை ஏற்படும். நமக்கு பருத்தி பற்றாக்குறை இருக்கிறது மூன்று வருஷங்களாக. 4,86,000 பேல்கள் வரையிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும். சாதாரணமாக வறண்ட காலத்தில் பருத்தி பயிரிட்டால், 50,000 பேல்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும். ஆகவே, பருத்தி போடுவதற்கு அனுசூலமாக மொத்தமாக கரெண்ட் விநியோகிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஏரியாவில் விவசாயிகள் ஒரு தோட்டம் இருந்தால், 10, 15 ஏக்கர்கள் இருந்தால் சில இடத்தில் கிளர் மண் இருக்கிறது, செங்கட்டை மண் இருக்கிறது, கருங்கட்டை மண் இருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் எந்த மாதிரி உரம் எந்த மாதிரி முறையில் போடவேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் சென்று விளக்கவேண்டும். உரத்தை நல்ல முறையில் விநியோகித்தால் மட்டும் போதாது, அதை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும், எந்த மண்ணிற்கு எந்த மாதிரி உரம் போடவேண்டும் என்பதை அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுத்தால்தான் உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்கமுடியும். எங்கள் ஜில்லாவில் இப்பொழுது ஒரு கலப்பை வந்திருக்கிறது. அந்த கலப்பை நல்ல முறையில் கீறுவதில்லை, உழுவதில்லை. தஞ்சாவூர் மண்ணில்தான் அதனால் நல்ல முறையில் உழ முடியும். எங்கள் கோவை ஜில்லாவில் மண் மிகவும் கடினமாக இருப்பதினால், அந்த அளவுக்கு கலப்பை குறுக்கே பாய்ந்துகொண்டு ஓடுகிறது. “சூப்ர 30” என்று 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு பெரிய கலப்பைக் கொடுக்கப்பட்டது. அது நல்ல முறையில் உழுகிறது. ஆகவே, கலப்பையை மாற்றிக்கொடுத்து நல்ல முறையில் நன்றாக உழுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. செல்லையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64ம் ஆண்டுக்கான விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் நமது மாநிலம் வேகமாக முன்னேறியிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தான் உற்பத்தி 38 லட்சம் டன்னை இருந்தது, இப்பொழுது 53 லட்சம் டன்னை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறித்து அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள ஒரு சில தேவைகளைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் சுட்டி காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் கூறியது போல ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தொகுதியில் பெரியஞன் கண்மாய் இருக்கிறது. இந்தக் கண்மாயில் 10 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் தண்ணீர் நிரம்பியிருக்கும். இந்த ஆண்டில்கூட கண்மாய் நிரம்பாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, நெல்லை சாவியாக அறுக்கவேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டது. அந்த நிலையிலே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழே சின்னையங்கோட்டை அணைத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் விவசாய மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் சுந்தரபாளையம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு கிட்டத்தட்ட 500 ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. 500 ஏக்கர் நிலங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு மாத்திரம் 400 ஏக்கர் நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அங்கு புதிய கண்மாய் ஒன்று கொண்டுவரவேண்டும் என்று கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டு காலமாக அங்குள்ள மக்கள் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டில்தான் விவசாயத் துறை அமைச்சரிடம் நேரிடையாகச் சொல்லி, எப்படியாவது இந்த ஆண்டில் கண்டிப்பாக அங்கே கண்மாய் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில், அதற்கான முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்கள் வட்டார விவசாய மக்கள் சார்பாக கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11th March 1963]

[திரு. மு. செல்லையா]

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஒரு கால் நடை ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அவர்களும், மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து அந்த ஆஸ்பத்திரியை இப்பொழுது கட்டமுடியாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு மதிப்பிற்குரிய சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் ரூபாய் 5,000 கொடுப்பதாக வாக்களித்து, அதிலே ஒரு பகுதித் தொகையை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மான்யம் கொடுத்தால், இதையும் சேர்த்துவைத்து ஆஸ்பத்திரி கட்டலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நெருக்கடி காலமாக இருந்தாலும், விவசாயத்திற்கு கால்நடை இன்றியமையாததாக இருப்பதால், இந்த ஆஸ்பத்திரியை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவிலே பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு பிளவக்கல் ரிசர்வாயர் திட்டம் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவந்தால், கிட்டத்தட்ட 5,000 ஏக்கருக்குமேல் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சிவகாசி, சாத்தூர் போன்ற இடங்களுக்கு அர்சனா நதியிலிருந்து தண்ணீர்கொண்டு போவதற்கு வழிவகை ஏற்படும். ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து, என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவிடப்பட்டு வருகிறது. அப்படி செலவாகின்ற பணத்திற்குச் சாட்சியங்களாக எருக்குழிகள், ஜப்பானிய சாகுபடி முறை பழத் தோட்டம் என்கின்ற பெயர்ப் பலகைகள் சாலை ஓரங்களில் விளம்பரங்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செலவின் மூலமாக ஏற்பட்ட அபிவிருத்திக்கு கணக்குகள் பட்டுவிட்டாலும், அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலும் பிரமிக்கத் தக்க வகையிலே புள்ளி விவரங்களுடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் உறுதி செய்யும் வகையிலே விவசாயிகளுக்கு கிருஷி பண்ணைகள் என்ற புட்டமும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நாட்டிலே விவசாய அபிவிருத்தியின் காரணமாக விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், நெல் விலையைத் தவிர வேறு எந்தப் பொருளின் விலையும் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. நெல் விலைக் குறைவு கூட தற்காலிகமாக இருக்கமுடியும் தவிர, நிரந்தரமாக இருக்கமுடியாது. விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கூறுவதன் மூலமாக, நாட்டிலே யுள்ள மக்கள் அந்த அபிவிருத்தியால் ஏற்பட்ட நிலைமையை அனுபவிக்கத் தகுந்த ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறமுடியாது. விவசாயத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தை பல வகைகளிலே செலவிடுகிறார்கள். மான்யமாகக் கொடுக்கிறார்கள், கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள், கருவிகள் வாங்குவதற்குக் கொடுக்கிறார்கள், அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் செலவிடுகிறார்கள், ஆராய்ச்சிக்காகவும் செலவிடுகிறார்கள். இதிலே மான்யமாகக் கொடுக்கிற பணம் விவசாயிக்கு முழுவதும் போய்ச் சேருவதில்லை. நான் இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூ. 500 மான்யமாகவும், ரூ. 1,500 கடனாகவும், ஆக ரூ. 2,000 கொடுக்கிறார்கள். இதிலே மான்யமாகக் கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 500-ம் விவசாயிக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்தக் கடனை வாங்குவதற்கு முன்பு யார் யாரைப் போய் பர்க்கவேண்டுமோ, அவர்களுக்கெல்லாம் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏறத்தாழ மான்யத்திலே பாதித் தொகையை லஞ்சமாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. மீதிதான் விவசாயின் கைக்குப் போய்ச் சேருகிறது. எருக்குழிக்கு ரூ. 6 கொடுக்கிறார்கள். உள்ளபடியே எருக்குழி வெட்டுகிற

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

[11th March 1963]

களா என்றால், யாரும் வெட்டுவதில்லை. கணக்குக் காட்டி பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இப்படி விவசாயிகளுக்கு முழுத் தொகையும் போய்ச் சேருவதில்லை. அவர்களுக்கு போதுமான அளவு கடன் கொடுக்கப்படுவதும் இல்லை. நஞ்சை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 வீதம் விவசாயச் செலவிற்காகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள இடங்களிலே வேண்டுமானால் இது போதுமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் கேணியிலிருந்து இறைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதிகளுக்கு இந்தத் தொகை போதாது. பிண்ணுக்கு வாங்குவதற்கே இந்தத் தொகை போதுமானதாக இல்லை. மேற்கொண்டு ஏற்படுகிற செலவுகளுக்கு மண்டிக் கடைக்காரர்களிடம் போய் கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதன் மூலம் மண்டிக்காரர்களிடம் விவசாயிகள் கட்டுப்படக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. இந்தக் கட்டளைத் திரும்ப நெல்லாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அதன் மூலமாக விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். அபிவிருத்தி என்ற இனத்திலே செலவு செய்யப்படுகிற பெரும் பகுதித் தொகை சரியான முறையில் செலவிடப்படவில்லை, விதைகள் உற்பத்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அரசாங்கப் பண்ணைகள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. விவசாயக் கருவிகள் வழங்குவதிலே, எந்தெந்த கருவிகள் எந்தெந்தப் பகுதிக்குத் தேவையானது என்று ஆராய்ச்சி செய்யாமல், வற்புறுத்தலின் பேரில் விவசாயிகள் எடுத்துத் தான் தீரவேண்டுமென்ற முறையில், அவர்களுக்குத் தேவையல்லாத கருவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதைப்போன்ற விவசாயி போர் வெல் போட வேண்டுமென்று மனுச் செய்தால் காலாகாலத்தில் கொடுப்பது கிடையாது. அப்படி கருவிகள் வழங்கினாலும் அந்த இலாகாவிலே லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது. போர் வெல்லே வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்யக்கூடிய தொகையும் ஒழுங்கான முறையில் செலவிடப்படவில்லை. இந்த வகைகளில் எல்லாம் விவசாயிகளுக்காக செலவாகின்ற பணம் சரியான முறையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அதே நேரத்தில் கால்நடை அபிவிருத்தியும் போதுமான அளவில் இல்லை. மீன் வளத்தை அதிகரிப்பதற்குப் பணம் செலவிடப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பணம் சரியான முறையிலே செலவிடுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் போதுமான அதிகாரிகள் கொடுக்கப்படாததினால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் அந்தப் பணம் மீயிதயாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். நம் நாடு பரப்பளவிலே விரிந்த ஒரு நாடு. நம் நாட்டின் பிரதான தொழில் விவசாயம். ஒரு மனிதனுடைய முதுகெலும்பு போல் இருக்கிறது ஒரு நாட்டின் விவசாயம். ஆகவே, விவசாயத் துறையில் தன்னிறைவு பெறுவதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் லட்சியமாக இருந்துவருகிறது. அந்தத் தன்னிறைவைப் பெறுவதற்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் விவசாய இயக்குநர் அவர்களும், அந்தத் துறையைச் சார்ந்த பல்வேறு துறையினரும் பாடுபட்டு வருவதைக் குறித்து நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு விவசாயப் பொருள்களின் சராசரி உற்பத்தி அகில இந்திய சராசரியைவிட மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் திருந்திய சாகுபடி முறைகள், உரங்கள், தக்க காலத்தில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், இவைகள் தான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தரமான விதைகள் கிடைப்பதற்கு கிராம சகாயக்குகள் மூலம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி தரமான விதைகள் கிடைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையிலே நம்முடைய விவசாயம் முன்னேற்றமடைந்து,

11th March 1963] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் நாம் போட்டிருக்கிற ஸ்சியத்தை அடைந்து கொண்டு வருகிறோம். எனக்கு ஞாபகம் நன்றாக இருக்கிறது. 1957 தேர்தல் முடிந்த பிறகு இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் சபையன் உரம் கிடைக்கவில்லை, பம்பு செட்டுகள் கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்தக் குரல் இல்லை. இன்றைக்கு முறையாக விவசாயிகள் என்ன வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அவற்றை அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பம்பு செட்டுகள் வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் நமக்கு எந்த விதமான சங்கடமும் இல்லை. பல துறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம். இது கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்களிலிருந்து நன்றாக தெரியவரும்.

ஆனால் இப்பொழுது ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பதில் கொஞ்சம் சங்கடம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ட்ராக்டர்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும், கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் இன்னும் நடைமுறைக்கு வேகமாக வரவில்லை. பலர் ட்ராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒன்று கொடுத்தாலும் நன்றாக இருக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு இங்கே இருக்கிறவர்கள் முறையாக அதை எடுத்து உபயோகித்து இன்னும் வெள்ளாண்மையை பெருக்குவதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாக கவனித்து ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒவ்வொரு ட்ராக்டரைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்கு சிமெண்ட் கிடைப்பது என்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எதற்கு சிமெண்ட் என்று கேட்கலாம். அவர்கள் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற வாய்க்கால்களுக்கு ரிபேர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கலாம். தண்ணீர் தொட்டிகள் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கலாம். இதற்காக அவர்களுக்கு சிமெண்ட் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் சிமெண்ட் வேண்டும் என்று அப்ளிஷேஷன் போடும்போது “உங்கனிடத்தில் பளான் இருக்கிறதா” என்று கேட்கிறார்கள். சிறிய வாய்க்கால்களை ரிபேர் செய்வதற்கும் தொட்டிகளை கட்டுவதற்கும் அவர்களிடத்தில் பளான் ஏது? பளானை எங்கிருந்து கொண்டுவரமுடியும். ஆகவே அவர்களால் இதற்கெல்லாம் பளான்களைக் கொண்டு வர முடியாது. அதனால் அங்குள்ள ஆயிலர்கள் அதிகாரிகள் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து ரிபேர் செய்யக்கூடிய வாய்க்கால் இருக்கிறதா தொட்டி கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து அவர்களுக்குத் தேவையான சிமெண்டைக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப் படியாக மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதாக முடிவாகி இருப்பதை குறித்து என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கான முன்னோடி காரியங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது செயல் முறையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று விவசாயக் கல்லூரியில் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற சிட்டுகள் குறைவு. அதனால் இன்னும் அதிகப்படியான சிட்டுகளை அங்கு அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எல்லாம் கல்லூரிசீனிலும் மாணவர்கள் அதிகமாக வந்து படிக்க வேண்டும் என்று வருகிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கல்லூரியில் இப்பொழுது இருப்பதை விட இன்னும் அதிக மாணவர்களைச் சேர்க்க வாய்ப்பு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து எனக்குத் தெரிந்த சில யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[11th. March 1963]

கல்வி சம்பந்தமாக, இப்பொழுது ப்ரொபெஸர்கள் அப்பாயிண்ட்மெண்ட் எல்லாம் பார்க்கும் போது எம். எஸ். சி. போஸ்ட் க்ராடுவேட்களைப் போடுகிறார்கள். அதனால் பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஐந்தாறு வருடம் படித்துவிட்டு எம். எஸ். சி. அக்ரிகல்சா பால் பண்ணிய அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதை விட்டு விட்டு வெறும் பாட்டனி எம். எஸ். சியை போட்டால் எம். எஸ். சி. போஸ்ட் க்ராடுவேட்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் போய் விடுகிறது. இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போக தென்னை அபிவிருத்திக்கு அசிஸ்டெண்ட் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸரை ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒன்று வீதம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆர். டி. எஸ். ஏ. கீழ், ட்ரூசாயத்துகள் தென்னை, அபிவிருத்தி நடத்தப்பட்டு வருவதால் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு டெவலப்மெண்ட் அசிஸ்டெண்டைப் காணாது. அல்லது மேற்படி அசிஸ்டெண்ட் கீழே அதிகப்படியான (Field men) நியமித்தால் நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

அது போக விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், உரங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்தெந்த உரங்களை எந்தெந்த இடங்களில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அது சாயில் டெஸ்டிங் மூலமாகத்தான் முடியும். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள டெஸ்டிங் யூனிட்கள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒன்று வீதம் இருந்தாலும் எந்தெந்த இடத்திற்கு எந்தெந்த உரம் தேவை என்பதைக் கண்டுபிடித்து அந்தப்படி கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோக பழம் அபிவிருத்திக்கு மாடல் ஆர்ச்சர் பாரங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ளபடி இல்லாமல் புல் ஆர்ச்சர் பாரம் அமைத்து பழங்களை அபிவிருத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்கள் அக்ரிகல்சர் மேல்பார்வைக்கு ஒரு டெக்னிகல் ஆளாகத்தான் இருக்க வேண்டும். டெக்னிகல் ஆளாக இருந்தால் தான் பணத்தை எப்படி நல்ல முறையில் செலவு செய்யலாம் என்பது தெரியும். அந்தப் பொறுப்பை அந்த டிபார்ட்மெண்ட் டெக்னிகல் ஹெட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவருக்கு எப்படி அந்தப் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியும். ஆகவே எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர் அக்ரிகல்சர் பொறுப்பை டெக்னிகல் ஹெட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ந்யூக்லியஸ் சிட்ஸ். இப்பொழுது ந்யூக்லியஸ் சிட்ஸ் தரம் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதன் பொறுப்பு யாருக்காவது இருக்கவேண்டும். யாராவது ஒருவரை இதற்குப் பொறுப்பு என்று வைத்து விட்டால் ந்யூக்லியஸ் சிட்ஸ் எப்பொழுதாவது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர் மீது பொறுப்பை சுமத்தலாம். அப்பொழுது நல்ல முறையில் விதைகளை தயாரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு சம்பந்தமாக இதன் முழு கண்ட்ரோல் விவசாய இலாக்காவில் இல்லை. அபிவிருத்திபண்ண வேண்டும் என்று கேட்டால் ரிவினியூ இலாக்காவைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கம்போஸ்ட் உர சூழிகள் போடவோ அல்லது தழை உரம் போடவோ நிலத்தை ரிவினியூ இலாக்காவைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த பூரா அதிகாரத்தையும் விவசாய இலாக்காவிற்கு கொடுத்தால் விவசாயம் சம்பந்தமாக அபிவிருத்திக்கு வழி ஏற்படும்.

அது எஸ். எம். ஐ. பி. சம்பந்தமாக சில யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். கம்யூனிட்டி வெல்ஸ் அங்கங்கே வெட்டவேண்டும். அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய இடங்களை ஒன்றாகச்சேர்த்து கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்து விவசாயத்தை இன்னும் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யலாம்.

11th March 1963] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

அது போக ரிமாடலிங் ஸ்கீம் டேகன் ஓவர் எஸ்டேட்களில் எஸ். எம். ஐ. பி. நடத்தவேண்டும்.

கால்நடை சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. இப்பொழுது இந்த மாகாணத்தில் கால்நடைகள் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்துக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அவைகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் கிடையாது. Each district should have a salvage farm. கால்நடை அபிவிருத்திக்குத் தேவையான Cattle food தயார் செய்யப்படவில்லை. அவைகளுக்கு வேண்டிய மேய்ச்சல் நிலங்களை ஒதுக்க வேண்டும். Each district should have a salvage farm or grazing farm என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதி மிக்க சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக விவசாய உற்பத்திக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும்கூட எந்த அளவில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவில் விவசாயிகள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியை பெருக்கி இருப்பதாக கணக்குச் சொல்லலாம். ஆனால் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கி இருந்தும் விவசாய உழவர்களுடைய குடும்பம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்லலாம். இந்த மன்றத்தில் பேசிய எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் சொல்லுகிற மாதிரி “உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது”, என்ற ஒரு பழமொழி இருப்பது போன்று இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த முறையில் அவர்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை பலன் அடையவில்லை என்றும் சொல்லலாம். அதைப் பார்க்கின்ற போது, உண்மையிலே விவசாயிகள் இன்னும் முன்னேற்றவில்லை என்பது நன்கு புலனாகிறது. விவசாயத்துறை எந்த அளவுக்கு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கின்றபோது, காலையில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள், “தொழில் வளம் பெருகவேண்டும் என்று சொல்கிற நாம் விவசாயத்தைப் பற்றி எப்படிச் சொல்வது” என்று. அதைப் பார்க்கின்றபோது, விவசாய நிலங்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். வீடு கட்டும் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற்சாலைகள் அமைக்கும் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சாலைகள் அமைக்கும் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அவைகளுக்கெல்லாம் நிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ள பட்டு வருகின்றன. நிலம் என்பது வளமும் ஒன்றல்ல. தொழில் வளரைப் பரப்பளவு குறைந்து வருகிறது. ஆனால், உற்பத்தியைப் பெருக்கும் உழவர்களுடைய தொகை நாளுக்கு நாள் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது. உழவர்கள் ஒரு பக்கம் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறபோது, உழவு நிலங்கள் குறைந்து கொண்டே வந்தால் உண்மையிலேயே எந்த அளவு உற்பத்தி பெருக முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் உழவர்களுக்குப் பல காரியங்களைச் செய்துக்கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

12-00
noon.

எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு கனம் உறுப்பினர், “முனிசிபல் தேர்தலுக்காகவும், பொதுத் தேர்தலுக்காகவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மூன்றுபடி அரிசி போடுவதாகச் சொன்னார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் சொன்னது—அரசாங்கம் மூன்று படி அரிசி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். அது எங்களுடைய அரசாங்கமாக இருந்தால் நாங்கள் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது காங்கிரசுக் கட்சி அரசாங்கமாக இருக்கும் காரணத்தால் அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். “எப்படி முடியும்?” என்று கேட்கலாம். நேராக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கின்ற பொறுப்பை

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [11th March 1963]

அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அதை அவர்கள் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கின்றபோது, வேறு நஷ்ட ஈடாவது கொடுக்கலாம். உதாரணமாக, யுத்த காலத்தில் அதிக விலைக்கு அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து, பல இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையினை கொடுத்து, அதன் நஷ்டத்தை மத்திய சர்க்காரோ, மாநில சர்க்காரோ தாங்கிக்கொண்டிருந்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப் போலவே, பல திட்டங்களுக்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டாலும், அது சரியான வகையில் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் மாதிரமல்ல, இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசியவர்கள் முதலில் வரவேற்றுவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அதிலிருக்கும் குறைகளை எடுத்துச்சொன்னார்கள். ஆக, அதிலே குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். பல இடங்களில் கடன் வாங்குவதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. உர விநியோக முறைகளின் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது உரம் அதிகமாகத் தேங்கி யிருக்கிறது என்றாலும் கூட, அந்த உரம் காலாகாலத்தில், எந்த நேரத்தில் எந்தப் பயிருக்கு எந்த உரம் போடவேண்டும் என்று பார்த்து தேவையான பகுதிக்கு அது நிச்சயமாக அனுப்பப்படுவதில்லை. கார் பயிருக்கு ஏதாவது உரம்போட வேண்டுமென்றால் சம்பா பயிருக்கூட உரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு பகுதியில் உரம் தேங்கி யிருக்க, இன்னொரு பக்கத்தில் உரம் கிடைக்காத நிலையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே, அவைகளை யெல்லாம் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிணறுகள் தோண்டுவதற்குப் பவர் ட்ரில்ல்கள் விவசாயிகளின் உதவிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று திட்டம் இருக்கிறது. எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு மூன்று பவர் ட்ரில்ல்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மூன்றும் எல்லா நாட்களும் வேலை செய்கின்றனவா என்றால், இல்லை. அவை பல நாட்கள் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு விவசாயி கிணறு தோண்டுவதற்காக ஒரு பவர் ட்ரில்லைக் கொண்டுபோய் வைத்து, ஒரு அடி தோண்டிக்கொண்டிருக்கும் போதே ஏதாவது ஒரு சாமான் கழன்று விழுந்துவிடும். அந்த நிலையில் அந்தப் பவர் ட்ரில் அங்கேயே கிடக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுவதும். அங்கிருந்து அது பழுதுபார்க்கப்பட்டு வேறு பகுதிகளுக்கு அனுப்பப் படுவதற்கு அதிகக் காலம் பிடிக்கிறது. இதிலே பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கிருக்கும் இன்ஜினீருக்கும், சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினருக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கூட சில மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. பவர் ட்ரில்ல்கள் வழங்கப் படுவதில் இருக்கும் குறைபாடுகளினாலும், அங்கு நடக்கும் ஊழல்களினாலும், அதிலிருக்கும் பல தவறான காரியங்களினாலும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற தொல்லைகளையெல்லாம் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளைத் தயவுசெய்து அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கலப்பை கொடுப்பதைப்பற்றி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்பது மட்டுமல்ல. பொதுவாக இலாகாவின் மூலமாகக் கொடுக்கும் கலப்பைகள் சாதாரணமாக ஒருவர் செய்துத்தரக் கூடியதைவிட அதிக விலையுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அந்தக் கலப்பை சரியாக உழுகிறதா என்று பார்த்தால், தணிவு சரியாக வைக்காத காரணத்தால் அது சரியாக உழவது கிடையாது. தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் கலப்பை வாங்கும்போது, அது சர்க்கார்க் கலப்பையைவிடக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கின்றது. இதைப்பற்றிக் கூட சென்ற மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகக் கூட்டத்தில் நாங்கள் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

விதைப் பண்ணைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகளில் எந்த அளவுக்குப் பொறுக்கு விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்று பார்த்தால், என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு விதைப் பண்ணை மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நடந்து வருகிறது. நான்

11th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சமீபத்தில் சென்று பார்த்தபோது, அது இன்னும் சரியாகச் செயல்படாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது என்ற நிலையைப் போக்கி உழவனுக்கு ஏதாவது மிஞ்சுகிற அளவுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜயராஜ் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்ததற்குப் பிறகு, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் சென்னை மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சென்ற 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், விவசாயம் என்றாலே என்ன என்று தெரியாதவர்கள், நிலம் என்றால் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொண்டு, நகரத்தில் குடியேறியிருந்த விவசாயிகளும் நிலச் சுவாந்தார்களும் இன்று நிலத்தை நாடிச் செல்லும் அளவுக்கு விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒரு ஏக்கருக்கு ஆறு மூட்டை நெல் விளைந்துகொண்டிருந்தது, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன். இப்பொழுது ஏக்கருக்கு இருபது மூட்டை நெல் விளையும் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. இதை யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. “விவசாய உற்பத்தி பெருகவில்லை, ஏதோ எட்டளவில் தான் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகிறார்கள்”, என்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறார்கள் ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள். அது சரியல்ல. இன்று விவசாயம் செப்தின்று ஒவ்வொரு விவசாயியும் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார், அதற்காக எந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகுத்துக்கொடுக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அரசாங்கம் செய்துகொடுக்கும் உதவியின் காரணமாக நாட்டில் வளம் பெருகி, விவசாய உற்பத்தி பெருகி, அதன் காரணமாக நிலங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறோம். 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு ஏக்கர் நிலம் 200 ரூபாயாக இருந்தது, இன்று 3,000 ரூபாய்க்குமேல் விற்கிறது. இடத்திற்கு இடம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நகர்ப் புறங்களில் உள்ளவர்கள் கூட, நகரத்தில் உபதொழில்கள் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், மிராசுதார்கள் போன்றவர்கள் விவசாயத்தை விரும்பி வேண்டி கிராமப்புறங்களுக்கு வரும் நிலையையும் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு விவசாயம் வளம் பெற்று வருகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் புள்ளி விவரங்களும் உயர்ந்துக்கொண்டே வருகின்றன. புள்ளி விவரங்களைக்கூட நம்ப முடியாது என்ற வகையில் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களையே நம்ப வில்லையென்றால், அமைச்சர்கள் வாயளவில், “இதை செய்யப் போகிறோம், அதைச் செய்யப் போகிறோம்” என்று சொன்னால் எப்படி நம்பப் போகிறார்கள்? எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் “பழைய மொந்தையில் புதிய கள் போட்டதுபோல இந்த வேளாண்மைத் துறை பற்றிய அறிக்கை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். ஆம். பழைய மொந்தை என்ற வகையில் பழைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. புதிய கள் என்ற வகையில் இரசாயன உரங்களாகிய அமோனியம் சல்பேட், ஸுப்ர பாஸ்பேட் போன்ற உரங்களைப் போட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் அந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தைப்பற்றிக் குறை கூறிய கனம் அங்கத்தினர் அறிந்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற இரசாயன உரங்களாகிய சூப்பாஸ்பேட் போன்றவைகள் காலதாமதமாகக் கிடைப்பதால் விவசாயிகளுக்குச் சரியான வகையில் அவை பகிர்ந்துக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றனவா என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஜூலை மாதத்தில் விவசாயம் ஆரம்பமாகிறதென்றால், ஜூலை மாத முதலிலேயே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சூப்பாஸ்பேட் உரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். வயலில் உழுது, சேருக இருக்கும்போது சூப்ர

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[11th March 1963]

பாஸ்பேட் போடவேண்டும். அது காலதாமதமாகக் கிடைப்பதால், விவசாயத்திற்கு இலாயக்கற்றதாகப் போய்விடுகிறது. அதேபோல், பயிர் நட்பு, முளைத்து வந்த கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு அமோனியம் சல்பேட் போடவேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் அந்தக் காலத்தில் வழங்கப் படாத காரணத்தால் அந்த உரத்தையும் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆக, எந்த நேரத்தில், எத்தகைய உரத்தை, எத்தகைய விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதைக் கவனித்து, அரசாங்கம் உரிய காலத்திற்கு முன்பாகவே இத்தகைய உரங்களை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விவசாய மக்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் விவசாயக் கூலி நிர்ணயம் செய்கிறபோது நாட்டிலே அங்கங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் கூலி விகிதம் ஒவ்வொருவிதமாக இருக்கிறது. ஒரு கூடு நாற்று பறித்தால் எட்டரை கொடுக்கிறார்கள். காலே எட்டு மணி முதல் பன்னிரண்டு மணிக்குள் நான்கு கூடு பறித்தால் 2 ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். இரண்டு ரூபாய் முதல் இப்படி நான்கைந்து ரூபாய் வரை கூலி வர இடமிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு கலம் அறுத்தால் ஒரு மரக்கால் கூலி. ஆறு கலம் அறுத்தால் 6 மரக்கால் என்று கூலி வாங்கலாம். ஆகவே விவசாயக் கூலி என்று நிர்ணயிக்கிறபோது இன்றுள்ள நிலைமையை மறந்துவிட்டு எந்தக் காரியமும் செய்யக்கூடாது. இதனால் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்து அங்கங்கே தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தினால் விவசாயம் இல்லாத காலத்தில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட வழி உண்டாகும். தினக்கூலியாக இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு பெருகும்.

இன்னும் எங்கள் தொகுதியில் இரசாயனம் வாங்கவேண்டுமென்றால் நன்னிலத்திற்குத் தான் செல்ல வேண்டும். முன்பு பேரளத்தில் ஒரு பெப்போ இருந்தது. இதை எடுத்துவிட்டார்கள். அப்படி யில்லாமல் அவசியம் பேரளத்தில் ஒரு விவசாய பெப்போவை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியத்தை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால்—கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலே நமது சென்னை மாகாணம் இந்தியாவுக்கே ஒரு மாடல் ஸ்டேட்டாக விளங்குகிறது என்பது தெரியும். வேளாண்மையில் மட்டும் அல்ல. எல்லாத்துறைகளிலும் இது விளங்குகிறது என்பதை இம் மன்றமே ஒப்புக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இந்தச் சபையில் கேள்வி நேரத்தில் காய்கறிகள் மந்திரிகளின் வீடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவா என்று கேட்டார்கள். அதற்குச் சாட்சியாக இன்று பத்திரிகையில் ஒரு படம் வந்திருக்கிறது. நமது மந்திரி திரு. மஜீத் அவர்கள் வீட்டுத் தோட்டத்திலே போடப்பட்டிருக்கும் முட்டைகோஸ் எவ்வளவு செழிப்பாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை அந்தப் படம் காட்டும். இப்படி அவசர நிலைமையை உத்தேசித்து மக்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு வழி காட்டியாக நமது அமைச்சர்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று இதில் இருந்து தெரிகிறது. இப்படியே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் நடந்துகொண்டால் நாட்டில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்கலாம். என்னைக் கேட்டால் திரு. மதியழகன் மண்ணை வெட்டிக் கருணாநிதி காய்கறி பயிரிட்டு நெடுஞ்செழியன் நீர் ஊற்றி, கிருஷ்ணமூர்தி களை எடுத்து, அரங்கண்ணல் அறுவடை செய்து அமைச்சர் கக்கன் அவர்களிடம் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11th March 1963]

[திரு. டி. கரிச்சா கவுடர்]

அடுத்தபடியாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுள்ள அதிர்ச்சியான நிலைமை ஒன்றை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்குப் பயிருக்கு (Late blight) 'லேட் . . பிளைட்' என்ற ஒரு கொடுமையான நோய்வந்து பயிர்கள் எல்லாம் பெரிதும் நாசமடைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக மூன்பு 20 ஆயிரம் ஏக்கராவில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிட்டு வந்தார்கள் என்றால் இப்போது அது ஐந்தாயிரம் ஏக்கராவாகக் குறைந்திருக்கிறது. அந்த உருளைக்கிழங்குப் பயிரையே நம்பி வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இப்போது வேறு என்ன பயிர்செய்வது என்று வழி தெரியாமல் மிகவும் தொல்லைக்குள்ளாகி யிருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சரிடத்தில் நேரில் பல முறை சென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரை யாதொரு நிவாரணமும் ஏற்படவில்லை என்பதை மிகக் வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்களுக்கு இன்றையதினம் ஸ்காட்லாண்டு உருளைக்கிழங்கு விதை இரண்டாயிரம் டன் வேண்டும். தற்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்காட்லாண்டில் இருந்து 53 டன் தான் தருவித்து இருக்கிறார்கள். இது எப்படித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் என்று விளங்கவில்லை. சர்க்கார் விதைப் பண்ணையிலேயே விதை கிழங்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு இன் றையதினம் 90 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்றால் அவ்வளவு விலை கொடுத்து யாரால் வாங்க முடியும்? ஏதோ பணக்காரர்கள் தான் வாங்கலாம். அப்படியின்றி எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்த விதைகளைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டைதேன் மருந்து. இந்த மருந்தை அடித்தால் தான் நோய் போகும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மருந்து 200 டன் தேவை என்றால் 20 டன் தான் தருவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கும் ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமோனியம் சல்பேட்டைப் பெற்றுத்த வரையில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு 1,500 டன் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அமோனியம் சல்பேட்டில் பத்துப் பதினைந்து சதம் விவசாயிகளின் பரிதாப நிலைமையை உத்தேசித்து குறைந்த விலையில் கொடுக்குமாறு நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் தக்காவிக் கடன் பூரணமாக வருலாகாமல் இருக் கிறது. இந்தக்கடனை நான்கைந்து ஆண்டுகள் தள்ளிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட தொகை 50 லட்சம் ரூபாய். மத்திய பாங்க் அந்தக் கடன் தொகை வசூலை வற்புறுத்துவதால் நடவடிக்கை ஐரூபாக எடுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதை மத்தியக்காலக் கடனாக மாற்றி ஐந்து வருஷங்களுக்குள் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்றும், மேலும் 20 லட்சம் ரூபாய் நீலகிரி கூட்டுறவு மத்திய பாங்குக்கு நீண்டகால பொசிட் பாக கொடுத்து நீலகிரி மாவட்டத்தை ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: சுட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறைபற்றி கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் தந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைக்கு ஆதரவாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்துறையில் இந்த நாட்டு உழவர் பெருங்குடி மக்கள் எந்த அளவுக்கு இன்றையதினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவ ரங்களை இந்த மன்றத்தில் தேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைந்த வருமானமும், அவர்கள் தலையில் விழுந்திருக்கிற பெருத்த செலவுகளும் எந்தவகையில் உழவர்கள் குடும்பங்களில் வருமைப் புயலை நுழைய விட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஏழை விவசாயி களுடைய கூலியைக் குறைந்தபட்ச கூலியாக ஆக்க வேண்டுமென்ப

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[11th March 1963]

தற்கான காரணங்களை இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிந்து பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்ச கூலி விகிதம் இல்லாத காரணத்தினால் ஆங்காங்கு நிலப் பிரபுக்களுக்கும், தனிப்பட்ட விவசாயிக் கூலிகளுக்கும் இடையே நடைபெறுகின்ற சச்சரவுகளில் காவல்துறை விளர் கூடச் சரியான நீதியை வழங்க முடியாத அளவுக்கு பிரச்சனை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். குறைந்தபட்சக் கூலி என்று நிர்ணயித்து விரிவோமையானால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு இன்ன வேலைக்கு இன்ன அளவு கூலி கிடைக்கும் என்ற அளவில் ஒரு ஒழுங்கு ஏற்பட்டு கழனிகளில் சென்று களிப் போடு வேலை செய்வதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும். ஆகவே இந்த மன்றம் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதில் தீவிரம் காட்டவேண்டுமென்று இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டு ஒரு உணவுப் பொருளின் விலை கிராக்கியாக விற்பனையாகிறதென்றால் உடனடியாக அதே உணவுப் பொருளை மற்ற எல்லா விவசாயிகளும் உற்பத்தி செய்ய முன்வந்து விற்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த ஆண்டு அந்த உணவுப் பொருளின் விலை ஒரேயடியாகச் சரிந்துவிடுகிறது. இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையான நம் நாட்டுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கங்கே பயிரிடப்படுகிற விளை பொருள்களின் மதிப்பு திடீரென்று குறைந்துவிடாதிருக்க, அங்கங்கே குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் குறிப்பிட்ட தானியங்களைப் பயிரிடலாம் என்ற அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியாக இன்ன இன்ன பூமியில் இன்ன இன்ன அளவுக்குத்தான் இன்ன இன்ன பயிரை வைக்கலாம் என்ற அளவு நிர்ணயிக்கப்படுமானால் விவசாயப் பொருள்களின் விலையில் திடீர் சரிவு ஏற்படாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பிட்ட பொருள்களைத்தான் விளைவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டுப்பாடும், அப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்ணயமும் நம்முடைய நாட்டிலும் கொண்டு வரப்படுமானால் உணவுப் பொருள்களுடைய மதிப்புக் குறையாமலும், கிராக்கியாகச் சென்ற ஆண்டு விற்பனை உணவுப் பொருள் இந்த ஆண்டு மலிந்து போகிற நிலைமையையும் தவிர்க்க முடியும். தவிர உற்பத்தி செய்கிற ஏழை விவசாயக் குழுக்கள், உற்பத்திக்கும், தன் தேவைக்குமான வேறு பொருள்களை, வேறு பண்டங்களை வாங்குகிற நேரத்தில் அவைகளுடைய விலை பெரிதும் ஏற்றம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் அதைத் தாங்க முடியாத அளவுக்கு, அவனுடைய இல்லத்தை இன்னல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, அதை மனதில் கொண்டு, இந்த அரசினர் உணவு தானியப் பொருள்கள் விளைவிப்பதில் ஒரு நிர்ணயம் செய்வது சாலச் சிறந்ததாகும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை வேதனை நிரம்பியதாக இருக்கிறதென்பதையும், அவர்கள் பெறுகின்ற வருமானம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதையும் எடுத்துக் கூறும் நேரத்தில், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், அதிலும் குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள்— 'இந்த நாட்டின் கிராமப் புறங்களைப் போய்ப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் வளமை கொஞ்சுகிறது, பேன் இல்லாத தலை இருக்கிறது, சட்டை இல்லாத ஆள் இல்லை, ஈருளி கேட்டால் கிடைப்பதில்லை' என்று நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். அதே நேரத்தில் அன்றாம் எருகளில், பட்டினியின் காரணமாகத் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பதைப்பதைக்கக் கொண்டு விட்டுத் தாங்களும் தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள்' என்ற செய்திகளும் வெளிவருகின்றன. 1961-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 12-ஆம் நாள் நடைபெற்ற வழக்கில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அளித்துள்ள தீர்ப்பினுடைய சாராம்சத்தை இங்கே எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

11th March 1963]

[திரு. டி. கருணாநிதி]

கூரூரில் காமாட்சி என்ற 25 வயது கூட நிரம்பாத ஒரு பெண், தன்னுடைய இரண்டு குழந்தைகளைக் கொன்றுவிட்டு, தன்னுடைய மூத்த மகனைக் கொல்ல முயன்றதாகவும், தானும் தற்கொலை செய்ய முயன்றதாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஆயுள் தண்டனை அளிக்கப்பட்டார். ஆயுள் தண்டனையை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் அப்பீல் செய்யப்பட்டபோது, ஏற்கெனவே அளித்த அந்தத் தண்டனை உறுதி செய்யப்பட்டாலும் கூட, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளான எம். அனந்தநாராயணனும், திரு. டி. வெங்கடாச்சாரியும் வழக்கை விசாரித்து நீதி வழங்கும் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு வாசகத்தைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

“வாழ வழியின்றி வறுமையின் காரணமாகக் குழந்தைகளைக் கொன்றாள். இதற்குப் பரிகாரம் காணுவது சர்க்கார் பொறுப்பு. மக்கள் எப்படியாவது வாழ்ந்தால் போதும் என்பது சர்க்காரின் இலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் நல்வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய பொறுப்பாகும்.

குற்றத்தை மெய்ப்பிக்கும் சாட்சியங்களைப் பற்றியும் குற்றத்திற்குரிய தண்டனைகளைப்பற்றியும் தான் எம்மைப் போன்ற நீதிபதிகள் கவனிக்க வேண்டும். குற்றத்திற்கான காரணங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் பொறுப்பு சீர்திருத்தவாதி அல்லது அரசியல் வாதியைச் சேர்ந்தது.

இந்த வழக்கில் செய்யப்பட்ட குற்றம் தனி மனிதர் செய்த குற்றமல்ல; சமூகத்தையே உறுத்திகின்ற பரிதாபகரமான செயல். இம்மாதிரி நடைபெற அனுமதிக்கக்கூடாது.

எனவே நாடுகளிலே வறுமையில் உழல்பவர்களுக்கு, ஏதாவது வேலையளித்து, தேவையான ஊதியம் அளிக்கும் நிறுவனங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன.

நமது மாநிலம் விவசாயத்தை முக்கியமானதாகக் கொண்டது. சாகுபடி காலத்தில் வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மாநிலத்தில் இது போன்ற நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தவதற்குத் தொல்லை இருக்காது. அப்படி ஏதாவது தொல்லைகள் இந்தப் பிரச்சனையில் ஏற்பட்டால் அதைச் சமாளிக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலாவது இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக்கூடாது.

பரிதாபத்திற்குரிய இந்த அப்பீல் மனுதாரரும் அவருடைய கணவரும் நல்ல உடல் வலிமையுள்ளவர்களாக இருந்தும், பிச்சையெடுக்கத் தணியாத காரணத்தினால் இத்தகையதோர் இழிவான வழிகளில் இறங்க நேரிட்டதற்குத் தேவையில்லாதவாறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு.”

என்று தங்களுடைய தீர்ப்பிலே இரண்டு நீதிபதிகளும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுவதற்கு எடுத்துக் கூறுவதாகத் தயவுசெய்து கருதக் கூடாது. நீதிபதிகள் சொன்ன கருத்தை இந்த அரசினர் தங்கள் இதயத்தில் ஏற்றி, நாட்டிலே தற்கொலைக்கு வழி இல்லாதபடி, ஒரு முழக் கயிற்றை, ஒரு துளி விஷத்தை, ஆழமான கிணற்றைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அபலைகளை, அனாதைகளை, ஏழை உழவர்களைக் காப்பாற்ற இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்திலே, கால்நடை வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவைகளைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில், “இந்தியக் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை பெரிதேயன்றி அவற்றின் தரம் உயர்ந்ததன்று. இந்தியப் பசு சராசரி 413 ராத்தல் பால் தருகிறது. பிற நாடுகளில் 2,000 முதல் 7,000 ராத்தல் வரை பால் தரும் பசுக்கள் உள்ளன. பெரும் பான்மையும் பயனற்ற கால்நடைகளாக இருப்பதால் அவை உழவர்களுக்குப் பாரமாகவே உள்ளன” என்று இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற டாக்டர் பா. நாராயண் அவர்கள் ஒரு நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [11th March 1963]

அடுத்த மாதம் இந்தியாவுக்கு விருந்தினராக வர இருக்கின்ற லார்டு லிட்டன் என்ற பெரியவர் “ஹவுஸ் ஆப் லார்ட்சில்” மார்ச் மாதம் 5-ஆம் தேதியன்று பேசியிருக்கும் பேச்சைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இந்திய மக்களது நிலங்களில் உலா வந்திடும் பல்லாயிரக் கணக்கான மிருகங்கள் கொல்லப்பட இந்திய மக்களது மத நம்பிக்கை அனுமதித்தால் இந்தியாவின் உணவுப் பிரச்சினையின் பெரும் பகுதி நிவர்த்தி செய்யப்படலாம்”

என்று அவர் பேசியிருக்கிறார். இதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, ‘பசுக்களைக் கொல்வதா கால்நடைகளைக் கொல்வதா, என்று என்மீது சிலர் பாய்ந்திடக்கூடும். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்திய சர்க்காருடைய செலவில், விவசாய முறைகளையும், கால்நடைகளையும் பற்றி அறிந்து வருவதற்காக அமெரிக்கா சென்று திரும்பி, அருமையான புத்தகம் ஒன்றையும் எழுதியிருக்கிறார், பழைய கோட்டையைச் சேர்ந்த சனம் பார்வதி அர்ச்சனன், எம்.எல்.ஏ., அவர்கள். அவர்கள், ‘எனது வெளிநாட்டு அனுபவம்’ என்ற நூலில்—

“அமெரிக்காவில் பாலுக்குத் தகுதியற்றதாக இருக்கும் பசுக்களை யெல்லாம் ஒழித்து விடுகிறார்கள். அதனால் அந்த விவசாய மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றவதற்கு இந்த முறை ஓரளவுக்குத் துணை புரிகிறது.”

என்று கூறிவிட்டு, அடுத்து அம்மையாருக்கு இந்தியாவின் மத நம்பிக்கை பற்றிய பயம் வருவதன் காரணமாக—

“சர்க்கார் இது பற்றி நன்கு சிந்தித்து வீணாகும் நாட்டின் பொருளாதார விரயத்தைத் தடுக்க வேண்டும். பசுக்களைத் தெய்வம் எனத் துதிக்கும் நமது நாட்டில் இது விஷயத்தில் குறிப்பாகவும் ஆழ்ந்தும் சிந்தித்து ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயத் துறையில் நாம் சனிசமான அளவு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும்”, என்று அம்மையார் அவர்கள் அந்த நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் மனத்திலே வைத்து, இந்த நாட்டின் விவசாயிகளுடைய நிலை உயர கால்நடை வளர்ச்சி எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை உன்சிப் பார்த்து, எதிர்க்கட்சி சார்பில் எடுத்தரைக்கப்பட்ட—குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம்—வீளைபொருள்களை வீளைவிக்க நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றிய கருத்துக்களையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது ‘விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்’ என்று பேசினார்கள். விவசாயத்தைப்பற்றி இன்னது என்று தெரியாதவர்கள்தான் அப்படிச் கூறுவார்கள். அறுவடைக் காலத்தில், ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை, இத்தனை கட்டுக் கதிர் என்ற முறையில் பேசி, அதன் காரணமாகச் சில சமயங்களில் 10, 12 படி கூடக் கொண்டு போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் என்று செய்துவிட்டால்—4 படி என்று செய்து விட்டோம் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவர்களால் அதற்கு மேல் கூலி பெற முடியாத நிலைமை உண்டாகிவிடும்.

விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி நம்முடைய அரசாங்கமானது பல கோடிக்கணக்கான அளவுக்குப் பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறது. உரம் தயாரிப்பதிலிருந்து விதைகள் கொடுப்பது வரை அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காக உதவி செய்து வருகிறது. இப்போது சாபக்கேடு போன்று அவர்களுடைய உணவு தானியங்களுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 17, 18 ரூபாய்

11th March 1963] [திருமதி. எ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

என்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களாக இருந்தால் 12-30
கூலி எங்களுக்குப் போதாது என்று கூறி ஸ்டிரைக் செய்ய P.M.
வழி இருக்கிறது.

ஆனால் விவசாயத்திற்கு ஒரு மூட்டை பிண்ணாக்கை 32 ரூபாய்க்கு வாங்கி, ஒரு மூட்டை உரப் பொடியை ரூபாய் 40-க்கு வாங்கி அதிலும் உரம் கிடைக்காவிட்டால் ப்ளாக் மார்க்கட்டில் ரூபாய் 60-க்கு வாங்கி ஒரு மூட்டை நெல்லை 17 ரூபாய்க்கு விற்பது என்றால் அது விவசாயின் நிலைமையை மிகவும் மோசமான ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடும் என்பதை இங்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அரசாங்கம் இதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் ஒரு மூட்டை நெல்லை பத்து ரூபாய்க்குக் கொண்டு வாருங்கள், அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பிண்ணாக்கு, உரப்பொடி, விவசாயக் கருவிகள் இவற்றையெல்லாம் குறைந்த விலைக்கு கொடுத்து நெல்லின் விலையைக் குறைத்தால் சரி. நெல் விலை எந்த அளவுக்கு குறைகிறதோ அந்த அளவு மேற் சொன்னவைகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் நிலையில் இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தொழில் துறைகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்குவதை விட எல்லா நிலங்களையும் தேசிய மயமாக்கி கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் கூட நல்லது என்று நினைக்கிறேன். விவசாயிகள் அன்றாடம் பாடுபட்டு உழைத்து பட்டணங்களில் பட்டாக வாழ்பவர்களுக்கு நெல்லை மூட்டை மூட்டையாக அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆக விவசாயிகளுக்கு உரம், பிண்ணாக்கு, விவசாயக் கருவிகள் போன்றவற்றை சுலபமான விலைக்குக் கொடுத்தால்தான் ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் கஷ்டமின்றி வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பூச்சி விழுந்தால் அதற்கு ஸ்ப்ரேயர்கள் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கப்படுவது வர வேந்தத்தக்கது. மருந்துகளையும் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கிறோம், அதுவும் வரவேற்கத் தக்கதே. நானே ஆறு மாதங்களுக்கு இரு முறை ஸ்ப்ரேயர்கள் வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே அந்த ஸ்ப்ரேயர்களை நன்கு பார்த்து பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பூச்சி மருந்து கொடுப்பதில் பாதி மான்யமாக கொடுக்கிறார்கள், பாதி விலைக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி பாதி மான்யமாகக் கொடுத்தும், பாக்கி 25 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க முடியாமலும் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு விவசாய இலாகாவிலிருந்து அதை வாங்க கடன் கொடுத்து அறுவடை காலத்தில் அதை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இதை இந்த இலாகாவினர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதைச் செய்து கொடுத்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பம்ப் டெஸ்ட் வாங்க கடன் கொடுக்கிறார்கள். மூன்று முதல் ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதைப் பத்து ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். பத்து வருடத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்தால் விவசாயிகளுக்கு அது வசதியாக இருக்கும். சாதாரணமாக கிணறுகள் வெட்ட முடியாதவர்களுக்கு குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுத்தால் ஐந்து அல்லது 10 ஏக்கர் புஞ்சை வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயம் செய்ய உதவி கரமாக இருக்கும். அதற்கும் 10 சத வீதம் மான்யம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு 25 சத வீதம் மான்யம் கொடுத்து அந்த மீதித் தொகையை இருபது ஆண்டுகளுள் திருப்பி வரங்கும் நிலையை ஏற்படுத்தினால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அது நல்ல பலனை அளிக்கக் கூடியதாயிருக்கும். பின்னர் இப்போது “ஸ்பம்ஜிபிள் பம்ப்ஸ்” அதிகமாக கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அதை இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினரும் அமைச்சரவையும் முயற்சி எடுத்தால் குழாய் கிணறுகளில் பம்ப் போட்டு தண்ணீர் எடுக்க வசதியாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக மதுரைவில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருப்பது பற்றி திருமதி ஷக்ஷிகாந்தம் அவர்கள் கூறியதுபோல் நானும் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கூடாமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை நகரப்புறத்தில் அமைக்காமல் விஸ்தாரமான இடத்தில், காற்றோட்டம் நிறைந்த இடத்தில், விவசாயத்திற்கேற்ற பகுதியில் அமைத்தல் வேண்டும்.

[11th March 1963]

திரு. கோ. சி. மணி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறபோது கூலி நிர்ணயம் அமலுக்கு வந்து விட்டால் இப்போது தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்து பெறுகிற வருவாயைப் பெற முடியாது. எனவே அச்சட்டத்தை அமைப்பது நல்லதல்ல, ஸ்ட்ரைக் நீடிக்கத்தான் வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஊதியம்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அது அவர்கள் அபிப்பிராயம்.

* **திரு. ஆர். ரங்கசாமி :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கிராமங்களில் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய நகரங்களில் அங்கு கிடைக்கும் மலத்தையும் ரோட்டில் கிடைக்கும் குப்பைகளையும் போட்டு ஒரு பங்கு மலம் இரண்டு பங்கு குப்பை என்று போட்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் மாட்டுச் சாணம் ஒரு பங்கு, குப்பை இரண்டு பங்கு போடவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். குப்பை கிடைப்பது கிராமங்களில் அரிதாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அவரவர்கள் வீட்டிலுள்ள குப்பைகளை தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே எரு தயாரிக்க வைத்துக் கொள்கிறார்கள். கிடைக்கும் குப்பைகளை விவசாயிகள் ஆங்காங்கு விவசாயத்திற்காகப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே பஞ்சாயத்துக்கள் கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் குப்பைக்குப் பதிலாக வண்டல் மண்ணை அடிப்பது வழக்கம். குளங்களில் மரம், விதை பயிரிடுவதால் வண்டல் மண் கிடைப்பதும் அரிதாகி விட்டது. ஆகவே கிராமங்களில் கம்போஸ்ட் உரம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் வெங்காயம் அங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. திண்டுக்கல்லில் இருந்துதான் வெளிநாடுகளுக்கு வெங்காயம் ஏற்றுமதியாகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அதைப் பற்றி இங்கு ஒருவரும் பேசவில்லை. ஒரு வேளை ஈரோட்டுப் பெரியார் வெங்காயம், வெங்காயம் என்று பேசுவதால் அதை நாம் ஏன் சொல்ல வேண்டுமென்று விட்டு விட்டார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அது விவசாயிகளை எந்தளவு பாதிக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெங்காயத்தை சேமித்து வைக்க சரியான வசதி கிடையாது. வெங்காயத்தை வெளியே எடுத்தால் 24 மணி நேரத்திற்குள் அதை விற்றுவிட வேண்டுமென்று இருப்பதால் திண்டுக்கல்லில் மார்க்கட்டில் வெங்காயம் மணங்குக்கு 50 நயே பைசாவிற்கு விற்கும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயப் பொருளா அல்லது உணவுப் பொருளா என்று தெரியாது இரண்டும்கெட்டான் நிலையில் இருக்கிறது வெங்காயம். வெங்காயத்தை சேமித்து வைக்க வசதியின்றி குடியானவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யும் நிலத்தில் எந்தவிதமான உரமும் இன்றி உணவுப் பொருள்கள் அதிகமாக விளைகிறது என்பது விவசாயிகள் எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆகவே வெங்காயத்தை சேமித்து வைக்கவும் அதிலிருந்து புதிதாக ஏதாவது ஒரு பொருள் கண்டு பிடித்து அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத ஒரு முறையைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். கடலை தீவிர உற்பத்தித் திட்டத்தில் திண்டுக்கல்லையும், நத்தத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய ட்ராக்டரை பெரிய நிலச் சவாந்தார்கள் உபயோகிக்கும் நிலை இருக்கிறதேவர் நடுத்தர நிலச் சவாந்தார்கள் அதை உபயோகிக்கும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே பத்து ஹான்ஸ் பலருக்கு கீழேயுள்ள ட்ராக்டர்களை இறக்குமதி செய்து கொடுத்தால் நடுத்தர விவசாயிகள் தண்ணீர் இறைக்க, எரு அடிக்க, உழவது போன்ற பல காரியங்களுக்கு அதை உபயோகப்படுத்த முடியும். அதோடு கோண்ட் கட்வரும்போது கிணற்றில் பம்ப் செட்ஸ் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே சிறு ட்ராக்டர்களை அவசியம் இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. சா. கணேசன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே வந்திருக்கிற விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை நாங்களும் தான் வரவேற்கிறோம், ஆனால் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையோடு வரவேற்

11th March 1963]

[திரு. சா. கணேசன்]

கிறோம். அவ்வளவுதான். நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால், இன்றும் விஷயத்தைச் சொல்லி போக வேண்டியிருக்கிறதேயன்றி விளக்கிப் பேசுதற்கு நேரம் இல்லை. பொதுவாக விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதன நில வளம், அடுத்தபடி நீர், மூன்றுவது உரம் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். நிலத்திற்குத் தக்கவாறு பயிர், நிலத்திற்குத் தக்கவாறு உரம் என்பதெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். இப்போது ஒரு மோகம். உரம் என்று சொன்னாலே அத்தனையும் விஞ்ஞான ரீதியில் தயாரித்த உரம்தான் வேண்டுமென்ற மனோபாவம் பெருகியிருக்கிறது. இதனால் நிலத்தின் வளம் குன்றி வருகிறது என்பது அறிஞர்களுடைய தீர்ப்பு. நிலம் செம்மையாக இருக்க வேண்டுமானால் தழை உரம், மச்ச உரம் (கம்போஸ்ட் உரம்) முதலியவை இன்றியமையாதவை. அவற்றை ஊக்க வேண்டும், அது விவசாயிகளுக்கு, கிடைக்கும்படியாகவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு இப்போது ஒரு இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய மாநிலத்திலே என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தழை உரங்கள் விவசாயத்துக்குக் கிடைக்க முடியாதபடி போட்டால் காடுகளாகக் கிடப்பவைகளாகப் ரிசர்வ் பாரெஸ்ட் ஆகி ‘மகோன்னத’ நிலைமை பெற்றிருக்கிறது, இதனுடைய தீமை பெரிது, அதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தழை உரத்திற்குத் தேவையான செடிவகைகளை அறுத்துக்கொள்ள எந்த விவசாயிக்கும் தடை இல்லை என்ற நிலையை உண்டாக்கினால் தான் உரத்தால் ஏற்படுகிற திண்டாட்டங்களும், அதனால் ஏற்படுகிற போட்டா போட்டிகளும், கள்ள மார்க்கெட்டும் குறையும்.

அதற்கு மேலே, மனித மல உரத்தைப் பயன்படுத்துகிற திட்டத்தை நாம் நன்றாகப் பின்பற்றவேண்டும். அதற்கும் மேலே, நகரப் புறங்களில் இருந்து வருகிற சாக்கடை முதலிய நீர்களை ஆற்றிலே, கடலிலே கலக்க விடாமல், அவற்றையெல்லாம் ஆங்காங்கு தேக்கி, அவற்றிலிருந்து பல் வேறு உரச்சத்துக்களை ஈட்டி, அவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்துகிற நெறிமுறைகளை நாம் வகுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கு மேலே, பம்பு செட் பற்றியெல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “30 குழாய்க் கிணறுகளை இறக்கும் திட்டம் ஒன்று அங்கேரிக்கப் பட்டுள்ளது. தோண்டுவதற்குத் தகுந்த துளை யந்திரங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. இதற்குத் தனிப்பட்ட அந்நியச் செலாவணி ஒதுக்குவது பற்றி இந்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைவிட மிக இன்றியமையாத ஒன்று என்ன இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவில்லை. இதற்குப் பிரதானியம் கொடுக்க வேண்டியது எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை யாவரும் ஒரு முகமாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். இந்த நிலையிலே இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். குழாய்க் கிணறுக்கு அந்நியச் செலாவணி தேவை என்பது அற்பத்தொகைதானே தவிர, பிராமதமாகத் தேவை இருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. யாரும் அப்படித் தேவை என்று கருதவும் மாட்டார்கள். இந்தக் கருவிகளில் உள்ள சில பகுதிகளுக்குத்தான் அந்நியச் செலாவணி தேவையேயன்றி, முழுதும் அந்நியச் செலாவணி அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிற நெய்வேலித் திட்டம் அல்ல இது என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நிலையில் மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றை வற்புறுத்துகிறேன். பல் வேறு பிராந்தியங்களில் ஏரிகளின் உள்வாய்ப் பகுதியில் குழாய்க் கிணறு இறக்கிவிட்டால் அங்கிருந்து வருகிற தண்ணீர் ஏரியில் நீரில்லாத காலங்களிலும் பாசனத்திற்கு உதவும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அந்த நிலையிலே நாம் காரியங்களை அணுகவேண்டும். அதற்கு மேலே, நிலங்களுக்குத் தக்கவாறு எப்படியெல்லாம் பயிர் செய்யவேண்டுமென்று வருங்கால சந்ததிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். எந்தெந்தப் பகுதியில் எந்தெந்தப் பயிர் செய்யவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். எல்லாப் பகுதிகளிலும் எல்லாப் பயிர்களையும் விளைவிப்பது என்பதோ, எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரே பயிரை விளைவிப்பது என்பதோ பயன்ற்ற செயல். அன்று நான் சொன்னேன், எங்கள் பகுதியில் பலா அற்புதமாக வளருவதைப்போல வேறே எங்குமே வளருவதில்லை. அவ்வளவு

[திரு. சா. கணேசன்]

[11th March 1963]

ருசி, அவ்வளவு மணம், அவ்வளவு நிறம். அதேமாதிரி நெல்லி அற்புதமாகப் பயிர் ஆகும். காய்ப்பு வந்துவிட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய் வரை காய் பெற முடியும். அதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். பத்து ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று ஆங்காங்கே பொறுக்கி எடுத்து, செம்மண், சாளை இருக்கும் இடத்தில், நல்ல கன்றுகளை வைத்து, ஓர் ஆண்டு அக்கறை செலுத்தி வந்தால், அதற்குப் பிறகு ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் ஏனோ தானே என்று கவனித்து வந்தால் போதும்—தானாக வளர்ந்து விடும். கஷ்டம் இல்லாத ஒன்று இது. இதை உணர்ந்து செயல்புரிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு, கால்நடை பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நமது பகுதியிலே ஒரு அற்புதமான இனம் இன்று கிட்டத்தட்ட இல்லை என்று ஆகிவிட்டது; புங்கனூர்க் குட்டை என்று சொன்னால் பலருக்கு அது தெரிந்திருக்கும். சித்தூர் பகுதியிலிருந்து வருவது; இப்போது ஒரு ஜமீந்தார் வீட்டில் மட்டும் 10—50 மாடுகள் காணக்கிடைக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் 1—2 அத்தி புத்தாற்போல் இருக்கிறது. அருமையான இனம்; குட்டையான மாடு—3 அடிதான் இருக்கும். ஒரு கட்டு வைக்கோல் வாங்கிப் போட்டால் 1 அல்லது 1½ வாரத்திற்குப் போதும். 3½ படிக்கு மேல் 1½ படி வரையில் கறக்கிற இனம். இந்த மாதிரி இனத்தைப் பெருக்கினால் சிக்கனத்திற்குச் சிக்கனம்—சகத்திற்கு சகம். அதற்குமேலே, நமது நிலத்தில் உழுவதற்கு அத்தகைய சித்து மாடுகள்தாம் பயன்படும். காங்கேயம் போன்ற மாடுகளைக் கொண்டு சதுப்பு நிலங்களில் உழுதால் அது தானே அமுங்குமேதவிர உழுவதற்குப் பயன்படாது. வறண்ட உறுதியான நிலத்தில் உழுவதற்கு சக்தி இருக்கிற பெரிய மாடுகள் பயன்படலாம். ஆனால் நீர்ப்பாடி நிலங்களில் உழ சித்து மாடுகள் வேண்டுமேதவிர, யானை போன்ற ஆகிரியுள்ள மாடுகளைக் கொண்டுவந்து உழ முடியாது. உழவதற்குச் சித்து மாடுகள்தான் அவசியம். இந்த மாடுகளில் 20—30 கிடைத்தாலும் அவற்றைக் கொண்டு வந்து பெருக்குவதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதை மிக மிக வற்புறுத்தி, விசேட அக்கறையுடன் கவனிக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு மேலே, இப்போது இன வளர்ச்சிக்குப் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். செயற்கைச் சினை ஏற்படுத்திற முறையைக் கையாளுகிறோம். அது எவ்வளவுக்கு நல்லது என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும். இப்போது ஒரு மாடு—ஒரு பொலி காளை—இருக்கும்போதும், அது கிட்டத்தட்ட சர்க்கார் விதிப்படி, 60 கன்றுகளுக்குத் தந்தை ஆகலாம் என்ற நெறியை வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட அது 30 கிடேரி, 30 காளைக் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்யும்—செய்யவேண்டும். இது நம் முடைய நியதி. இந்த மாதிரி செயற்கை முறையிலேயே போய்விடுமானால் ஒரு பொலி காளையின் மூலம் உண்டாகும் கன்றுகள் 300-க்குக் குறையாது. அப்படியானால், இந்தச் செயற்கைச் சினை முறையினால் 150 காளை, 150 கிடேரிக் கன்றுகள் ஏற்படுமெனும். திரும்ப அதற்குள்ளேயே கலப்பு ஏற்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படும்—சகோத்திர மணம்போல், அதாவது, ஒரே ரத்த இனப் பிரிவு (இன்பிரீட்). இது நல்லதா என்று சிந்திக்கவேண்டும். இது இப்போது நமக்குத் தெரியாது. பத்து வருஷங்கள் போன பிறகு, இந்த இனங்கள் ஆற்றல் அற்றுப் போய் விட்டன, திராணிற்றுப் போய் விட்டன, தாம் குறைந்து விட்டன, பலம் குறைந்து விட்டன என்று ஏற்படும் என்று அத்துறை அறிஞர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். நிரூபிக்க முடியாது இன்றைக்கு. கணித முறையில் கணித்து ஊகிக்க முடியுமேயன்றி இன்று பிரத்யட்சப் பிரமாணமாகக் காட்டமுடியாது. அத்துறையில் வல்லவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். இதனால் எவ்வளவு நன்மை தீமை என்று கண்டு, குணம் நாடி, குற்றம் நாடி, இவற்றுள் மிகை நாடி, மிகுதி எது என்று கண்டு, தக்கது என்றால் கைக்கொண்டு, தகாதது என்றால் தள்ளாத தயங்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேலே, சபையில் கொடுக்கப்படுகிற கணக்கு—இப்போது சர்க்காரிலே சட்டம் வேறு போட்டு விட்டோம்—ஓர் இடத்தில் பார்த்தால் விசையில் வருகிறது, இன்னொரு இடத்தில் ராத்தல் வருகிறது, மணங்கு வரு

11th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

கிறது, கிலோகிராம் வருகிறது—நான் குறை சொல்லவில்லை. நாங்கள் சொல்வதாக இருந்தாலும் இது நடக்கும். ஆனால் அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய கணக்கைப் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. ஒரு வகைக் கணக் காக்கத் தாருங்கள். மணு என்றால் எத்தனை வகை மணுக்கள்? எங்கள் ஊர் மணு ஒன்று, ரெயில்வே மணு ஒன்று, இம்பீரியல் மாண்ட் என்பது ஒன்று. கொடுத்திருப்பது எந்த மணு என்று புரியவில்லை. சில பண்டங்களுக்கு ஒரு மாதிரியும் வேறு பண்டங்களுக்கு வேறு மாதிரியும் செய்கிறார்கள். அரிசி என்று கொடுக்கிறார்கள் ஒரு இடத்தில். நெல் என்று கொடுக்கிறார்கள் மற்றொரு இடத்திலே. நிலக்கடலை என்றால் நிலக்கடலை மணியா அல்லது தொலியோடு கூடியதா? இந்த நிலை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். அரிசி விளைவித்துக்கொண்டிருந்தோம் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில். இப்போது நெல்தான் விளைகிறது என்பதை உணர்ந்து விட்டோம். அப்போது ஒரு விதி வைத்திருந்தோம், அந்த எண்ணை 66.6 சதவீதம் என்று கணக்கு வைத்து நெல்லை அரிசியாக மாற்றிக் கணக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். ஒரே மாதிரியான அளவுகளில் கொடுத்து விட்டால் சலபமாக இருக்கும். இது மாதிரி திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே, இந்த விவசாயிகளுக்குத் துணைத் தொழிலாக இருக்க, குறிப்பிடத் தகுந்த தொழில் மாடு வளர்த்தல், ஆடு வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல், தேன்சுரு வைத்துக்கொள்ளுதல் இவையாகும். இங்கு பார்த்தால் இந்த விவசாய அமைச்சரிடத்தில் தேன் கிடையாது. அது ஃபாரெஸ்ட் இலாகாவிற்குப் போக வேண்டியிருக்கும்போல் இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது, ஒரே துறையாக ஆக்கப்பட்டு இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இதைப்பற்றி பட்ஜெட்டில் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் ஓரளவுக்கு. அந்தந்த அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால் சில விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன. அப்படி இல்லாமல் பொதுவாக, கிராமங்களில் இருக்கிற வர்களுக்கும் புரியும்படியாக எங்கெங்கே என்னென்ன விவரங்கள் கிடைக்கும், என்னென்ன முறையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பன போன்ற கையேடு—ஹாண்ட் புக்—கிடைக்கும்படி செய்துவிட வேண்டும். என்ன வகையான ஆடு, என்ன பலன் தரும், அதனுடைய நன்மை என்ன, பொறுப்பு என்ன, அதனால் பலன், லாபம் என்ன என்று விளக்க விபரத்துடன் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். அதே மாதிரியாக கோழி, என்னென்ன வகைகள், என்னென்ன அளவுக்குப் பலன் தரும், எத்தனை தரம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு முட்டை இடும், அதனுடைய விலைவாசி என்ன, தேன்சுரு எப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அவைகள் கிடைக்கக்கூடிய இடங்கள் யாவை, அதற்கு சர்க்கார் என்ன வழிவகைகள் செய்திருக்கிறார்கள், அதற்கான உதவிகளை எங்கிருந்து பெறவேண்டும் என்ற விவரங்களைக்கொண்ட கையேடு ஒன்றை—ஜூஸ்தியாகப்போனால் 100 பக்கங்களுக்குமேல் போவதற்கு மார்க்கம் இல்லை—கொடுக்க இந்தத்துறை முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு, காலம் குறைவு, ஆனால் விஷயங்களோ மிகுதியாக இருந்தாலும், சொன்ன அளவிலே இவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுവെந்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையினமீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபீணயை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் தொழில் வளர வேண்டும், அப்படி வளர வேண்டியதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை இந்த மன்றத்திலுள்ள இரு தரப்பினரைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் தெளிவுபட எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் மூலம், விளைபொருள்கள் மூலம் வருகின்ற வருமானம் நாட்டினுடைய மொத்த வருமானத்தில் பாதிக்குமேல் இருக்கிற அளவுக்கு, விளைவைப் பெருக்கக்கூடிய தன்மையில் வேளாண்மைத் தொழில் மேம்பட்டு விளங்குகிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலைப் பொறுத்தும், வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலையைப் பொறுத்தும் பார்க்கிறபொழுது,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [11th March 1963]

நாளுக்கு நாள் கீழே போகிற நிலைமைகளைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். வேளாண்மைத் தொழிலைப்பற்றி இந்த நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில்கிறப்பாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்—மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.”

“மேழிச் செல்வம் கோழைப்படாது”

“சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு”

“ஏர் பிடிக்கும் கை கோல் பிடிக்கும் கை”

என்றெல்லாம் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் முன்பெல்லாம் சீராக அமைந்திருந்தன. இப்பொழுது நிலைமைகள் வேறுவிதமாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைய நிலைமையில் வேளாண்மைத் துறையில் தன் நிறைவு ஏற்படுவதற்கும், அதன் மூலம் அதிகமாக உற்பத்தி ஆவதற்கும், அதன் மூலம் நாட்டினுடைய வருமானம் பெருகுவதற்கும் வேண்டிய அளவு அது சீர்திருத்தப் படவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய நிலைமை நாளுக்கு நாள் கீழேபோகிற அளவுக்கு, அதில்கிடைக்கின்ற வருமானத்தையும், அதை நம்பி வாழ்கின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையையும், அதிலிருந்து அவர்கள் மிச்சப்படுத்தி பெறுகின்ற பொருளின் தன்மையையும் பார்க்கிறபொழுது, நிலைமை கீழ்நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிற நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

நமது நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் கணக்குப் பார்த்தால், தமிழக மாநிலத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலில் மட்டும் 74 சத விசதத்தினர் ஈடுபட்டு, அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றனர். மற்றைய நாடுகளிலும் கூட வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமையை, வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையை எவ்வளவு குறைக்கலாம், அதனுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளை எந்த முறையில் காணலாம், அதிலிருந்து தொழில் உற்பத்தித் துறைக்கு எத்தனை பேர்களை ஈர்க்கலாம் என்பதிலே கவனம் செலுத்தி வேளாண்மையை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே, கொடீப் பிரிப்பைப் பார்ப்போமானால் வேளாண்மைத் தொழிலில் 6 சத விசதத்தினர் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அமெரிக்காவில் 19 சத விசதத்தினர் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; ஜெர்மனியில் 14 சத விசதத்தினர் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; பிரான்ஸில் 25 சத விசதத்தினர் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, அதன் மூலம் வருகின்ற வருமானம், மற்ற நிலைமைகள் பெருகும் அளவுக்கு அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு செல்லும் அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தொழில் உற்பத்தித் துறைக்கு வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கிற 74 சத விசதத்தினரை மெல்ல மெல்ல ஈர்த்துக்கொண்டு, வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையை மெல்ல மெல்ல குறைத்து, அவர்களுடைய வருமான நிலையைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மேலும், வேளாண்மையின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய விளைபொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், விளை நிலங்களாக ஆக்கக்கூடிய நிலங்களை விளை நிலங்களாக ஆக்குவதற்கும், இப்பொழுது விளைந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், அப்படி ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில், விளைவிக்காத நிலங்களை விளைச்சல் உள்ள நிலங்களாக ஆக்கவேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் நீர் வசதி இல்லைமதான். நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத காரணத்தினால்தான், சில பல பகுதிகளை புதியதாகப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர இயலவில்லை என்று சொன்னார்கள். நீர்ப்பாசன வசதி மான்யக் கோரிக்கையின்பொழுது, அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகிற நிலைமை

11th March 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருந்தாலும், பெரிய அணைக்கட்டுகளும், மற்றவைகளும் வட மாநிலங்களில்தான் ஏற்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், அப்படிப்பட்ட பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான கூறுபாடுகள் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இல்லை, பயன்படுத்த வேண்டிய அளவுக்கு பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டாலும், பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொல்லிய தன்மையிலிருந்து, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகள், கூறுபாடுகள் எல்லாத் தொகுதிகளிலும் இருக்கின்றன என்பதை நன்றாக அறிகிறோம். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை வளர்ப்பதற்கும், ஆங்காங்கு இருக்கிற குறைபாடுகளைப்போக்கி, புதிய நிலங்களை விளை நிலங்களாக ஆக்குவதற்குமான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். பெரிய திட்டங்களுக்காக இந்தியப் பேரரசிடமிருந்து மான்யங்கள் வாங்குவதற்கு வழி இல்லாமல் இருந்தாலும், சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை பெரிய அளவுக்கு நிறைவேற்றும் வகையில் இந்தியப் பேரரசிடம் அதிகமாக மான்யம் கோரிப் பெறவேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி வகைகள், கூறுபாடுகள் இல்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டி, அதனை ஈடுசெய்கின்ற வகையிலே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைத் தான் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற காரணத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அதிகமான மான்யத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகளை மாநில அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால், 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட 82 சத விதத்தினர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கிற வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் தொழில் மூலம் அவர்கள் விளைச்சலைப் பெருக்கினாலும், அதிலிருந்து வருகிற வருமானம் குறைந்துகொண்டு வருவதினால், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை ஈடேற்ற முடியவில்லை. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம், நெல் விலை குறைந்திருப்பதும், மற்ற விலைகள் ஏறியிருப்பதும் ஆகும், அந்த நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்காக அவர்கள் வாங்கித் தீரவேண்டிய பொருள்களின் விலை, அவர்கள் ஈடுபடவேண்டிய வேறு வகைச் செலவுகள், ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. வேறு வகையான செலவினங்கள் ஏறிக் கொண்டிருப்பதற்கும், விலை ஏறிக்கொண்டிருப்பதற்கும் காரண, காரிய விளைக்கங்கள் என்று என்று பொருளாதார நிபுணர்களைக் கேட்டால், கள்ள மார்க்கெட் காரணமாகவும், கொள்ளை லாபத்தின் காரணமாகவும், பதுக்கல் காரணமாகவும், இந்தியப் பேரரசின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொள்கை அவ்வப்பொழுது மாறுகின்ற அடிப்படையை வைத்து, அவ்வப்பொழுது நிலைமைக்கேற்ப விலையை உயர்த்துவதன் காரணமாகவும், இடைத் தரங்கள் தம்முடைய லாபத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைக்காத அளவிற்கு, தம்முடைய விருப்பத்தையே உச்ச வரம்பாக வைத்து விலையை ஏற்றும் பொழுது அது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு நிறுத்தப்படாத காரணத்தாலும், விவசாயிகள் அந்தப் பொருள்களை ஏற்றப்பட்ட விலைக்கே வாங்கித் தீர வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றின் காரணமாக விளைச்சல் மூலம் வருகிற வருமானம் குறைகிற நிலைமையும், செலவினம் ஏறுகிற நிலைமையும் இருக்கின்றன என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அரிசி விலை குறைய வேண்டும் என்ற கருத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூறுகிறார்கள் என்றால், அரிசி விலை, நெல் விலை கூட்டும் தான் குறையவேண்டும், மற்ற பொருள்களின் விலை குறையக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. மற்ற பொருள்களின் விலையும் குறைந்து, உழவர் பெருங்குடி மக்களுடைய உற்பத்திச் செலவும், குறைவதற்கான நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் நெல் விலை குறைகிற அளவுக்கு, அந்த குறைந்த நிலைமை மற்றவர்களுக்கு பயன்படுகின்ற அளவுக்கு, அவர்களுக்கு வருமானத்தைத் தேடித் தருகிற அளவுக்கு வாய்ப்புக்களையும், வசதிகளையும் செய்யவேண்டும். வேளாண்மையைப் பெருக்கவேண்டும், உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும், தன்நிறைவு பெற வேண்டும், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி ஆகிற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டு நாட்டினுடைய பொது வருமானம் மிகவேண்டும், பொது வரு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [11th March 1963]

மானம் மிகுந்து வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும், வயிற்றர உண்ண அத்தனை பேர்களுக்கும் உணவு வேண்டும் என்கின்ற கருத்துக்களில் யாருக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்க நியாயம் இல்லை. அதற்கான முயற்சிகளில் அரசினர் அறவே ஈடுபடவில்லை என்றும் நாங்கள் கூற வரவில்லை. நம்முடைய தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அந்த முயற்சிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகைகள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிற வகைகள், செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிற முறைகள், செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிற நெறிகள் சரியாக இருக்கின்றனவா? செலவழிப்பதற்குக் காரணமாகியிருக்கிற துறைகள் செம்மையாக நிறைவேறியிருக்கின்றனவா? என்பதைத்தான் இம்மன்றத்தினர் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவை பற்றிய குறைபாடுகளைத்தான், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பசுந்தான் உரத்தைப் பெருக்குவதற்காகவும், உரத்தைப் பெருக்குவதற்காகவும், பொறுக்கு விதைகளை உருவாக்கித் தருவதற்காகவும், நிலத்தின் தன்மையைப் பெருக்கிக் காட்டுவதற்காகவும், வேறு பல வகைகளுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் சரியாகப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றனவா என்பதற்கான காரண, காரிய விளக்கங்களைக் காணவேண்டும். உழவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வசதிகளைக்கூட சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையில் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் இல்லை என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது அதற்கான ஆராய்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டு, விவசாயத் துறையிலே புதிய முறைகள், புதிய மனப் போக்குகள், புதிய வழி முறைகளைச் செலுத்துவதற்கான கண்டுபிடிப்புக்களைப் பெரிய பட்டப்படிப்பு படித்து வருகிறவர்கள் கண்டறிந்து வருகிறார்கள். உழவர் பெருங்குடி மக்கள் அந்தக் கண்டுபிடிப்புக்களை அறியவும், மன நிலை மாறவும், புதிய முறைகளைக் கற்றுக் கொள்ளவும், புதிய முறைகளை செயல் முறையில் காட்டுவதற்கான வழிவகைகளைப் பெறவும் முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பட்டப்படிப்பு படித்து, சிறந்த ஆராய்ச்சி நிபுணர்களாக வந்து, எந்தெந்த வகைகளிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளைக் காணலாமென்று முயலுகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்ப்பதை விட்டு, அவர்களுடைய படிப்பின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்பதை விட்டு, அவர்கள் கிராமங்களில் வாழும் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் மீது ஆர்வம் கொண்டுள்ளார்களா, அனுதாபம் கொண்டுள்ளார்களா? நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடைய உள்ளத்தை மாற்றுகிற அளவுக்கு பெரும் முயற்சி எடுக்கும் நிலைமைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களா? அந்த அளவுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துக்கள் நிலைபெற்று வர வழிவகை இருக்கிறதா? என்பதை நாம் பார்த்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த முறையிலே அதிகாரிகளின் முயற்சிகள் இந்த நிலைமையை மாற்றப் பயன்படுமேயானால், உழவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் கருத்துக்கள் மூலமாக உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ள வழிவகை ஏற்படும். பொது விவாதத்தின்போது நான் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, சென்ற 18 ஆண்டு காலமாகப் பிரிட்டன், புதிய நிலத்தை விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவராலிட்டாலும்கூட, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முறைகளைச் சீராகச் செம்மையாகக் கையாண்டதன் காரணமாக, 60 சதவிகிதத்திற்குமேல் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாமும் அந்த முறையில் இருக்கிற நிலங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் பெருக்கிக் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்கான முயற்சிகளிலே இடர்ப்பாடுகள், குறைபாடுகள் இல்லாமல், குற்றங்கள் நிகழாமல், அதற்கு அதிகாரிகள் காரணமாக இல்லாமல், மிகத் தீவிரமாக அந்த முறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

சாதாரணமாக உழவர் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய நிலங்களில் தாங்களாகவே பொறுக்கு விதைகளை உருவாக்குகிற நேரத்தில், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 20 மூட்டை நெல் விளைகிறது என்றாலும்கூட, அதிலிருந்து ஒரு கலமாவது பொறுக்கு விதையை சேகரிப்பதற்குக் கவலையோடு, அக்கரையோடு, ஆர்வத்தோடு தலையடியிலேயே, அதாவது முதல் அடியிலேயே, பொறுக்கு விதைகளைப் பெறத்தக்க நிலைமை பொதுவாகக்

11th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கையாளப்பட்டு வருகிறது. இரண்டாவது, மூன்றாவது அடிகளிலே கிடைக்கும் விதைகளைக்கொண்டு விலைவைப் பெருக்க வழிவகை கிடைக்கா. தலையடி மூலம் பெறுகிற பொறுக்கு விதைகள்தான் சிறந்த பொறுக்கு விதைகளாக இருக்கும் என்ற முறையில், தாங்களாக இப்படிச் சேகரிக்கும் பொழுது அக்கரையோடு செய்வார்கள். அப்படிப்பட்ட அக்கரை காட்டப் பட்ட காரணத்தினால், தலையடியில் இல்லாமல் இரண்டாவது மூன்றாவது அடியில் கிடைக்கும் விதைகளில் வேறு பல பொருள்களும், களைகளும் சேரும் அளவுக்கு அந்தப் பொறுக்கு விதைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், களைகள் அதிகமாக மண்ணிற நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. இதிலே களம் அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்திச் சிறந்த பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே நல்ல விளைச்சல் உருவாகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுவது, அந்த மாவட்டத்திலே எலிகளின் தொல்லி காரணமாக, ஆண்டுதோறும் 50,000 டன் நஷ்டமாகிறது என்பதாகும். இந்தப் புள்ளி விவரம் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. எலிகளின் தொல்லிகளைப் போக்குவதற்கு, திரு. எஸ். ஜி. ஹோஸ், எஸ். என். பாதரா, திரு. பாலசுப்ரமணியம், திரு. மகாதேவன், போன்றவர்களைக்கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்குப் பலன் தந்திருக்கிறது, எலிகளின் கொடுமைகள் எந்த அளவுக்கு தீர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதறில் அமைச்சரவை கவனம் செலுத்தி இப்பேர்ப்பட்ட சர்க்கேடுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள், முதல் இல்லாதவர்கள், கடன்பட்டு வாழ்கிறவர்கள், வேறு வசதி பெற முடியாமல் இருக்கிறவர்கள், சர்க்காரிடமிருந்து வசதி பெற்றுலொழிய தங்களுடைய உழவடை நிலைமைகளைச் சரியாக அமைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருப்பவர்கள், ஆகிய இவர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் சிலபல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சிகள் உள்சாபடியே ஏழை எளியவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா? என்பதில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் உணர்ந்திருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், 1958-ம் ஆண்டிலே விவசாயத் துறையினரால் அமைக்கப்பட்ட குழுவினரின் அறிக்கையைக் கண்டிருக்கவும் கூடும். கடன் வசதிகள் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்று எண்ணியபோதிலும் அவை ஏழை எளியவர்களுக்குப் போகாமல், வசதியுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அந்த அறிக்கையிலே குழுவின் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால் : "During the last few years the existing organisation for credit has been able to benefit largely the well to do and the comparatively richer classes of peasants. The small peasant has been largely left untouched and this seems to be the principal reason why the G. M. Campaign fails to enthuse the large majority of cultivators to increase production to any appreciable degree". ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சரியாக போய்ச் சேருவதற்கான முறையில், எங்கே குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அவற்றை அமைச்சரவை களைகிற அளவுக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், அதனால் எதிர்பார்க்கிற நல்ல பலன் வந்து சேர வழிவகை கிடைக்கும். பொறுக்கு விதைகள் கிடைப்பதற்கும், உரங்கள் கிடைப்பதற்கும், பசுந்தான் உரம் கிடைப்பதற்கும், வேறு வகைகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குமான அத்துனை வழிவகைகளையும் செய்துதரவேண்டிய நிலையில் அமைச்சரவை இருக்கிறது. அந்த முறையை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள்.

உலகத்திலே அதிகமான கால்நடைச் செல்வம் நம் நாட்டிலே இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. அதிகமான கால்நடைச் செல்வங்கள் இருக்கின்றன. கால்நடைச் செல்வத்தை உருவாக்குவதிலே அதிக கஷ்டம் இருக்க முடியும். ஆனால், இருக்கின்ற கால்நடைச் செல்வங்களை ஊட்டம் உடையனவாகவும், வளம் உடையனவாகவும் ஆக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்தால் இருக்கின்ற மாட்டு இனத்தையும், மற்ற கால்நடைச்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [11th March 1963]

செல்வத்தையும் நல்ல பயன் தரத்தக்கனவாக ஆக்கமுடியும். அதற்கான முயற்சிகளில் அதிகமாக ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இருக்கின்றவைகளை மேலும் மேலும் இழக்காமல், காவு கொடுக்கும் நிலைமைக்கு அவற்றை ஆளாகாமல், ஊட்டம் உள்ளனவாக ஆக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புதிதாக மாட்டை நாம் உருவாக்க முடியாது. உருவாகி இருக்கிற கால் நடைச் செல்வங்களை ஊட்டம் உடையனவாக ஆக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியும். சில கிராமங்களிலே மேய்ச்சல் நிலம் கிடைக்காத காரணத்தால் இயற்கையான ஊட்டம் பெற வேண்டிய கால்நடைச் செல்வங்கள் ஊட்டம் பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், ஊரிலே ஏற்படுகிற பல்வேறு நிலைமைகளின் காரணமாக எனக்கு, உனக்கு என்று, ஆளுக்குக் கொஞ்சம் பிரித்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். பல கிராமங்களிலே புறம்போக்கு நிலங்கள் பறிபோகிக்கொண்டிருக்கின்றன. கால்நடைகள் காலாரச் சென்று விட்டு வந்துவிடுகின்றனவே தவிர, போய், மேய்ந்து ஊட்டத்தைப் பெருக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. எனவே, ஊர்தோறும் திட்டமிட்டு இவ்வளவு மேய்ச்சல் நிலம் இருந்து தீரவேண்டும், இவ்வளவு கால்நடை இருக்கிற இடத்திலே இவ்வளவு நிலம் இருந்தால்தான் ஊட்டம் பெற முடியும் என்று திட்டவாட்டமான ஒரு முறையை வகுக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத வகையில், அவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பினை அமைச்சரவை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், காடுகளிலிருந்து பசுந்தான் தழைகள் இவைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமைகளை மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனை காட்டிலாகாவின்னுடையது என்றாலும், வேளாண்மைத் துறைக்குப் பயன்படும் ஒன்று. தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டால் தழை பறிப்பதற்குப் பதிலாக மரத்தையே பறித்துக்கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படக் கூடும். அப்படி விடாமல் அரசினரே அதற்கைய பசுந்தான் தழைகளைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபடவேண்டும். வேளாண்மைத் தொழிலைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளை மிகத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்ட கூற மிகும்புகிறேன். விளைச்சல் பெருகுகின்ற அளவுக்கு செயல் முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனை அருள் கூர்ந்து அமைச்சரவை கவனிக்க வேண்டும். மேலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டாவது விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு 30 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிட்டு ஒரு செய்தி வந்தது. அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது, இரண்டாவது விவசாயக் கல்லூரி உருவாகி, அதன் மூலமாக இந்த மாநிலத்தின் நிலைமைகளை வளர்ப்பதற்கு, முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜப்பானிய சாகுபடி முறைக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அது எந்த வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதா? இல்லையா? அந்த முறை கைவிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறதா அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1 லட்சம் எந்த முறையில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் தெரியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த முறையில் அது பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதா சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலே இருக்கிறதா கைவிடக் கூடிய அளவிலே இருக்கிறதா என்ற விவரங்களைக் கூறும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பாக்கு, அரக்கு போன்ற அன்னிய செலவாணி ஏற்படுத்தித் தருகின்ற பயிர்களை வளர்ப்பதற்குத் திட்டங்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. 1962-63-ல் ரூ. 64,000 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1963-64-ல் அதே தொகை தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளிலே அமைச்சரவை ஈடுபட வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, வேளாண்மையில் தன்னிறைவு பெறுவதற்கு இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் குறைபாடு இல்லாத அளவுக்கு நிறைவேற்றும் வகையில் அவ்வப்போது கண்காணிப்புச் செலுத்தி, மிகச்சீராகவும், செம்மையாகவும் முயற்சிகள் அத்துணையையும் அமைச்சரவை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

11th March 1963]

* கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாய மானிய கோரிக்கையின் மீதும் கால்நடை இலாகா மானிய கோரியின் மீதும் இந்த மன்றத்திலுள்ள பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னால் அவைகள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படும். அதன் மூலம் விவசாய மக்கள் நல்ல பயனடைவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு அரசாங்கம், ஏதாவது ஒரு கட்சி, பாடுபட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது இந்த அரசாங்கம் தான், அது காங்கிரஸ் கட்சிதான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு விவசாயிகள் நல்ல முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி தான் பாடுபட்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு முதற்படியாக விவசாயிகளுக்குத்தான் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது, என்பதை முதலில் நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை மனதில் கொண்டு தான் விவசாயிகளுக்கு என்று முதலில் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஒற்றிவைத்த நிலங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் பிறகு அவர்களுக்கு நியாய வாரக் கடன் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அத்துடன் நிற்காமல், நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்தால் இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்தை மனதில் கொண்டு எவ்வளவு அரும்பாடு பட்டு வருகிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். இதை, இந்த மன்றத்திலுள்ள என்யை அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள். இதை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது மாகாணத்தில் குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்தால் எந்தெந்த வகைகளில் என்னென்ன உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு காலத்தில்—எல்லோருக்கும் நன்றாக தெரியும்—விவசாய ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது என்பதைக் கூட விவசாயிகள் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். உரம் வாங்க வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்கு அந்த ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது என்று கூட தெரியாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு அதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். எங்கே போய் உரம் வாங்கலாம் என்றும் தெரியும். இன்றைக்குக் குறிப்பாக பார்த்தால் விவசாயிகள் ஆபீஸ்களில் காத்திருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய உரம், நிதி, முதலியவைகளைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படி அந்தந்த ஆபீசுகளுக்கு சென்று தங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைப் பெற்று வருகிறார்கள். அப்படி தங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்று, விவசாயத்தைப் பெருக்கி, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு என்று அநேக திட்டங்களைப் போட்டு அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திட்டங்களின் காரணமாக உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களும் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்கி தங்களுக்குத் தேவை யானதை வைத்துக்கொண்டு அதிகமாக இருப்பதை விற்பு லாபம் அடைந்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையில் விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் இந்த மாநிலத்தில் தான் அதிக உற்பத்தியை கண்டிருக்கிறோம். இந்திய தேசத்தின் சராசரி உற்பத்தியைக்காட்டிலும் இது மாநிலங்களை ஒப்பிட்டாலும் இந்த மாநிலத்தில் தான் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்பது தெரிய வரும். அந்தப் பணி இந்த மாநிலத்தின் விவசாயியைச்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[11th March 1963]

சார்ந்தது. அந்த முறையில் நம் மாநிலத்தில் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். இதற்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைப்புக்கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கலப்பைகள் வாங்குவதற்கும் கிணறுகளை வெட்டிக்கொள்வதற்கும் மற்றும் இதர விவசாயக் காரியங்களுக்கும் வேண்டிய கடன் உதவியும் செய்து தரப்பட்டு வருகிறது. எவ்வளவு துரிதமாக கடன் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகத் தான் செய்து வருகிறது எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறது என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை உயர வேண்டும் என்பதற்காக பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறோம். அந்த முறையில் அவர்களும் உயர்ந்து கொண்டே தான் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. விலைவாசிகள் குறைந்துவிட்டன என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். உள்ளபடியே பார்த்தால் கிராமங்களில் உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகி வருவதால் விலை குறைகிறது. சாதாரணமாக அறுவடை காலங்களில் எப்பொழுதும் விலை கொஞ்சம் குறைவத்தான் செய்யும். அதைப் போலவே இப்பொழுது அறுவடை காலமாக இருப்பதால் விலை கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. இந்த குறைவு அறுவடை காலம் முடியும் வரையில் தான் இருக்கும். விலை ரொம்பவும் குறைந்து விட்டது என்று சொல்வது நல்லது அல்ல. அறுவடை காலங்களில் வியாபாரிகள் தானியங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு நல்ல விலை வரும்போது விற்க முன் வருவார்கள். இப்பொழுதே விற்பனையாகக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் அதை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிற்காலத்தில் விற்க முற்படுவார்கள். அதைப்போலவே குறைந்த விலையில் விற்க இருப்பதால் கிராமங்களில் விவசாய இலாகா மூலமாக பல கோடவுன்களைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகளில் விவசாயிகள் தங்களுடைய தானியங்களை சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு நல்ல விலை வரும்போது விற்கலாம் என்ற ஏற்பாட்டையும் இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அந்த முறையில் பல கிராமங்களில் பல கோடவுன்கள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி கிராமங்களில் பல மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளை ஆரம்பித்து வைத்து விவசாயிகள் தங்களுடைய தானியங்களை அங்கே சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு பின்னால் விற்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூட்டை ஒன்று 15 ரூபாய் முன்பணம் கொடுத்து கூடுதலாக விற்கக்கூடிய காலங்களில் அவற்றை விற்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இந்த மாகாணத்தில் பல கோடவுன்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கட்டுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி பல முறைகளில் விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் அப்படி அதிகமாக உற்பத்தி செய்து பண்டங்களை நல்ல விலைக்கு விற்கவும் இந்த அரசாங்கத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு நன்மைகளையும் செய்து கொண்டு தான் வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அமெரிக்க கால்நடைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். நாம் சுதந்தரம் அடையும் வரையில் அந்நியருக்கு அடிமையாக இருந்தோம். அப்பொழுது எந்த விதமான திட்டத்தையும் போட்டு அவற்றை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. நாம் சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு பல திட்டங்களைப் போட்டு அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் கால்நடைகளையும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஒவ்வொரு பளாக் கிலும் கேந்திர கிராமங்களிலும், இனச் சேர்க்கை மூலமாக சப் செண்டர்களிலும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டு வருகிறோம். பெங்களூரிலிருந்து நல்ல முறையில் செமன்களை கொண்டு வந்து உபயோகப்படுத்தி நல்ல முறையில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறோம். நல்ல முறையில் மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு

11th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

களை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அந்த முறையில் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது. நாம் சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் போட்டு அதை நிறைவேற்றி விட்டு இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் ஒன்றும் செய்ய வில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அடிமையாக இருந்து விலகிய பிறகு நல்ல திட்டங்களை அமைத்து அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறோம். அதைப் போலவே கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு உதவியையும் இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்து வருகிறது. எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ முடியுமோ அந்த அளவு கடன் கொடுத்தும் உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய சுதந்தர கட்சி தலைவர் அவர்கள் கால்நடைகளில் சில குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவைகள் சில இடங்களில் இருந்து வருகிறது. சில இடங்களில் இப்பொழுது இரும்புக் கலப்பைக் களை உபயோகித்து வருகிறார்கள். அந்த இடங்களில் நல்ல உழைப்புள்ள கால்நடைகளை உபயோகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் அவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் அவைகள் எந்த எந்த இடங்களில் உபயோகப்படுத்தலாமோ அந்தந்த இடங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக அந்த இன கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் ஓரளவு எடுக்கப்பட்டு தான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே எந்த வர்க்கம் பயனுள்ளதாக இருக்குமோ அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காடுகளில் பசுந்தான் பெறுவதைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது காட்டிலாக மூலமாக பராமரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த வட்டாரங்களில் பசுந்தான் பெற்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மதுரை ஜில்லா போன்ற சில இடங்களில் பல மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு அதிகமாக பசும்தழை கிடைக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் செய்யப் பட்டு அவர்களும் நன்மைகளை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியங்கள் மீது முன்னுரையாக சொல்ல வேண்டியவை பற்றி நான் ஒரு குறிப்பை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். “முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கும்போது நமது மாநிலத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தி சுமார் 38 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. அது திட்டக் காலத்தில் இது 44 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இந்த உற்பத்தியை 53 லட்சம் டன் அளவாக மேலும் பெருக்க முடிந்தது.” என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதெல்லாம் உயர்கவைக் காட்டுகிறது அல்லாமல் தாழ்வைக் காட்டவில்லை என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “எதோ எட்டுப் புள்ளி” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டிலே விளைந்தால்தான் எட்டுக்கு வரும் என்றும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே இல்லாவிட்டால் எட்டிலே வராது. இதெல்லாம் எதோ கண்மூடித்தனமாகக் குறித்து வைக்கும் புள்ளி விவரங்கள் அல்ல. விவசாயத் துறை மூலமாகத் தான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தாலும் சரியில்லை என்று சொல்வார்களானால், வேறு என்னதான் முடிவு இருக்கிறது? மந்திரி சொல்வது சரியில்லை, விவசாய இலாகா சொல்வதும் சரியில்லை. கலெக்டர் கொடுக்கும் புள்ளி விவரமும் சரியில்லை என்று சொன்னால், யார் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரத்தை நான் நம்புவது? அரசாங்கம் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் நம்பவேண்டும்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[11th. March 1963]

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது, நான் கொடுத்த புள்ளி விவரத்திற்கும் விவசாய இலாகா டைரக்டர் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்ன புள்ளி விவரத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி டைரக்டர் அவர்களைக் கேட்டால், நான் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களுக்கு விரோதமாக டைரக்டர் அவர்கள் பேசவில்லை என்று எழுதி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, “அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரம் சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல—சில காரணத்தை முன்னிட்டு” என டைரக்டர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 21-ம் தேதி தஞ்சையிலே உள்ள ரோடரி க்ளப்பில் பேசியிருக்கிறார்கள்—என்ற செய்தியை நான் குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரம் சரியல்ல, விவசாய இலாகா டைரக்டர் கொடுத்த புள்ளி விவரம் தான் சரி என்ற கருத்தை நான் சொல்லவில்லை. “அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரம் சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல” என்று டைரக்டர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைத்தான் நான் தெரிவித்தேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா டைரக்டருக்கு அரசாங்கம் எழுதித் தகவல் கேட்டதில், அவர் பதில் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார். “ரோடரி க்ளப்பில் பேசியது உண்மை தான். ஆனால், அமைச்சர் கொடுத்த புள்ளி விவரம் தப்பிடம் என்று நான் பேசவில்லை” என்று விவசாய இலாகா டைரக்டர் அவர்கள் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். ஆகவே, பத்திரிகையில் வந்த செய்தி தவறு என்றும் இந்தச் சமயத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது, சங்கீதத்தின் மூலமாகப் பயிர் வளர்க்கும் முறையைச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய ஒரு கேள்வியைக் கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் கேட்ட கேள்வியையும் அதற்கு நான் சொன்ன பதிலையும் இங்கே தெரிவிக்கின்றேன். “இசை மூலமாக விவசாயத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணலாம் என்ற ஆராய்ச்சியின் முடிவு அண்மையில் வெளிவந்திருக்கிறது. அது குறித்து அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன” என்ற கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லும்போது, “ஆராய்ச்சியை நான் பார்க்கவில்லை” என்று சொன்னேன். உண்மையிலேயே ஆராய்ச்சியை நான் பார்க்கவில்லை, ஆகவே பார்க்காததை “பார்க்கவில்லை” என்று தானே சொல்லவேண்டும்? ‘பார்க்கவில்லை’ என்று நான் சொன்னேன். அரசாங்கத்திலே இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்து இறுதியானமுடிவு எடுக்கப்படவில்லை. ஆராய்ச்சியைப்பற்றிய ஃபைல் நான் பார்க்காதபோது, “பார்த்தேன்” என்று எப்படிச் சொல்வது? ஆகவேதான் “பார்க்கவில்லை” என்று நான் பதிலளித்தேன் என்று இங்கே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆலயங்களில் காலே வழிபாட்டின் போது தேவாரம், திருப்புகழ் பாடுகிறார்கள்” என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கது. தெய்வ பக்தியை உணர்பண்ணுவதற்காக அற நிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா அந்த நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகிறது என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு அவர்கள், “தனிப்பட்டவர்கள் சங்கீதத்தின் மூலமாகப் பயிரினை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது” என்று சொன்னார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு விஷயம் தான். யார் யார் சங்கீதத்தின் மூலமாகப் பயிர் வளர்க்க முன் வருகிறார்களோ அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆராய்ச்சியைத் தான் பார்க்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை யொட்டித்தான் நான் என்னுடைய ஆச்சரியத்தை இங்கே தெரிவித்துக்

11th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கொண்டேன். கேள்வி நேரம் என்பது அமைச்சர்களைக் கேள்வி கேட்டு மடக்குவதற்காகவோ, கேள்வி கேட்ட உறுப்பினர்களை அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லி மடக்குவதற்காகவோ ஏற்பட்ட நேரம் அல்ல. கேள்விகள் கேட்கப்படும் காரணத்தால், அந்தந்த இலாகா நல்ல முறையில் தங்க களுடைய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யும் என்கிற காரணத்திற்காகத்தான் கேள்வி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பது இந்த மன்றத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவில்தான் நான் கேள்வி கேட்டேன். “ஆராய்ச்சியைப் பற்றி நான் பார்க்கவில்லை” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுதான் உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. 1950-ம் ஆண்டு முதல் நம்முடைய தமிழகத்திலுள்ள ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிற தாவர ஆராய்ச்சி நிபுணர் அந்தச் செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய படங்களும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிற படங்களை வேறு சந்தர்ப்பத்தில் காட்டினால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் பரிசீலனை செய்யக்கூடும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேலே தொடர்ந்து பேசலாம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது உண்மை அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆராய்ச்சியை நான் பார்க்கவில்லை, அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அதுபற்றிய முடிவு இலாகாவின் மூலமாக எங்கு வரவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர, “ஆராய்ச்சி நடக்கவில்லை” என்று நான் சொல்லவில்லை.

சங்கீதத்தின் மூலம் பயிர் வளர்ப்பதைப்பற்றி இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசும்போது நான் சிந்தித்தேன். அதுபற்றி ஏதாவது பரிசீலனை செய்து, நல்லதொரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று ஸ்ரீமான் நீலகண்டன் என்கிற ஒரு சகோதரர் அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதுப்பற்றிப் பரிசீலனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை பண்ணியதில் முதலில் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இருந்தாலும், கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொல்வதால், அதைப் பரிசீலனை பண்ணிப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆராய்ச்சியைக் கோவையில் விவசாயக் கல்லூரி இருக்கும் காரணத்தாலும், அங்கே இதைப்பற்றி நன்றாக ஆராயக்கூடிய வல்லுநர்கள் இருப்பதாலும், அவர்களிடத்திலே இந்த ஆராய்ச்சியை விட்டு இதன் மூலமாக ஏதாவது பலன் ஏற்படுமா என்று பார்க்கும்படியாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஆராய்ச்சி பண்ணுவதாயிருந்தால் விவசாயக் கல்லூரியில்தான் பண்ணுவோம். அங்கே தான் ஆராய்ச்சி பண்ணப்போகிறோம். ஏற்கனவே அந்த விவசாயக் கல்லூரியின் முதல்வரிடத்தில் நான் பேசியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கே கொஞ்சம்சந்தேகமாக இருந்தாலும், “பரிசீலனை செய்து விடுவோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இசையின் மூலம் பயிர் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதென்றால், இசையின் மூலம் பயிர் கருகவும் வாய்ப்பு இருக்கலாம். அதையும் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து விவசாயிகள் ஃபாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்னைக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் கூட இதைப்பற்றிக் கேட்டோம். “அமெரிக்க நாட்டில் சங்கீதத்தின் மூலமாகப் பயிர் வளர்க்கும் முறை இருக்கிறதா?” என்று கேட்டோம். அப்படியொன்றும், சங்கீதத்தின் மூலம் பயிர் வளர்க்கும்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[11th. March 1963]

முறை அங்கு இல்லையென்றும், ஆனால், சங்கீதத்தைக்கேட்ட பசுக்கள் கூடுதலாகப் பால் கறக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். நமக்குக் கூடத் தெரியும்—மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்த கண்ணன் குழலோசையைக் கேட்ட மாடுகளெல்லாம் தங்கனையே மறந்த நிலையில், சங்கீதத்தில் ஆழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தன என்றி வரலாறு நமக்குத் தெரிகிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்றம் இறைக்கும்போது கூட . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஏற்றம் இறைக்கும்போது பாடுகிறார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைய தினம் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதனால், இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வேன் என்று நான் சொல்லுகின்றேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இன்னும் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை முடிப்பதற்கு சபை அனுமதி அளிக்க மென்று நம்புகிறேன்.

1-30
p.m.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்கள் பொது விவாதத்தின்போது காட்பாடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பழத்தோட்டத்தைப் பார்த்தாகவும், அது மோசமாக இருந்ததனால் விவசாய இலாகா அதிகாரிகளை மோசம் என்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அப்படி அவர் சொல்வது சரியல்ல. ஒருவர் சென்னைக்கு வருகிறார் என்றால், சென்னையில் மெரினா பீச் இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட் இருக்கிறது. யூனிவர்ஸிடி இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்காமல், கூவம் நதியைப் பார்த்துவிட்டு, சென்னை மாநகரமே ஒரே நூற்றம் அடிக்கிறது இதுதான் சென்னையின் அழகு என்று சொல்வது போலப் பேசுவது சரியல்ல. நம் மாநிலத்தில் எழு பழத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் அவர் சென்று பார்க்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் சார்பில் நடத்தப் பட்டு வருகிற அந்தப் பழத் தோட்டங்கள் எல்லாம் மிக நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. காட்பாடி தோட்டத்தைக்கூட இவர் காரில் போகும்போது பார்த்துவிட்டு இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பழத் தோட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமோ அந்த அந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. சா. கணேசன் : சற்று முன்பு இசையின் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்குவது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இசையின் மூலம் பயிர் நன்றாக வளரும் என்பதற்கு இலக்கியத்தில் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. இசை என்ற சொல் இல்லையே என்றாலும்,

“வண்டுகள் இனிது பாட மாருதம் வீற்றிருக்கும்”

என்றெல்லாம் இலக்கியங்களில் வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதைப்பற்றித்தான் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம் என்று முன்பு சொன்னேன்.

இந்த அவசர கால நிலைமையை உத்தேசித்து அங்கங்கே காய்கறி உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். அரசாங்கமும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்கத்தான் திட்டம் ஒன்று வகுத்திருக்கிறது. விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 120 ரூபாய் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். காய்கறி நாட்டில் அதிகம் உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும். ஒரு நபருக்குக் குறைந்தது 6 அவுன்ஸ் காய்கறி சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே காய்கறி உற்பத்தியில் இந்த அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தும் என்று நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நமது மாநிலத்தில் சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் காட்டிலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகப் பணம் செலவிட்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்டத்

11th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

தைவிட மூன்றாவது திட்டத்தில் அதிகப் பணம் செலவிட்டு வருகிறோம். மத்திய சர்க்காரும் உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்திக்கு என்ன என்ன வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமோ அவை அத்தனையையும் செய்து கொடுப்பதில் இந்தச் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமான் கோ. சி. மணி அவர்களும், திரு. சீமைச்சாமி அவர்களும் சொன்னார்கள், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 21 ரூபாய், 9 ரூபாய்தான் மிச்சமாகிறது என்று. இதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். முழுப் பூசணிக் காயைச் சோற்றில் மறைக்க முடியுமா என்று சொல்வார்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெல்லின் விலை இறங்கிவிட்டதன் காரணத்தினால் முன்பு ஒரு ஏக்கரில் 590 ரூபாய் வந்தால் இப்போது 400 ரூபாய் என்று குறைந்து, விவசாயச் செலவும் கூடிவிட்டதனால் ஒரு ஏக்கருக்கு 9 ரூபாய்க்குமேல் நிற்கவில்லை என்றே சொன்னேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நெல் விலை சற்றுக் குறைந்திருக்கலாம். அப்படி ஒன்றும் அதிகமாகக் குறைந்துவிடவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு குறைந்த வருமானம்தான் வருகிறது என்று சொல்வதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் உர மூட்டைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உர மூட்டைகள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். கலப்பு உரம் தயாரிக்க நல்ல கம்பெனிகளுக்கு லைசென்சு வழங்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இவை சரியாகக் கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகின்றன. கலப்பு உரம் தயாரிக்க லைசென்சு கேட்கிறவர்களுடைய தகுதி, பொருளாதார வசதி எல்லாம் பார்த்தே அனுமதி வழங்கப்படும். மேலும் அவர்கள் ஒழுங்காக நடந்துக்கொள்ளவும் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். கலப்பு உரத்தில் ஏதாவது தவறுதல்கள் நடந்து என்னாலும் உடனே பரிசீலனை செய்து செய்யப்படும் என்றும் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் அவர் தம்முடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டமாக தென்கரை, சுந்தரபாண்டியன்குளம் ஆகியவை பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே சுந்தரபாண்டியன்குளத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். அதன் முடிவைப் பின்னால் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் நமது மன்றத்தின் உதவித் தலைவர் திரு. பார்த்தசாரதி அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லாயிடங் களிலும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி அமைத்துத்தாவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். படிப்படியாக எல்லா இடங் களிலும் அமைத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம். விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக எங்கெங்கே தேவைப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் அமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மார்க் கெட்டிங் சொஸைடிமூலம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள் களுக்கு தக்க விலையும் கிடைக்கும்படி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி அங்கத்தினருக்குத் தேர்தல் வேண்டாம், நாமினேஷன் மூலமே பண்ணினால் நல்லது என்றும் சொன்னார்கள். இதேமாதிரி மற்ற அங்கத்தினர்கள் சிலரும் குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றிய விஷயமும் நன்கு பரிசீலிக்கப்படும் என்று இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ சிரஞ்சிவனு நாயுடு அவர்கள் 'ஸ்டேட் சீட்' ஃபார்ம்களுக்கு அதிகச் செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். நமது விவசாயிகளிடம் பண்பட்ட நிலங்களிருக்கின்றன. சில இடங்களில் பண்பட்ட நிலங்களை

[திரு. பூ. கக்கன்]

[11th. March 1963]

விவசாயப் பண்ணைகளாக எடுத்துக்கொள்கிறோம். பண்படாத நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது இப்படிப்பட்ட பண்ணைகளில் கொஞ்சம் கூடுதலாகச் செலவாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உர விநியோகத்தை சொஸைடி மூலமாகச் செய்து வருகிறோம். ஜில்லா கூட்டுறவு சொஸைடிகள் மூலமாகவும், மார்க்கெட்டில் கமிட்டிகள் மூலமாகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கோவாப்பரேட்டில் சொஸைடிகளுக்கு அனுப்பி, விவசாய மக்களுக்கு உற்ற சமயத்தில் உரத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறோம். உற்ற சமயத்தில் உரம் கொடுக்கப்படவில்லை, காலதாமதமாகிறது என்று சிலர் கூறினார்கள். உற்ற சமயத்தில் உரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் 'இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் நன்றாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்து வருகிறோம். சிறிது முன்னாலேயே உரத்தை வாங்கிக் கொள்வதானால் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் சில விவசாயிகள் உரத்தை முன்னாலேயே வாங்கி வைத்துக்கொள்ள இடம் இருக்கிறது. அப்படி முன்னாலேயே வாங்கி வைத்துக்கொள்வதன் காரணமாக விலையில் கொஞ்சம் ஆதாயம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கொலை செய்க்கூடாது, சாராயம் காய்ச்சக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் கொலை செய்கிறார்கள், சாராயம் காய்ச்சத்தான் செய்கிறார்கள். அதே போன்று சில விவசாயிகள் உரத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மேற்கொண்டு உரம் வழங்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் உர விநியோகத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதிப்புக்குரிய திருப்பூர் பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் அரசாங்கம் குறிப்பாக விவசாய இலாகா செய்துள்ள வேலைகளைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பசுந்தான் உரம், ரசாயன உரங்கள் கொடுத்தாலும், கிராமங்களில் கழிவுப் பொருள்களை ஒன்று சேர்த்து கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதன்மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஊம் அங்கத்தினர் "ஒப்புக்காக இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னார். அதை யெல்லாம் மேற்பார்வை செய்யக் கமிஷனர்கள் இருக்கிறார்கள், விவசாய இலாகா டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரைப் பார்த்து, கழிவுப் பொருள்களைச் சேமிப்பதற்கு அவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். நகரத்தை நாம் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்கிறோம். கிராமங்களில் கண்ட இடங்களில் மலஜலம் கழிக்கிறார்கள். அவற்றை நாம் சேமிப்பதன் மூலமாக கிராமங்கள் சுத்தமடைவதோடு நமக்கு உரமும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த கம்போஸ்ட் உரத்தைத் தயார் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிப்புக்குரிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது, "டிராக்கர்கள், புல்டோசர்கள்" ஆகியவற்றை அதிகமாகப்பெற அந்நியச் செலாவணியைக் கூடுதலாகப் பெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்து கொண்டதான் வருகிறோம். நெருக்கடியின் காரணமாக சிறிது குறைவு ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட எவ்வளவு தூரம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறது.

நீலகிரி ஜில்லாவில் உருளைக் கிழங்குக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நோயைப் போக்க டைதேன் என்ற மருந்து வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பெற அந்நிய செலாவணி அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. அது கிடைக்காத காரணத்தால்தான் இந்த மருந்தை அதிக அளவுக்குக் கொடுக்க முடி

11th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

யவில்லை. அதிகமாகக் கிடைத்தால் நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு அந்த மருந்தை அதிகமாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியும் என்பதைக் கனம் கரிச்சா கவுடர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் ஜீவரத்தினம் அவர்கள் பேசும்போது பாலாற்றுச் சட்டத் திட்டங்களைத் தளர்த்தி பம்பு செட் வைத்துத் தண்ணீர் இறைக்க ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஏற்கனவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துதான் சட்டிட்டங்களைத் தயாரித்திருக்கிறோம். கரையோரம் முழுவதும் பம்பு செட் வைத்து விட்டால், பிறகு கீழே தண்ணீர் ஊறுது. அதிகாரிகள் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, எத்தனை சஜத்திற்கு அப்பால் பம்பு செட் வைக்கவேண்டுமென்று பார்த்து அந்த விதத்தில் பம்பு செட் வைக்க விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்து வருகிறார்கள்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை சிறிய பாசனத் திட்டத் திற்காக அரசாங்கம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லா வரண்ட பிரதேசம். பாளைய அந்த வழியே போனால் கூட அதிகத் தண்ணீர் கிடைக்காது. சிறு பாசனத் திட்டக் காரியங்களுக்காக என்றே வேலூர் தலைமைநிலையமாக கொண்டு உணவு உற்பத்தி எக்ஸ்பெடிவ் இன்ஜினியர் வைத்து அந்த வட்டாரத்தில் அதிகச் நன்மைகளைச் செய்வதென்பதென்று ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம்.

மதுரையில் விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் திருமதி ஸ்டீமி காந்தம் அவர்களும், திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும் சொன்னார்கள். மதுரையில் விவசாயக் கல்லூரி வரப்போகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு பெரியாறு பாசனமும், வைகைப் பாசனமும் இருப்பதால் இங்கு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் பலன் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமதி குழந்தையம்மாள் பேசும்போது மின்சாரமானது குறைந்தது எட்டு மணி நேரம் அளவுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டுக்கு சோதனையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகளும் செலும் கஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். நாட்டிலுள்ள ரெடுக்கடி நிலைமை தீர்ந்து விட்டால் விவசாயிகளுக்கு எட்டு மணி நேரம் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை மின்சார இலாகா எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள், சால்வன்சி சர்டிபிகேட் வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். சில பேர் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஆரே காணமல் போய்விடுகிறார்கள். சால்வன்சி சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தால்தான் ஓரளவு இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க முடியும். அரசாங்கப் பணம் என்றால் அது மக்களுடைய வரிப் பணத்தான். ஆகவே, அந்த சர்டிபிகேட்டை வாங்குவது அவர்களுக்கும் நல்லது. அரசாங்கத்துக்கும் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தற்போது ஸ்டாம்பு டியூடி அதிகமாகி விட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றி ஏற்கனவே ஓரளவு பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் பகுதியில் பருத்தியில் உண்டான புழு பாலிடால் அடிப்பதன் காரணமாக அழிவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து வேறு வழிகளையும் கையாண்டு அதைப் போக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது நாட்டில் சில பகுதிகளில் இப்போது எலிக் தொந்தரவு இருக்கிறது. அதைப் போக்கவும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

எலிகளைக் கொல்ல என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்துவருகிறோம். பொள்ளாச்சியில் தொண்டர்ப்படை வைத்துக்கூட எலிகளைக் கொல்லலாமோ என்று நினைத்தோம். மேலைநாடுகளில் ராணயக்கொல்ல எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியைப் போல் எலிகளைக்கொல்ல

[திரு.பு. கக்கன்]

11th March 1963

முயற்சி எடுக்கப்பட்டு உணவு ஜில்லாவில் கிருக்கி வைத்து எலி பிடிக்கிறார்கள். மூட்டைப்பூச்சு மருந்தை சாப்பிட்டு சிலர் இறக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு அவ்வாறு ஆபத்து இல்லாது தீங்கு இல்லாது எதை எதை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய ஒரு முடிவிற்கு வரலாம். பின்னர் மதிப்பிற்குரிய சிமைச்சாமி அவர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தில் உள்ளவர். எத்தனை பேர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில், என்ஜினியரில் கல்லூரி வில் படிக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்னர் விவசாய மக்கள், கிராம மக்கள் கல்லூரிக் படிப்பு என்னவென்று தெரியாதிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. கிராமம் விலுள்ளவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இன்று டாக்டர்களாக, என்ஜினியர்களாக, வழக்கறிஞர்களாக இருக்கிறார்கள். கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் நகரம் வில் உள்ளவர்களைவிட கிராமங்களில் உள்ளவர்கள்தான் இன்று கல்லூரி வில் அதிகமாக படிக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு நுட்ப இல்லே என்று சொல்லமுடியாது என்று அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். திரு அழகர்சாமி அவர்கள் உரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தீங்கு இழைக்கக் கூடிய உரத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதியாக அப்படி தீங்கு இழைக்கும் உரத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்களுக்குள்ள அனுமதி (லேசென்ஸ்) ரத்து செய்யப்படும். அடுத்தபடியாக ஸ்பீக்கர்கள் டிராக்டர்கள் போன்றவை கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஸ்பீக்கர்கள் டிராக்டர்கள் யூனியன் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட வருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். பவர்ஸ்பீக்கர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அது பரிசீலனை செய்யப்படும். பெரிய குளம் தாலுகாவில் ஒரு பழத்தோட்டம் இருக்கிறது. அது நல்லமுறையில் இருக்கிறது. மண்வளப் பாதுகாப்பு பற்றி திரு சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் மண்ணை பரிசீலனை செய்ய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். எல்லா தாலுகாவிலும் ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் முக்கியமான இடங்களில் வைத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யமுடியுமோ அது செய்யப்படும். நமது நிதிநிலையை அனுசரித்து தக்கபடி செய்ய முன்வருகிறோம். திரு வி. எஸ். எஸ். மணி அவர்கள் பசுந்தான் உரம் பற்றி சொன்னார்கள். அரசாங்கமே நிலங்கள் வாங்கி சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு கொடுக்க வேண்டியது செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கமே நிலம் வாங்கி கரும்பு உற்பத்தி செய்தால் அது அரசாங்கக் கரும்பாலை ஆகப் பேராய்விடும். ஆகவே விவசாயிகள் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நண்பர்கள் முன்வந்து தங்குதடையின்றி கரும்பாலைகள் ஓட வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பின்னர் திரு. முத்துவேலுப் பகவண்டி அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மூன்று படி அரிசி தருகிறோம் ரூபாய்க்கு என்று பிரசாரம் செய்வதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு இப்போது என் விவசாயிகளுக்கு விலை குறைந்து விட்டது என்று சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர் குறிப்பிட்ட சரி அப்படியானால் மூட்டை 9 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டும், அது கட்டுப்படியாகுமா? உன் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசுவது என்பார்கள். எதிர் கட்சிகள் குறை சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் உண்மையாகவே குறையிருந்தால் சொல்லவேண்டும்.

திரு. அ. வெ. தர்மலிங்கம்: மூன்று படி அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது உற்பத்திக்கு ஆகக்கூடிய விவசாயத் செலவும் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதைச் சொல்லாமல் மூன்று படி அரிசி என்று சொல்வதைத்தான் சொல்கிறார்கள். அதுவும் உன் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று சொல்வது போல்தான் இருக்கிறது.

கனம் திரு. பு. கக்கன்: அங்கத்தினர்கள் நடத்திய போராட்டத்தில், அட்டைகளில் எழுதி வைத்திருந்தது விவசாயச் செலவைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லவில்லை. மூன்று படி அரிசி வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைவிட விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் அரசாங்கமே கிடையாது, அப்படி வரப்போவதும் இல்லை. அறுவடை காலத்தில் விலை இறங்கும். முன்பு மலையாள சகோதரர்கள் வந்து வாங்கிப்

11th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

போவார்கள், அதனால் நல்ல விலை கிடைத்தது. இந்த ஆண்டு அவர்கள் வராததால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகள் வந்து வரங்காவிட்டால் ஆங்காங்குள்ள கோடவன் வில் வைக்கலாம். விவசாயி உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களுக்கு விலை இறங்கினால் அரசாங்கமே முன் நின்று அதை வாங்க முன்வரும். மத்திய சர்க்காரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். நியாய விலை கிடைக்க அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளும். திரு. அழகமுத்து, திருமதி. லக்ஷ்மி நார்தம், திரு சுப்பையா முதலியார், திரு. தர்மலிங்கம் போன்ற அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டியவை. அங்கத்தினர்கள் பசியோடு இருப்பதாக தெரிவித்தார்கள். ஒன்றை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். திரு. கருணாநிதி அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வரவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள், மத்திய அரசாங்கம் எந்தவெளவு சட்டம் செய்து விட்டது. மாநில அரசாங்கமும் சட்டம் வந்த பிறகு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்காக, ஷே பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக்கொண்டது. இடம், பொருள், எவ்வளவு என்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களை பாதிக்கக்கூடாது, அப்படிப் பார்த்து. எந்தக் கட்டத்தில் இதை மாறுதல் செய்ய வேண்டுமோ அப்போது இது பரிசீலனை செய்யப்படும். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பை பற்றி கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னார்கள். சோஷலிஸ்ட் சமுதாய அமைப்புத்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் லட்சியம். எந்தக் கட்சியின்கீழ் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் இலட்சியமும் அதுதான். எங்கேயாவது ஒரு குறை ஏற்பட்டு விட்டால் அதை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று கருணாநிதி அவர்கள் சொல்வது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அண்ணாமலைப் பல்லைக்கழக ஆராய்ச்சியில் நாதஸ்வர் இசையால் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகியது என்று கண்டோம். அதிர் கட்சியினரின் யோசனையைப் பார்த்தால் ஒருவர் வண்டு பாடவேண்டுமென்றும், மற்றொருவர் ஒதுவார் பாடவேண்டுமென்றும் இப்படியாகச் சொல்கிறார்கள். கேவை விவசாயக் கல்லூரி ஆராய்ச்சியில் நாதஸ்வர் இசையால் நன்கு வளருமா, ஆண்கள் இசையால் நன்கு வளருமா? பெண்கள் இசையால் நன்கு வளருமா அல்லது வண்டு இசையால் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படுமா? என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரேயைக் கொடுத்திருக்கிற கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரேயைக் கொடுத்ததாமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 6,27,39,000 under Demand No. XVI—Agriculture be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,27,39,000 under Demand No. XVI—Agriculture”.

The Demad was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,78,54,400 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

[11th. March 1963]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,78,54,400 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry ”.

The Demad was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 8,75,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER . The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,75,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture ”.

The Demad was put and carried and the Grant was made.

The cut motion under Demand No. XLVI was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,78,82,100 under Demand XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கடைசியாக இந்த மன்றத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது என் கடமையும்கூட. விவசாய இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற டைரெக்டர் அவர்களும், கால்நடை இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற காரியதரிசி அவர்களும், டைரெக்டர் அவர்களும் மற்றும்முள்ள அதிகாரிகளும் குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருவது பற்றி அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

116. Notification issued with G.O. Ms. No. 3577, Food and Agriculture, dated 23rd November 1962 directing the South Arcot Market Committee to establish a market for the purchase and sale of paddy at Chidambaram in South Arcot district and also to provide facilities for the purchase and sale of paddy in other markets established under the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933. [Laid on the Table of the House under Section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)].